

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

ไกรสร คือประโคน. เศรษฐศาสตร์การประมง, มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2528. 163 หน้า.

จุมพล นาคะลักษณ์ และคณะ. การพัฒนาการประมงทะเลในอ่าวไทย, เอกสารรายงานประกอบ การศึกษาอบรมหลักสูตรพัฒนาการเศรษฐกิจ รุ่นที่ 17., กรกฎาคม, 2519. 88 หน้า.

ชวลิต ลากผล. วิวัฒนาการของมาตรการอนุรักษ์สัตว์น้ำ, รายงานประจำปี 2529. กรมประมง. กันยายน 2530. หน้า 206-209.

ประจิดต์ โรจนพฤกษ์. เขตเศรษฐกิจจำเพาะ. เอกสารการวิจัยส่วนบุคคล ในลักษณะวิชา เศรษฐกิจเสนอวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร กรุงเทพมหานคร. 2524. 72 หน้า.

บุญเลิศ ผาสุก. การประมงทะเลในน่านน้ำไทย. อนาคตประมงไทย, ศูนย์พัฒนาการประมง แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้, มิถุนายน 2530. 470 หน้า.

สำนักงานสถิติแห่งชาติและกรมประมง. สำมะโนประมงทะเล พ.ศ.2528 ของประเทศไทย. สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรื. กรกฎาคม, 2530. 328 หน้า.

อำนาจ แท่นทอง. คำอธิบายกฎหมายว่าด้วยการประมงภาค 1. ฝ่ายนิติการ กรมประมง. 2528. 199 หน้า.

อำนาจ แท่นทอง. คำอธิบายกฎหมายว่าด้วยการประมงภาค 2. ฝ่ายนิติการ กรมประมง. 2529. 115 หน้า.

อำนาจ แท่นทอง. คำอธิบายพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ.2482. ฝ่ายนิติการ กรมประมง. 2532. 200 หน้า.

วารสารภาษาไทย

พนัส ทัศนียานนท์. กฎหมายว่าด้วยคุ้มครองและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ. หนังสือพิมพ์ 29, 9:9, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า 109-126.

พนัส ทัศนียานนท์. ทรัพย์สินกิตติตามหลักกฎหมายทะเลยุคปัจจุบัน วารสารธรรมศาสตร์, 15:3. หน้า 67-82.

พิพัฒน์ ตั้งสืบกุล. แนะนำการศึกษากฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยทะเล. วารสารรามคำแหง, 4:1, มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2520. หน้า 1-30.

มีทนา บุญยกุล และสมศักดิ์ ปาโมกษ์ชุตินา. การประมงอวนลากในอ่าวไทย. รายงานการสัมมนาวิทยาศาสตร์ทางทะเลแห่งชาติ ครั้งที่ 2, สำนักงานคณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ, 2525. หน้า 106-132.

ยุพินท์ วิวัฒน์ชัยเศรษฐ์. สิทธิหากุมภากถึงสิทธิหากุชกวงคจับปลาไม้ไ้, บทความรู้การเกษตร บรรยายทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย, กองเกษตรสารนิเทศ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2531. หน้า 35-40.

อรุณ ภาณุพงศ์. การกำหนดเขตทางทะเลและผลกระทบต่อประมง. จุลสารสำราญรมย์, กระทรวงการต่างประเทศ. 2530. หน้า 20-33.

Books

Asada, Yahoji, Yutaka Hirasawa and Fukuzo Nagasaki. Fishery management in Japan. FAO Fisheries technical paper no.238. Rome. 1983. 27 p.

Beddington, John R. and R. Bruce Retting. Approaches to the regulation of fishing effort. FAO Fisheries technical paper no. 243. Rome. 1983. 33 p.

- Clingan, Thomas A. National and international fisheries management policy. A report of the University of Miami Sea Grant decision seminar, November, 1971. Sea Grant special bulletin No. 5. January. 1972. pp. 6-16.
- Emerson, D.K. Rethinking Artisanal fisheries Development: Western concept, Asian experiences. World Bank Staff-working. paper no. 423. 1980.
- FAO. Fisheries regulations under extended jurisdiction and international law. FAO fisheries technical paper No.223. Rome.1982. 21 p.
- FAO. Goals and objectives of fisheries management. FAO fisheries technical paper No.166. Rome. 1977. 13 p.
- FAO. Report of the expert consultation on the regulation of fishing effort. (Fishing mortality). FAO fisheries report no. 289. Rome. 1983. 24 p.
- FAO. Report of the working party on the principles for fisheries management in the new ocean regime. FAO.fisheries report No.299, Rome. 1983. 11 p.
- Jagota, S.P. Recent developments in the law of the sea, Ocean year book 8, Paper delivered at Pacem in Maribus (PIM) XV. Malta, September 7-11. 1987. pp. 186-214.
- Kwiatkowska, Barbara. Conservation and optimum utilization of living resources. The law of the sea: What lies ahead? Ed. Thomas A. clingan, Jr. University of Hawaii, Honolulu. pp. 245-267.

- Mohamed, Mohd. Ibrahim Hj. Fishery management problems in Malaysia: The need for a fresh approach. Paper presented to the Southeast Asian Project on Ocean Law, Policy and Management. (SEAPOL). Workshop on "Ocean regime building in Southeast Asia." held in Phuket, Thailand on 1-4 May 1989. 13 p.
- Moore, Gerald. Legal and institutional aspects of fisheries management and development-a new licencing system. South China Sea fisheries development and coordinating programme. Manila, Philippines. March. 1978. 38 p.
- Salz, P. Policy instrument for development of fisheries. Publication no. 5.74, The Hague: Agricultural Economic Research Institute. 1986.
- Sohn, Louis B. and Kristen Gustafson. Exclusive economic zone: The law of the sea in a nut shell. St. Paul., Minn. West Publishing Co. 1984. 264 p.
- The Asian development Bank. Thailand fisheries sector study. April. 1985. 232 p.
- Tussing, Arlon R., Robin Ann Hiebert and Jon G. Sutinen. Objectives, principles and tools of management. Fisheries of the Indian Ocean, issues of international management and law of the sea. paper 5. 1974. 55 p.
- Yamamoto, Tadashi. Fisheries institutions needed for the management of tropical living aquatic resources. College of economics, Nihon University. 1984. 15 p.

Articles

- Annala, John H. The introduction of limited entry: The New Zealand rock lobster fishery. Marine policy. April, Butterworth & Co. (Publishers) Ltd. 1983. pp. 101-108.
- Bailey, Conner and Svein Jentoft. Hard choices in fisheries development. Marine policy. 14:4. July. Butterworth-Heinemann Ltd. 1990. pp. 333-334.
- Charles, Antony T. Fishery socioeconomics: A survey. Land economics, 64:3. The Board of Regents of the University of Wisconsin System. 1988. pp. 276-295.
- Charney, Jonathan I. The exclusive economic zone and public international law. Ocean development and international law, Vol.15 No.3/4. Crane, Russak & Co.Inc. 1985. pp. 233-260.
- Garcia, S., J.A. Gulland and E. Miles. The new law of the sea, and the access to surplus fish resources: Bioeconomic reality and scientific collaboration. Marine policy. July. Butterworth & Co. (Publishers) Ltd. 1986. pp.192-200.
- Gordon, H. Scott. The economic theory of a common property resource, The fishery journal of political economy, 62:2 pp. 124-142.
- Gulland, J.A. Guidelines for fishery management. Indian Ocean programme, Indian Ocean Fishery Commission. IOFC /DVF/74/36. 1974. 79 pp.

- Jentoft, Svein. Fisheries co-management: Delegating government responsibility to fishermen's organizations. Marine policy. April. Butterworth & Co. (Publishers) Ltd. 1989. pp. 137-154.
- Jones, R. Living resources, assessments and quotas. Advance in underwater technology, ocean science and offshore engineering. Vol.8. Exclusive economic zones resource, opportunities and the legal regime. (Conference: 1986) London. pp. 81-97.
- Juda, Lawrence. The exclusive economic zone and ocean management. Ocean development and international law, 18:3. Taylor & Francis. 1987. pp. 305-328.
- Kesteven, G.L. and G.R. Williams. Fishing regulations-conflicts in exploitation of fishery resources. Essays in fisheries science. Division of fisheries and oceanography. Circular no. 6., Commonwealth scientific and industrial research organization. Australia. Melbourne. 1971. pp. 77-91.
- Koh, Tommy T.B. The exclusive economic zone. Malay law review. 30:1. Pub. by the Faculty of Law, National University of Singapore. 1988. pp. 1-33.
- Lieberman, Warren H. Towards improving fishery management systems. Marine policy. January. Butterworth & Co. (Publishers) Ltd. 1986. pp. 42-50.
- McDorman, Ted L. Implementation of the LOS Convention: Options, Impediments, and the Asean States. Ocean development and international law, 18:3. Taylor & Francis. 1987. pp. 279-303.

McDorman, Ted L. Thailand's fisheries: A victim of 200-mile zones.
Ocean development and international law, 16:2. Crane,
Russak & Co., Inc. 1986. pp. 183-207.

Miles, Edward L. Concepts, approaches, and applications in sea use
planning and management. Ocean development and
international law, vol.20. Taylor & Francis . 1989. pp. 213-238.

Pearse, Peter H. Fishing rights, regulations and revenues. Marine
policy April. IPC business press. 1981. pp. 135-146.

Shutherland, William M. South Pacific Forum Fisheries Agency.
Ocean development and international law. 18:6. Taylor &
Francis Pub. 1987. pp. 613-640.

Vallejo, Stella Maris A. Coastal areas and the exclusive economic
zones: Basic considerations for planning and management.
Introduction to marine affairs, World Maritime University,
Sweden. 1986. pp. 387-411.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาคผนวก

หน้า

1. พ.ร.บ.การประมง พ.ศ.2490 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2496 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2528.....	121
2. กฎกระทรวงฉบับที่ 1 (พ.ศ.2490) ว่าด้วยชื่อเครื่องมือในพิกัด.....	145
3. กฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ.2490) ว่าด้วยการขออาชญาบัตร.....	146
4. กฎกระทรวงฉบับที่ 17 (พ.ศ.2521) กำหนดอัตราอากรอาชญาบัตรสำหรับ เครื่องมือในพิกัด.....	148
5. การใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำหรือทำการประมงจะต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ.การประมง พ.ศ.2490.....	152
6. เครื่องมือในพิกัด.....	156
7. ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมือ อวนลากและอวนรุน พ.ศ.2523.....	159
8. ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมือ อวนลากและอวนรุน (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2526.....	163
9. การพิจารณาเกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาการประมงไทย-มาเลเซีย.....	165
10. คำสั่งกรมเจ้าท่าที่ 697/2530 เรื่อง มอบหมายอำนาจ "เจ้าท่า" ตาม พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย.....	166
11. คำสั่งกรมเจ้าท่าที่ 250/2531 เรื่อง มอบหมายอำนาจ "เจ้าท่า" ตาม พ.ร.บ. การเดินเรือในน่านน้ำไทย.....	168

12. บันทึกข้อตกลงระหว่างกรมเจ้าท่ากับกรมประมง เรื่อง มาตรการในการควบคุมเรือประมง.....169
13. ประกาศกรมประมง เรื่อง มาตรการในการควบคุมเรือประมง.....172
14. ประกาศกรมประมงกำหนดระยะเวลาและหลักเกณฑ์การยื่นคำร้องขอรับอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากและอวนรุน ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่.....177
15. คำสั่งกรมประมง ที่ 246/2532 เรื่อง การจัดตั้งศูนย์อำนาจการและคณะกรรมการอำนาจการ จดทะเบียนขอรับอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากและอวนรุน และให้ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่.....182
16. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การงดใช้ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2523 และฉบับที่ 4 พ.ศ.2526 ไปจนถึงวันที่ 14 ธันวาคม 2532.....187
17. ประกาศกรมประมง เรื่อง เตือนให้ชาวประมงมาขึ้นคำขอรับอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากและอวนรุน.....188
18. ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับควบคุมจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2532.....189
19. ปริมาณการจับสัตว์น้ำหน้าดิน การลงแรงประมง และอัตราการจับสัตว์น้ำด้วยอวนลากในอ่าวไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2510-2528.....195
20. ตารางจำนวนเรือประมงที่จดทะเบียนอาชญาบัตรทำการประมงขอใช้เครื่องมือทำการประมง ค.ศ. 1975-1980-1985-1989.....196

สารบัญภาคผนวก (ต่อ)

หน้า

21. สถิติเรือและลูกเรือประมงไทยถูกทางการต่างประเทศจับกุม.....198
22. ประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทยด้านอ่าวไทย
ส่วนที่ประชิดกับเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศมาเลเซีย.....201
23. ประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทยด้านทะเลอันดามัน.....204
24. พ.ร.บ. ว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. 2482.....207
25. คำพิพากษาของศาลชั้นต้น และคำสั่งของศาลอุทธรณ์ คดีความผิดต่อพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย.....213
26. THE 1972 AGREEMENT OF MUTUAL FISHING PRACTICES
(Canada and France).....219
27. ARBITRAL TRIBUNAL ESTABLISHED BY AGREEMENT OF OCTOBER, 23, 1985.
BETWEEN CANADA AND FRANCE.....223

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติ

การประมง พ.ศ. 2490

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2490

เป็นปีที่ 2 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการประมง

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

- (1) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก 120
- (2) พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก 120
- (3) ประกาศแก้ไขพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ร.ศ. 120
- (4) พระราชบัญญัติเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ ศก 120
- (5) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2472
- (6) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ รัตนโกสินทร ศก 120 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2477
- (7) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2479
- (8) พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ 7) พุทธศักราช 2481
- (9) กฎกระทรวงว่าด้วยวิธีจัดการและตั้งอัตราเก็บเงินอากรค่าน้ำ ตามความในพระราชบัญญัติ

อากรค่าน้ำ ศก 120

และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบทบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

(ความใน (1) ของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

(1) “สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์น้ำที่อาศัยอยู่ในน้ำหรือมีวงจรชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำหรืออาศัยอยู่ในบริเวณที่น้ำท่วมถึง เช่น ปลา กุ้ง ปู แมงดาทะเล หอย เต่า กระ ตะพาบน้ำ จระเข้ รวมทั้งไข่ของสัตว์น้ำนั้น สัตว์น้ำจำพวกเลี้ยงลูกด้วยนม ปลิงทะเล ฟองน้ำ หินปะการัง กัลปังหา และสาหร่ายทะเล ทั้งนี้ รวมทั้งซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และหมายความรวมถึงพันธุ์ไม้น้ำตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อ

(1 ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528)

(1 ทวิ) “ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นโดยใช้สัตว์น้ำตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อเป็นวัตถุดิบ

(2) “ทำการประมง” หมายความว่า จับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บ สัตว์น้ำ ในที่จับสัตว์น้ำ ด้วยเครื่องมือทำการประมงหรือด้วยวิธีใด ๆ

(3) “เครื่องมือทำการประมง” หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ ส่วนประกอบ อวน ทุลฉลาก หรือเรือ บรรดาที่ใช้ทำการประมง

(4) “เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด

(5) “ที่จับสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ซึ่งมีน้ำขัง หรือไหล เช่น ทะเล แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง บ่อ เป็นต้น และหาดทั้งปวง บรรดาซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งป่าไม้และพื้นดินซึ่งท่วมในฤดูน้ำไม่ว่าจะเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์และภายในเขตน่านน้ำไทยหรือน่านน้ำอื่นใดซึ่งประเทศไทยใช้ออยู่หรือมีสิทธิที่จะใช้ต่อไปในการทำการประมง โดยที่น่านน้ำเหล่านั้นปรากฏโดยทั่วไปว่ามีขอบเขตตามกฎหมายท้องถิ่น หรือธรรมเนียมประเพณี หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามสนธิสัญญาหรือด้วยประการใด

(6) “บ่อล่อสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ล่อสัตว์น้ำเพื่อประโยชน์ในการทำการประมงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(7) “บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่เลี้ยงสัตว์น้ำ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(8) “ประทานบัตร” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งข้าหลวงประจำจังหวัดออกให้บุคคลผู้ประมูลได้ให้มีสิทธิทำการประมงในที่ว่าประมูล

(9) “ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่บุคคลใดใช้ทำการประมงหรือทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต

(10) “อาชญาบัตร” หมายความว่า ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่ผู้รับอนุญาตเพื่อใช้เครื่องมือทำการประมง

(11) “ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับประทานบัตร ใบอนุญาต อาชญาบัตร หรือผู้ได้รับอนุญาตให้กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้

(12) “เครื่องมือประจำที่” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งใช้วิธีลงหลักปักผูก ชิ่ง รั้ง ถ่วง หรือวิธีอื่นใด อันทำให้เครื่องมือนั้นอยู่กับที่ในเวลาทำการประมง

(13) “เครื่องมือในพิกัด” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งระบุชื่อ ลักษณะ หรือวิธีใช้ไว้ในกฎกระทรวง

(14) “เครื่องมือนอกพิกัด” หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในกฎกระทรวงว่าเป็นเครื่องมือในพิกัด

(15) “สถิติการประมง” หมายความว่า สถิติหรือข้อความที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ การค้าสินค้าสัตว์น้ำ การทำการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

(16) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าหลวงประจำจังหวัดและนายอำเภอท้องที่ พนักงานประมงและผู้ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งให้มีหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(17) “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการประมง

(18) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวง กำหนดอัตราอากร และค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

ที่จับสัตว์น้ำ

มาตรา 6 บรรดาที่จับสัตว์น้ำทั้งปวงให้กำหนดเป็น 4 ประเภทคือ

- (1) ที่รักษาพืชพันธุ์
- (2) ที่ว่าประมูล
- (3) ที่อนุญาต
- (4) ที่สาธารณประโยชน์

มาตรา 7 ให้คณะกรรมการจังหวัดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศกำหนดประเภทที่จับสัตว์น้ำภายในเขตท้องที่ของตนว่า เข้าอยู่ในประเภทที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูล หรือที่อนุญาตที่จับสัตว์น้ำซึ่งมิได้ประกาศตามความในวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นที่สาธารณประโยชน์

มาตรา 8 ที่รักษาพืชพันธุ์ คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งอยู่ในบริเวณพระอาราม หรือปูชนียสถานหรือติดกับเขตสถานที่ดังกล่าวแล้ว บริเวณประตุน้ำ ประตูระบายน้ำ ฝาย หรือทำนบ หรือที่ซึ่งเหมาะแก่การรักษาพืชพันธุ์สัตว์น้ำ

มาตรา 9 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมง หรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดให้

มาตรา 10 ที่ว่าประมูล คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งสมควรจะให้บุคคลว่าประมูลผูกขาดทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

การกำหนดที่จับสัตว์น้ำแห่งใดเป็นที่ว่าประมูลนั้น จะต้องไม่อยู่ในเขตชลประทานหลวงหรือไม่เป็นการเสียหายแก่การทำนา หรือการสัญจรทางน้ำ

มาตรา 11 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่ว่าประมูล เว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

การทำกรประมงในที่ว่าประมูลเฉพาะเพื่อบริโภคภายในครอบครัวให้กระทำได้ แต่ต้องใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่คณะกรรมการจังหวัดประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา 12 ที่อนุญาต คือ ที่จับสัตว์น้ำซึ่งอนุญาตให้บุคคลทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและรวมตลอดถึงปล่อยสัตว์น้ำ

มาตรา 13 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่อนุญาต เว้นแต่ผู้รับอนุญาต

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 14 ห้ามมิให้บุคคลใดขุดหรือสร้างปล่อยสัตว์น้ำ ในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ส่วนในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ บุคคลย่อมขุดหรือสร้างปล่อยสัตว์น้ำได้ แต่ต้องไม่เป็นการเสียหายแก่พันธุ์สัตว์น้ำในที่รักษาพืชพันธุ์

มาตรา 15 ผู้รับอนุญาตมีหน้าที่ติดคอมพิวเตอร์และเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยของการสัญจรในทางน้ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 ที่สาธารณประโยชน์ คือ ที่จับสัตว์น้ำซึ่งบุคคลทุกคนมีสิทธิทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้

บุคคลใดซึ่งทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(ความในมาตรา 17 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 17 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างสิ่งใดลงไปในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมุข ที่อนุญาตซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน และที่สาธารณประโยชน์ หรือปลูกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้ชนิดใดตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อในที่เช่นนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

(ความในมาตรา 18 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 18 ห้ามมิให้บุคคลใดวิดน้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมุข ที่อนุญาต ซึ่งมิใช่ที่ของเอกชนและที่สาธารณประโยชน์ หรือปล่อยสัตว์น้ำ หรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำเช่นนั้นแห้งหรือลดน้อยลง เพื่อทำการประมง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(ความในมาตรา 19 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 19 ห้ามมิให้บุคคลใด เท หึง ระบาย หรือทำให้วัตถุมีพิษตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาลงไปในที่จับสัตว์น้ำ หรือกระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำมีนม หรือเท หึง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงไปในที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ หรือทำให้ที่จับ

สัตว์น้ำเกิดมลพิษ เว้นแต่เป็นการทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์ และได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(ความในมาตรา 20 เดิม ถูกยกเลิกโดยข้อ 2 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 105 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 20 ห้ามมิให้บุคคลใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ หรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำไม่ว่าในกรณีใด เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการหรือได้รับอนุญาตจากอธิบดี

(ความในมาตรา 20 ทวิ เดิมถูกยกเลิกโดยข้อ 3 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 20 ทวิ ห้ามมิให้บุคคลใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำ โดยรู้ว่าได้มาโดยการกระทำความผิดตามมาตรา 19 หรือ มาตรา 20

มาตรา 21 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำซึ่งมีได้อยู่ในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์ให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้

มาตรา 22 ห้ามมิให้บุคคลใด ติดตั้ง วาง หรือสร้างเขื่อน ท่านบ รั้ว เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่น ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งกั้นทางเดินของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือกระทำการเช่นนั้นเพื่อประโยชน์แก่การกสิกรรมในที่ดินอันบุคคลถือกรรมสิทธิ์

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้ เช่น บันไดปลาโจน หรือ เครื่องอุปกรณ์อื่น ๆ เพื่อให้สัตว์น้ำว่ายขึ้นลงได้

หมวด 2

บ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา 23 ห้ามมิให้บุคคลใด ขุด หรือสร้างบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา 24 การทำการประมงในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำไม่ต้องขออนุญาต และไม่ต้องเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 3

การจดทะเบียนและการขออนุญาต

มาตรา 25 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้ผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ ตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุไว้ใน

ท้องที่ใด ๆ มาจดทะเบียนได้ และจะกำหนดให้ผู้มีอาชีพเช่นนี้มาขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เสียก่อนดำเนินการอาชีพเช่นนั้นโดยให้เสียค่าธรรมเนียมหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัติ นี้ก็ได้

มาตรา 26 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองเครื่องมือ ทำการประมงชนิดหนึ่งชนิดใดในท้องที่ใด ๆ จดทะเบียนการมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องมือนั้นต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 27 เมื่อมีกรณีจำเป็นแก่ราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยอนุมัติรัฐมนตรี ข้าหลวงประจำจังหวัด อาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาต หรือระงับใบอนุญาตใด ๆ ก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้รับอนุญาตได้รับคืนเงินอากรเฉพาะส่วนที่ต้องเพิกถอน

มาตรา 28 บุคคลใดจะใช้เครื่องมือในพิภพทำการประมงได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาต ระบุชื่อบุคคลนั้นและเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องได้รับอนุญาต สำหรับเครื่องมือทำการประมง อย่างหนึ่งอย่างใดในท้องที่ใด ๆ ก็ได้

(มาตรา 28 ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2528)

มาตรา 28 ทวิ บุคคลใดเป็นเจ้าของเรือ ใช้หรือยอมให้ใช้เรือของตนทำการประมง หรือ เพื่อทำการประมงจนเป็นเหตุให้มีการละเมิดน่านน้ำของต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือ หรือ ผู้โดยสารไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ ณ ต่างประเทศ บุคคลนั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการพิจารณากำหนดค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อันเกิดจากการละเมิดน่านน้ำของต่าง ประเทศซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง คำวินิจฉัยดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งคำวินิจฉัยแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง เพราะไม่พบตัวบุคคลดังกล่าว หรือไม่มีผู้ใดยอมรับแทน ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการแล้ว ในเมื่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ส่งคำวินิจฉัยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือปิดคำวินิจฉัยไว้ในที่เห็นได้ ง่าย ณ สำนักงาน ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ของบุคคลดังกล่าว โดยมีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เป็นพยานในกรณีนั้น

มาตรา 29 เครื่องมือในพิภพซึ่งได้รับอนุญาตในท้องที่จังหวัดใดแล้ว ถ้าบุคคลใด ประสงค์จะนำไปใช้ทำการประมงในท้องที่จังหวัดอื่น ซึ่งจะต้องเสียเงินอากรสูงกว่า จะต้องเสียเงิน อากรเพิ่มเติมให้ครบตามอัตราในท้องที่นั้นเสียก่อนจึงจะใช้เครื่องมือนั้นได้

มาตรา 30 บุคคลใดประสงค์จะทำการประมงในที่อนุญาต ต้องขออนุญาตและเสียเงิน อากรตามพระราชบัญญัตินี้ และเงินซึ่งผู้รับอนุญาตที่จะต้องชำระโดยการว่าประมุขให้ถือว่าเป็นเงิน อากรตามพระราชบัญญัตินี้

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องเสียเงินอากรค่าอนุญาตในที่อนุญาตรายตัวบุคคล

ได้ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่าได้รับอนุญาตแล้ว

128

มาตรา 31 ห้ามมิให้บุคคลใดตั้ง หรือปัก หรือสร้างเครื่องมือประจำที่ลงในที่สาธารณะ ประโยชน์ส่วนที่จับสัตว์น้ำอื่น ๆ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการเช่นว่านั้น โดยมีได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 32 รัฐมนตรีหรือข้าหลวงประจำจังหวัดโดยอนุมัติรัฐมนตรีเฉพาะภายในเขตท้องที่ของตน มีอำนาจประกาศกำหนดได้ดังต่อไปนี้

- (1) กำหนดขนาดตาและระยะช่องเครื่องมือทำการประมงทุกชนิด กำหนดขนาด ชนิด จำนวน และส่วนประกอบของเครื่องมือทำการประมงที่อนุญาตให้ใช้ในที่จับสัตว์น้ำ
- (2) กำหนดมิให้ใช้เครื่องมือทำการประมงอย่างหนึ่งอย่างใดในที่จับสัตว์น้ำโดยเด็ดขาด
- (3) กำหนดระยะที่ตั้งเครื่องมือประจำที่ให้ห่างกันเพียงใด
- (4) กำหนดวิธีใช้เครื่องมือทำการประมงต่าง ๆ
- (5) กำหนดฤดูปลาที่มีไข่และวางไข่เลี้ยงลูก กำหนดเครื่องมือที่ใช้และกำหนดวิธีทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำใด ๆ ในฤดูดังกล่าว
- (6) กำหนดชนิด ขนาด และจำนวนอย่างสูงของสัตว์น้ำที่อนุญาตให้ทำการประมง
- (7) กำหนดมิให้ทำการประมงสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดโดยเด็ดขาด

มาตรา 33 การโอนประทานบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร และการออกใบแทนเอกสาร เช่นว่านั้น และการสลักหลังอาชญาบัตร เพื่อแก้ไขหรือเพิ่มเติมผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมง จะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตหรืออาชญาบัตรใดซึ่งหมดอายุแล้ว แต่ได้ยื่นคำขอต่ออายุก่อนวันสิ้นอายุมิให้ถือว่าทำการประมงหรือการใช้เครื่องมือนั้นเป็นการกระทำโดยมิได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้แจ้งว่าไม่อนุญาต

มาตรา 34 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการประมงหรือทำการใด ๆ ในเครื่องมือประจำที่ของผู้รับอนุญาต หรือในบริเวณที่ตั้งเครื่องมือเช่นว่านั้น ตามที่คณะกรรมการจังหวัดจะได้ประกาศกำหนดเขตโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา 35 ผู้รับอนุญาตจะต้องนำประทานบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร ติดตัวไปด้วยเสมอในเวลาไปทำการประมงและต้องนำออกแสดงเมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ขอตรวจ

มาตรา 36 ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติผิดเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร หรือค้างเงินอากรที่เกี่ยวกับประทานบัตร ใบอนุญาตหรืออาชญาบัตร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งเพิกถอนประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตร นั้นเสียก็ได้

มาตรา 37 ในขณะใด หรือในท้องที่ใดยังไม่สมควรจะเก็บเงินอากรให้ประกาศยกเว้นโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 38 โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจยกเว้น งด หรือคืนอากรค่าประทวนบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร ให้บางส่วนหรือทั้งหมดตามแต่จะเห็นสมควร

มาตรา 39 โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจสั่งอนุญาตให้ผ่อนเวลาชำระเงินอากรได้ตามที่เห็นสมควร

สำหรับเงินอากรที่ค้างนั้น ผู้รับอนุญาตจะต้องเสียดอกเบี้ยร้อยละสิบต่อปีของเงินอากร และเงินดอกเบี้ยนี้ให้ถือเป็นเงินอากรค้าง

มาตรา 40 ถ้าผู้รับอนุญาตค้างชำระเงินอากร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ประกาศหรือแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตนำเงินอากรที่ค้างมาชำระภายในเวลาตามที่เห็นสมควร

(2) เมื่อได้ดำเนินการตามอนุมาตรา (1) แล้ว ผู้รับอนุญาตยังเพิกเฉยอยู่ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจสั่งให้หยุดทำการประมง

(3) จัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ผู้รับอนุญาตนำมาวางเป็นหลักประกัน หรือจัดการเรียกร้องให้ผู้ค้าประกันชำระเงินอากรแทนผู้รับอนุญาต เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดให้คิดชำระเงินอากรและค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดจนครบ เหลือเท่าใดให้คืนแก่ผู้รับอนุญาตหรือผู้ค้าประกันแล้วแต่กรณี

มาตรา 41 เงินอากรที่ค้างชำระนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดและจัดการขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้รับอนุญาต แต่พอคุ้มกับเงินอากรที่ค้างชำระ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการยึดและการขายทอดตลาด

มาตรา 42 ประทานบัตร ใบอนุญาต หรืออาชญาบัตรที่ถูกสั่งเพิกถอนตามมาตรา 36 นั้นอากรที่ชำระแล้วจะเรียกคืนมิได้

มาตรา 43 กำหนดอายุอาชญาบัตรสำหรับการขออนุญาตและเสียเงินอากรนั้น ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึงวันที่ 31 มีนาคม

มาตรา 44 ภายใต้บังคับแห่งมาตรา 43 เพื่อประโยชน์แก่การเก็บอากร โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดฤดูกาลทำการประมงตามความเหมาะสมแห่งท้องที่ โดยให้นับเวลาสิบสองเดือนเป็นหนึ่งฤดู และให้ถือระยะเวลาดังกล่าวแล้วเป็นระยะเวลาสำหรับการขออนุญาตและเสียอากรสำหรับหนึ่งปี

มาตรา 45 ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องออกไปตรวจสอบ หรือกำหนดที่ตั้งเครื่องมือประจําที่ให้แก่ผู้ขออนุญาตใช้เครื่องมือ ให้ผู้ขออนุญาตจัดหาพาหนะรับและส่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือออกค่าใช้จ่ายให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่เท่าที่จำเป็นและจ่ายจริง ตามแต่ผู้ขออนุญาตจะเลือก

มาตรา 46 ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออกประทวนบัตร ใบอนุญาต และอาชญาบัตร ไม่ยอมออกเอกสารเช่นนั้น ให้บุคคลผู้มีส่วนได้เสียอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีได้ โดยยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานเช่นนั้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง คำอุทธรณ์นั้นให้เจ้าพนักงานเช่นนั้นเสนอรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สิ้นสุด

สถิติการประมง

มาตรา 47 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศให้ทำการเก็บสถิติการประมงในท้องที่ใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 48 เมื่อได้มีประกาศตามความในมาตรา 47 แล้ว อธิบดีอาจขอให้ผู้หนึ่งผู้ใดที่มีอาชีพเกี่ยวกับสัตว์น้ำ ส่งรายการข้อความจำนวนเกี่ยวกับสถิตินั้นได้

มาตรา 49 คำขอของอธิบดีนั้น ให้ทำเป็นหนังสือระบุชื่อเจ้าของกิจการ ผู้จัดการหรือผู้แทนและให้กำหนดเวลา สถานที่และวิธีการยื่น

มาตรา 50 บุคคลซึ่งได้รับคำขอตามมาตรา 48 ต้องกรอกคำตอบลงในแบบพิมพ์แสดงรายการข้อความจำนวนตามที่รู้เห็น พร้อมทั้งลงชื่อกำกับ และจัดการยื่นตามกำหนดเวลา ณ สถานที่และตามวิธีการที่กำหนดในคำขอ

มาตรา 51 ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐมนตรีเพื่อการนี้ มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ทำการของผู้รับคำขอในเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อทำการตรวจสอบจดข้อความจำนวนเกี่ยวกับสถิติการประมงและให้เป็นหน้าที่ของผู้รับคำขอหรือผู้แทนตอบคำถาม อำนวยความสะดวกและช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

หมวด 5

การควบคุม

มาตรา 52 โดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจประกาศห้ามมิให้บุคคลอื่นนอกจากผู้รับอนุญาต เข้าไปในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้รับอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน

(ความในมาตรา 53 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 53 ห้ามมิให้บุคคลใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำชนิดใดชนิดหนึ่งตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำชนิดใดชนิดหนึ่งเกินจำนวนหรือปริมาณ หรือเล็กกว่าขนาดที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่สัตว์น้ำที่ห้ามบุคคลมีไว้ในครอบครองเป็นชนิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณชน ให้กำหนดลักษณะของสัตว์น้ำนั้นว่าจะมีอันตรายอย่างไร และกำหนดเวลาสำหรับผู้ซึ่งมีสัตว์น้ำนั้นในครอบครองอยู่แล้วส่งมอบสัตว์น้ำนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งด้วย

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บุคคลใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในวันที่พระราชกฤษฎีกาออกตามความในวรรคหนึ่งใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อไป ต้องยื่นคำขออนุญาตตามวรรคสามภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใช้บังคับ เว้นแต่ในกรณีสัตว์น้ำตามวรรคสอง จะขออนุญาตหรืออนุญาตมิได้ และในระหว่างเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการขออนุญาตจนถึงวันที่ได้รับคำสั่งไม่อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่มิให้นำมาตรา 67 ทวิ มาใช้บังคับ

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคสี่ยื่นคำขออนุญาตแล้วแต่ไม่ได้รับอนุญาต อธิบดีมีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ในกรณีมีการส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามวรรคสองหรือวรรคห้า ให้กรมประมงคิดราคาสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำดังกล่าวตามสมควรแก่ผู้ส่งมอบ

ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มิให้ใช้บังคับแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นเฉพาะที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 54 ห้ามมิให้นำสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใดตามที่ระบุในพระราชกฤษฎีกา เข้ามาในราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 55 ห้ามมิให้บุคคลใดนำสัตว์น้ำชนิดหนึ่งชนิดใด ตามที่ระบุในพระราชกฤษฎีกา ไปปล่อยในที่จับสัตว์น้ำแห่งหนึ่งแห่งใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 56 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะเข้าไปในที่จับสัตว์น้ำแห่งใด ๆ หรือเรือทำการประมงของบุคคลใด ๆ เพื่อตรวจการทำกรประมง เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ หลักฐานบัญชี และเอกสารต่าง ๆ ของผู้รับอนุญาตได้ทุกเมื่อ ผู้รับอนุญาตต้องอำนวยความสะดวกและชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ทุกประการ

มาตรา 57 เมื่อปรากฏว่า บุคคลใดกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า กระทำการเช่นนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดพร้อมด้วยเรือ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

มาตรา 58 ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจออกคำสั่ง ให้ผู้รับอนุญาตหรือถอนเครื่องมือทำการประมง สิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งใด ๆ ในที่จับสัตว์น้ำ ซึ่งกระทำการโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งประทานบัตรหรือใบอนุญาตได้สิ้นอายุแล้ว บรรดาที่เป็นของผู้รับอนุญาต ค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนดังกล่าวแล้วให้ผู้รับอนุญาตเป็นผู้ออก

มาตรา 59 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำการรื้อถอนทำลาย หรือยึดเครื่องมือ ซึ่งตั้งอยู่ในที่จับสัตว์น้ำโดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และสิ่งต่าง ๆ ซึ่งระบุไว้ในมาตรา 58 ในกรณีที่ผู้รับ

คำสั่งไม่ได้รื้อถอนไปภายในเวลาอันสมควร ค่าใช้จ่ายในการรื้อถอนดังกล่าวให้ผู้รับอนุญาตหรือผู้ฝ่าฝืนเป็นผู้ออก

มาตรา 60 การประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นพิเศษในพระราชบัญญัติแล้ว ให้ทำเป็นหนังสือปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และศาลากลางจังหวัดประจำท้องที่เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

(ความในมาตรา 61 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 61 บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 11 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 วรรคสอง มาตรา 23 มาตรา 31 มาตรา 34 หรือมาตรา 52 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ

(ความในมาตรา 62 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 62 บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 9 มาตรา 13 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 30 มาตรา 54 หรือมาตรา 55 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ

(ความในมาตรา 62 ทวิ เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 62 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 19 หรือมาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา 62 ครี บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 20 ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีและปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 63 บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรี ที่ออกตามมาตรา 25 หรือมาตรา 26 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

(ความในมาตรา 64 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 64 บุคคลใดใช้เครื่องมือทำการประมง ซึ่งต้องมีอาชญาบัตรตามพระราชบัญญัติ โดยไม่มีอาชญาบัตรตามมาตรา 28 หรือมิได้เสียเงินอากรเพิ่มเติมตามมาตรา 29 ต้องระวางโทษปรับสามเท่าของเงินอากร และให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

(มาตรา 64 ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528)

มาตรา 64 ทวิ บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามมาตรา 28 ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

(ความในมาตรา 65 เดิม ถูกยกเลิกโดยมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 65 บุคคลใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งประกาศตามความในมาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 66 ผู้รับอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 35 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา 67 บุคคลซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา 50 หรือมาตรา 51 หรือมาตรา 56 ละเลยไม่ปฏิบัติตามเช่นนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

(มาตรา 67 ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528)

มาตรา 67 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 53 วรรคหนึ่งหรือวรรคห้า ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าหากปรากฏว่าสัตว์น้ำนั้นเป็นสัตว์น้ำชนิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายตามมาตรา 53 วรรคสอง ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 68 ผู้รับอนุญาตใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของข้าหลวงประจำจังหวัด ซึ่งสั่งตามมาตรา 58 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาทหรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

(ความในมาตรา 69 เดิม ถูกยกเลิกโดยข้อ 5 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน)

มาตรา 69 เครื่องมือทำการประมง เรือ สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะริบเสียก็ได้ แต่ถ้าเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา 19 หรือมาตรา 20 ให้ศาลริบสิ่งเช่นนั้นเสียทั้งสิ้น

มาตรา 70 เครื่องมือทำการประมงที่ได้มีประกาศตามความในมาตรา 32 ห้ามมิให้บุคคลใดใช้โดยเด็ดขาดนั้น ถ้านำมาใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำ ให้ศาลริบเครื่องมือนั้นเสีย

มาตรา 71 ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ต้องจ่ายเงินบำเหน็จแก่ผู้นำจับตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด แต่ต้องไม่เกินสองพันบาท และต้องชดใช้เงินซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการไปตามมาตรา 59 ในกรณีที่ศาลลงโทษผู้กระทำความผิดให้ศาลพิพากษาให้ผู้กระทำความผิดชำระเงิน

ดังกล่าวแล้ว ถ้าไม่ชำระให้จัดการตามมาตรา 18 แห่งกฎหมายลักษณะอาญา โดยถือเสมือนว่าเป็นค่าปรับ

มาตรา 72 บุคคลใดทำลาย ถอดถอนหรือทำให้คอมพิวเตอร์หรือเครื่องหมายหลักเขตแผ่นประกาศหรือสิ่งอื่น ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำไว้ในที่จับสัตว์น้ำบุบสลาย หรือเสียหายด้วยประการใด ๆ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา 73 ในกรณีที่ได้มีประกาศกำหนดประเภทที่จับสัตว์น้ำไว้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ให้ถือว่าเป็นประกาศที่ออกตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

ประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตที่ออกก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี และให้คงใช้ต่อไปได้จนหมดอายุแห่งประธานบัตร อาชญาบัตร และใบอนุญาตนั้น ๆ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเรือตรี ถ.ธำรงนาวาสวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติ
การประมง (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2496

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2496
เป็นปีที่ 8 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 17 ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างสิ่งใดลงไปในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมุล ที่อนุญาตซึ่งมิใช่ที่ของเอกชน และที่สาธารณประโยชน์หรือปลูกบัว ข้าว ปอ พืชหรือพันธุ์ไม้น้ำอื่นใดตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อในที่เช่นนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 18 ห้ามมิให้บุคคลใดวิดน้ำในที่รักษาพืชพันธุ์ ที่ว่าประมูล ที่อนุญาต ซึ่งมีไซ้ที่ของเอกชนและที่สาธารณประโยชน์ หรือบ่อล่อสัตว์น้ำ หรือทำให้น้ำในที่จับสัตว์น้ำเช่นว่านั้นแห้งหรือลดน้อยลงเพื่อทำการประมง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด”

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 20 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

“มาตรา 20 ทวิ ห้ามมิให้บุคคลใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำ โดยรู้ว่าได้มาโดยการกระทำผิดตามมาตรา 20”

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 53 ห้ามมิให้บุคคลใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำหรือไซ้ของสัตว์น้ำชนิดใดชนิดหนึ่งตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 62 บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 9 มาตรา 13 มาตรา 17 ถึงมาตรา 19 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 30 มาตรา 54 หรือมาตรา 55 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 62 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

“มาตรา 62 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 20 มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีและปรับไม่ต่ำกว่าสิบเท่าของราคาสัตว์น้ำนั้น แต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 62 ตริ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

“มาตรา 62 ตริ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 20 ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 69 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 69 เรือ เครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้หรือได้มาโดยการ
กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะริบเสียก็ได้ แต่ถ้าสิ่งเช่นนั้น ได้ใช้หรือได้มาโดยการ
กระทำความผิดในที่รักษาพืชพันธุ์ หรือโดยการฝ่าฝืนมาตรา 20 ให้ศาลริบเสียทั้งสิ้น”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป.พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติ
การประมง (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2528

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2528
เป็นปีที่ 40 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประมง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความใน (1) ของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(1) “สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำหรือมีวงจรชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำหรืออาศัยอยู่ในบริเวณที่น้ำท่วมถึง เช่น ปลา กุ้ง ปู แมงดาทะเล หอย เต่า กระ ตะพาบน้ำ จระเข้ รวมทั้งไข่ของสัตว์น้ำนั้น สัตว์น้ำจำพวกเลี้ยงลูกด้วยนม ปลิงทะเล ฟองน้ำ หินปะการัง กัลปังหา และสาหร่ายทะเล ทั้งนี้รวมทั้งซากหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และหมายความรวมถึงพันธุ์ไม้น้ำตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อ”

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (1 ทวิ) ของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

“(1 ทวิ) “ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นโดยใช้สัตว์น้ำตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีการะบุชื่อเป็นวัตถุดิบ”

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 105 ลงวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 19 ห้ามมิให้บุคคลใด เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้วัตถุมีพิษตามที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดในราชกิจจานุเบกษา ลงไปในที่จับสัตว์น้ำ หรือกระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำมีเน่า หรือ เท ทิ้ง ระบาย หรือทำให้สิ่งใดลงไปในที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ หรือทำให้ ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษ เว้นแต่เป็นการทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์ และได้รับอนุญาตจาก พนักงานเจ้าหน้าที่”

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 28 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

“มาตรา 28 ทวิ บุคคลใดเป็นเจ้าของเรือ ใช้หรือยอมให้ใช้เรือของตนทำการประมงหรือ เพื่อทำการประมง จนเป็นเหตุให้มีการละเมิดน่านน้ำของต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือหรือ ผู้โดยสารไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ ณ ต่างประเทศ บุคคลนั้นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการพิจารณา กำหนดค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อันเกิดจากการละเมิดน่านน้ำของต่าง ประเทศซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง คำวินิจฉัยดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งคำวินิจฉัยแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง เพราะไม่พบตัวบุคคลดังกล่าว หรือไม่มีผู้โดยมารับแทน ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการแล้ว ในเมื่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ส่งคำวินิจฉัยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือปิดคำวินิจฉัยไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ สำนักงานภูมิภาค หรือถิ่นที่อยู่ของบุคคลดังกล่าว โดยมีพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็น พยานในการนั้น”

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 พ.ศ. 2513 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 53 ห้ามมิให้บุคคลใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำชนิดใด ชนิดหนึ่งตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ชนิดใดชนิดหนึ่งเกินจำนวนหรือปริมาณ หรือเล็กกว่าขนาดที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา เว้นแต่จะ ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่สัตว์น้ำที่ห้ามบุคคลมีไว้ในครอบครองเป็นชนิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณชน ให้กำหนดลักษณะของสัตว์น้ำนั้นว่าจะมีอันตรายอย่างไร และกำหนดเวลาสำหรับผู้ซึ่งมีสัตว์น้ำนั้นในครอบครองอยู่แล้วส่งมอบสัตว์น้ำนั้นให้แก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ไว้ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งด้วย

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

บุคคลใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในวันที่พระราชกฤษฎีกาออก ตามความในวรรคหนึ่งใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น

ต่อไป ต้องยื่นคำขออนุญาตตามวรรคสามภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใช้บังคับ เว้นแต่ในกรณีสัตว์น้ำตามวรรคสองจะขออนุญาตหรืออนุญาตมิได้ และในระหว่างเวลาที่กำหนดไว้ สำหรับการขออนุญาตจนถึงวันที่ได้รับคำสั่งไม่อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่มิให้นำมาตรา 67 ทวิ มาใช้บังคับ

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคสี่ยื่นคำขออนุญาตแล้วแต่ไม่ได้รับอนุญาต อธิบดีมีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง

ในกรณีมีการส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำตามความวรรคสองหรือวรรคห้า ให้กรมประมงคิดราคาสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำดังกล่าวตามสมควรแก่ผู้ส่งมอบ

ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหก มิให้ใช้บังคับแก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นเฉพาะที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 61 บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 11 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 วรรคสอง มาตรา 23 มาตรา 31 มาตรา 34 หรือมาตรา 52 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 62 บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 9 มาตรา 13 มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 30 มาตรา 54 หรือมาตรา 55 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 62 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 105 ลงวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 62 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 19 หรือมาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท”

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 64 บุคคลใดใช้เครื่องมือทำการประมง ซึ่งต้องมีอาชญาบัตรตามพระราชบัญญัติโดยไม่มีอาชญาบัตรตามมาตรา 28 หรือมิได้เสียเงินอากรเพิ่มเติมตามมาตรา 29 ต้องระวางโทษปรับสามเท่าของเงินอากรและให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน”

มาตรา 12 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 64 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

“มาตรา 64 ทวิ บุคคลใดไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามมาตรา 28 ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“มาตรา 65 บุคคลใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งประกาศตามความในมาตรา 32 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา 14 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 67 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

“มาตรา 67 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 53 วรรคหนึ่งหรือวรรคห้า ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งปรับทั้งจำ

ถ้าหากปรากฏว่าสัตว์น้ำนั้นเป็นสัตว์ชนิดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายตามมาตรา 53 วรรคสอง ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา 15 บรรดาพระราชกฤษฎีกาและประกาศรัฐมนตรีที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกาหรือประกาศรัฐมนตรีให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงแล้วแต่กรณี

มาตรา 16 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ฉัตรสุภาานนท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ-เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าในปัจจุบันนี้มีประชาชนที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้ใช้วัตถุมีพิษเพื่อทำการประมงอันอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคสัตว์น้ำได้ จึงสมควรจะได้กำหนดมาตรการควบคุมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พร้อมกับกำหนดความรับผิดชอบของเจ้าของเรือกรณีที่มีการละเมิดน่านน้ำของต่างประเทศ และทำให้คนประจำเรือหรือผู้โดยสารไปกับเรือต้องตกค้างอยู่ ณ ต่างประเทศ ประกอบกับมีสัตว์น้ำบางชนิดที่มีคุณค่าในทางเศรษฐกิจ เช่น เต่า และกระ

ได้ถูกจับจนเกินปริมาณที่สมควร หากไม่มีมาตรการอนุรักษ์ที่เหมาะสมแล้ว สัตว์น้ำที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจประเภทดังกล่าวจะถูกทำลายจนไม่มีเหลือสำหรับแพร่พันธุ์ หรือนำมาใช้ประโยชน์ได้อีกต่อไป จึงสมควรที่จะออกมาตรการห้ามครอบครองสัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำบางชนิดที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจดังกล่าว และโดยที่พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ไม่มีบทบัญญัติครอบคลุมไปถึงมาตรการเหล่านี้ อีกทั้งโทษบางมาตราที่บัญญัติไว้มีอัตราค่าไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กัตจากราษฎรงานเบกษา ฉบับพิเศษ หน้า 38-45 เล่ม 102 ตอนที่ 120 5 กันยายน 2528

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 105

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่าได้มีผู้ละเมิดกฎหมาย โดยใช้กระแสไฟฟ้า วัตถุประสงค์ และวางยาเบื่อเมาเพื่อจับสัตว์น้ำกันแพร่หลายยิ่งขึ้น เป็นการทำลายพันธุ์สัตว์น้ำอันเป็นทรัพยากรของชาติอย่างร้ายแรงและเป็นการเดือดร้อนแก่ประชาชน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประมง เสียใหม่ให้เหมาะสม เพื่อป้องกันและสงวนพันธุ์สัตว์น้ำ ซึ่งเป็นทรัพยากรอันมีค่าของชาติมิให้ถูกทำลายให้หมดไปโดยการกระทำดังกล่าว หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 19 ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำมีนเมา วางยาเบื่อเมาหรือทิ้งวัตถุใด ๆ ในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ เว้นแต่การทดลองเพื่อประโยชน์ทางวิทยาศาสตร์และได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทำการนั้น ๆ เพื่อกำจัดศัตรูหรือโรคของสัตว์น้ำในที่เลี้ยงสัตว์น้ำของตน”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 20 ห้ามมิให้บุคคลใดใช้กระแสไฟฟ้าทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำหรือใช้วัตถุประสงค์เปิดในที่จับสัตว์น้ำไม่ว่าในกรณีใด เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการ หรือได้รับอนุญาตจากอธิบดี”

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 20 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 20 ทวิ ห้ามมิให้บุคคลใดมิไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำ โดยรู้อาได้มาโดยการกระทำความผิดตามมาตรา 19 หรือมาตรา 20”

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 62 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่ง

แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 62 ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา 19 หรือมาตรา 20 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท”

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 69 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2496 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 69 เครื่องมือทำการประมง เรือ สัตว์น้ำ และสิ่งอื่น ๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะริบเสียก็ได้ แต่ถ้าเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา 19 หรือมาตรา 20 ให้ศาลริบสิ่งเช่นนั้นเสียทั้งสิ้น”

ข้อ 6 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 24 มีนาคม พุทธศักราช 2515

(ลงนาม) จอมพล ถ.กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2490)

ว่าด้วยชื่อเครื่องมือในพิกัด

ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 (13) และมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

เครื่องมือทำการประมงต่อไปนี้ เป็นเครื่องมือในพิกัด

- (1) สอตันช่อ
- (2) ช้อนตันช่อ
- (3) ช้อนสนั่น
- (4) ช้อนหางเหยี่ยว
- (5) ฝูงโพงพางซึ่งใช้ประกอบกับโพงพาง รั้วไซมาน หรือกันขูร์รั้วไซมาน
- (6) ฝูงบาม
- (7) เรือผีหลอกหรือเรือกัตรา
- (8) แหชาวตั้งแต่ 4 เมตรขึ้นไป (ยังไม่ทบเพลลา)
- (9) ช้อนต่าง ๆ ปากกว้างตั้งแต่ 3.5 เมตรขึ้นไป
- (10) เบ็ดราวยาวตั้งแต่ 40 เมตรขึ้นไป
- (11) ข่าช
- (12) อวนต่าง ๆ
- (13) เมื่อก
- (14) เครื่องกัน

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรูญ สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2490)

ว่าด้วยการขออาชญาบัตร

ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรเพื่อใช้เครื่องมือในพิภกชนิดใด ทำการประมง
ต้องยื่นคำขอตามแบบพิมพ์ (คำขอ 1) ที่ายกฎกระทรวงนี้ต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่ การขอ
รับอาชญาบัตรเช่นว่านี้ หากผู้ขอมีอาชญาบัตรฉบับหลังที่สุดสำหรับเครื่องมือนั้น ก็ให้แนบไปกับ
คำขอด้วย และถ้าผู้ขอประสงค์จะให้ผู้ใดในครอบครัวหรือลูกจ้างมีสิทธิใช้เครื่องมือนั้นด้วย
ก็ให้ระบุชื่อไว้ในคำขอนั้น

ข้อ 2 ในการยื่นคำขอตามข้อ 1 นั้น ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสิ่งอาจส่งให้ผู้ขอ
อนุญาตนำเครื่องมือนี้มาให้ตรวจก็ได้ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะให้กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านใน
ท้องที่นั้นตรวจวัดแทนและรับรองก็ได้

ข้อ 3 เมื่อได้รับคำขอตามความในข้อ 1 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาคำขอ
เมื่อเห็นว่าเป็นการถูกต้องและสมควรจะอนุญาตได้ตามกฎเกณฑ์ในระเบียบวิธีการอนุญาตที่
กำหนดไว้ ก็ให้เรียกเก็บเงินอากรตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และออกอาชญาบัตร
ให้แก่ผู้ขอ

ข้อ 4 ใบอาชญาบัตรทุกฉบับต้องให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอ
หรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณีเป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาต และให้ใช้แบบอาชญาบัตร (อนุญาต 1)
ที่ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 5 ถ้าผู้รับอนุญาตรายใดประสงค์จะขอสลักหลังอาชญาบัตรเพื่อตัดทอน หรือ
เพิ่มเติมในครอบครัวหรือลูกจ้างของตนให้เป็นผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือในพิภกที่ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอ
จะตัดทอนหรือเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่พร้อมด้วยอาชญาบัตร และผู้รับอนุญาต
จะต้องเสียค่าธรรมเนียมค่าสลักหลังตามกฎกระทรวงและให้นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ
ประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณีเป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาตในการสลักหลัง

ข้อ 6 ถ้าผู้รับอนุญาตรายใดนำเครื่องมือในพิภกนั้น ไปใช้ทำการประมงในท้องที่
อื่น ซึ่งเก็บอากรสูงกว่าที่ตนได้ชำระไว้แล้ว ก็ให้ผู้รับอนุญาตนั้นนำอาชญาบัตรไปเสียอากร
เพิ่มเติมต่อคณะกรรมการอำเภอที่ตนนำเครื่องมือในพิภกไปใช้ทำการประมง ต่อเมื่อได้ชำระ

เงินอากรเพิ่มเติมและนายอำเภอหรือปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอหรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณี ได้สลักหลังอาชญาบัตรได้เสียเงินอากรเพิ่มเติมตามกฎหมายแล้ว จึงจะใช้เครื่องมือนั้นทำการประมงได้

ข้อ 7 ถ้าอาชญาบัตรที่ออกให้ตามกฎหมายหรือชำระเสียโทษ ในสาระสำคัญ ผู้รับอนุญาตมีสิทธิยื่นคำขอ ขอรับใบแทนอาชญาบัตรตามแบบพิมพ์ (คำขอ 2) ทำตามกฎหมายนี้ ต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่และให้ส่งอาชญาบัตรที่ชำระไปด้วย เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอ และได้สอบสวนพิจารณาเห็นสมควรออกใบแทนให้ ก็ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม การออกใบแทนตามกฎหมายและออกใบแทนอาชญาบัตรอื่นมีข้อความอย่างเดียวกับอาชญาบัตรที่สูญหายหรือชำระเสียโทษในสาระสำคัญให้แก่ผู้รับอนุญาต แต่ให้เขียนคำว่า "ใบแทน" ด้วยหมึกสีแดงไว้ค่อนบน

ใบแทนอาชญาบัตรทุกฉบับต้องให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณีในท้องที่เดียวกัน เป็นผู้ลงลายมือชื่ออนุญาตในใบแทน

ข้อ 8 ถ้าผู้รับอนุญาตประสงค์จะโอนอาชญาบัตรของคนให้แก่ผู้อื่น ให้ยื่นเรื่องราวชี้แจงเหตุผลพร้อมด้วยอาชญาบัตรต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับเรื่องราว และได้พิจารณาเห็นว่าถูกต้องตามกฎหมายที่กำหนดไว้ ก็ให้เรียกค่าธรรมเนียมการโอนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอประจำกิ่งอำเภอหรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณีสลักหลังการโอนและชื่อผู้รับโอนไว้ในอาชญาบัตรนั้น และมอบอาชญาบัตรให้แก่ผู้รับโอนต่อไป

ข้อ 9 ถ้าผู้รับอนุญาตรายใด ได้รับการผ่อนเวลาชำระเงินอากรค่าอาชญาบัตรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบอนุญาตตามแบบพิมพ์ (อนุญาต 2) ทำตามกฎหมายนี้ให้แก่ผู้รับอนุญาตแทนอาชญาบัตร และให้ผู้รับอนุญาตมีสิทธิใช้เครื่องมือนั้นทำการประมงได้ตามเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตระหว่างผ่อนเวลาชำระเงินอากร

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2490

จรูญ สืบแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 17 (พ.ศ.2521)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง
พ.ศ. 2490

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.2490
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิก

- (1) กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2490) ว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินอากร
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.2490
- (2) กฎกระทรวง ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2491) ว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินอากร
ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.2490
- (3) กฎกระทรวง ฉบับที่ 14 (พ.ศ.2492) ว่าด้วยการกำหนดอัตราค่า
ธรรมเนียม ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ.2490
- (4) กฎกระทรวง ฉบับที่ 16 (พ.ศ.2506) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ
ประมง พุทธศักราช 2490

ข้อ 2 ให้กำหนดอัตราอากรสำหรับที่อนุญาตตามบัญชีหมายเลข 1 ท้ายกฎกระทรวง
นี้

ข้อ 3 ให้กำหนดอัตราอากรอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือในพิกัดตามบัญชีหมายเลข
2 ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 4 ให้กำหนดอัตราอากรใบอนุญาตรายบุคคลผู้ทำการประมงตามบัญชีหมายเลข
3 ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ 5 ให้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามบัญชีหมายเลข 4 ท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ.2521

(ลงนาม) ป.ภรรณสุต

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราอากรสำหรับที่
อนุญาต อัตราอากรอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือในพิภัก อัตราอากรใบอนุญาตรายบุคคลผู้ทำ
การประมง และอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดไว้แต่เดิมนั้นได้ใช้มาเป็นเวลากว่าสิบปีแล้ว
สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับภาวะทางเศรษฐกิจและค่าของเงินในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้อง
ออกกฎกระทรวงนี้

บัญชีหมายเลข 2

อัตราอากรอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือในพิภัก

ลำดับ	ชื่อเครื่องมือ	อัตราอากร	
		บาท	สตางค์
1.	ขอนสั้นข้อ ข้อนสั้นข้อ ข้อนสั้น และข้อนหางเหยี่ยว มีเครื่องยก ปากละ	20	-
2.	ถุงโพงพาง (ที่ใช้ประกอบกับโพงพาง รั้วโซ่สาม หรือกันขั้วรั้วโซ่สาม) กุญแจ	20	-
3.	ถุงบวม ปากละ	15	-
4.	เรือผีหลอกหรือเรือกัศรา ลำละ	10	-
5.	แหยาวตั้งแต่ 4 เมตรขึ้นไป (ยังไม่ทบเวลา) ปากละ	10	-
6.	ข้อนต่าง ๆ ปากกว้างตั้งแต่ 3.5 เมตรขึ้นไป ปากละ	10	-
7.	เบ็ดราวขาวตั้งแต่ 40 เมตรขึ้นไป ส่ายละ	5	-
8.	ข้ายหรืออวนต่าง ๆ มีอัตราดังนี้		
	ก. อวนลอยขนาดช่องตาตั้งแต่ 7 ซม.ขึ้นไป (การวัดให้ ดังตาอวนเป็นเส้นตรงตามเส้นทะแยงมุม แล้ววัดตาม เส้นนั้นจากกึ่งกลางของเงื่อนหนึ่งไปยังกึ่งกลางของ อีกเงื่อนหนึ่ง) ขาวเมตรละ	1	-
	ข. อวนลอยขนาดช่องตาไม่ถึง 7 ซม. (การวัดให้ใช้วิธีเดียวกับ 8 ก.) ขาวเมตรละ	2	-

ลำดับที่	ชื่อเครื่องมือ	อัตราอากร	
		บาท	สตางค์
9.	ค. อวนลาก	5	-
	ง. ข่าหรืออวนอื่น ๆ		
	1. ขนาดกว้างกว่า 1 ม. ถึง 4 ม.	-	50
	2. ขนาดกว้างกว่า 4 ม. ถึง 8 ม.	1	-
	3. ขนาดกว้างกว่า 8 ม. ถึง 24 ม.	2	-
	4. ขนาดกว้างกว่า 24 ม. ขึ้นไป	3	-
	เปลือกหรือเครื่องกั้นขนาดยาวกว่า 2 ม. ขึ้นไป (เว้นแต่เปลือกหรือเครื่องกั้นที่ใช้ประกอบกับโป๊ะ โพงพาง รั้วโซ่มา น กั้นรั้วโซ่มา น ซ้อนปีก หรือยกปีก)		
	เมตรละ	1	-

ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 95 ตอนที่ 83 (15 สิงหาคม 2521)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตามคำขอที่ 1 / 2529
 ลงวันที่ 1 / ตุลาคม / 2528
 ฉบับที่ 1
 เล่มที่ 1

เลขที่ ๒๐
 (ลายมือชื่อ) บุษนงา
 (นายคงศักดิ์ รักไทย) (อนุญาต ๑)
 นายอำเภอเมืองชุมพร
 ที่ว่าการ เมืองชุมพร
 วันที่ 1 ตุลาคม 2528

อนุญาต

อนุญาตให้ นายชุมพร หาคะเปา อายุ 26 ปี สัญชาติ ไทย หรือมีทุกชื่อ
 ชื่อ ซึ่งมีภูมิลำเนาหรือสำนักงานอยู่เลขที่ 1 หมู่ที่ 3
 ตำบล ปากน้ำ อำเภอ เมืองชุมพร จังหวัด ชุมพร

ใช้เครื่องมือในพิคค์ที่ระบุไว้ในอนุญาตทำทำการประมงได้

จำนวน	เครื่องมือในพิคค์	ขนาด (เมตร)		เงินอากร	
		กว้าง	ยาว	บาท	สต.
1 ปาก	จวนกว้างกว่า 24 เมตร (จวนคำ)	40	500	1,500	-
				รวม	1,500 -

ผู้รับอนุญาตทำทำการประมงเงินอากรแล้ว เป็นเงิน 1,500 บาท (หนึ่งพันห้าร้อยบาทถ้วน)
 และให้ผู้รับอนุญาตทำทำการประมงเงินอากรที่ประจำเรือประมงชื่อ อนุรักษปลาหุ
 เลขทะเบียนเรือไทย รท. 1234 ลงวันที่ 1 เดือน มกราคม พ.ศ. 2526
 ใบอนุญาตใช้เรือเลขที่ รท. 1234 ลงวันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2528
 ขนาดเรือ 22.20 ตันกรอสส์ ใช้เครื่องยนต์ ชนิด กี่เซอ (ก๊.เซอ, เบนซิน) ขนาด 180 แรงม้า

บุคคลในครอบครัวหรือลูกจ้างซึ่งมีสิทธิใช้เครื่องมือในพิคค์

ลำดับที่	ชื่อตัวและชื่อสกุล	อายุ (ปี)	สัญชาติ	บัตรประจำตัวประชาชน หรือเอกสารสำคัญประจำตัวอย่างอื่น	ความสัมพันธ์กับผู้รับอนุญาต
1	นายภูสอ บุษนง	18	ไทย	1 รท 1 - 051001	ลูกจ้าง
2	นายไขนง ชมัน	20	ไทย	1 รท 1 - 087251	ลูกจ้าง
3	นายสมศักดิ์ มีศรี	22	ไทย	1 รท 1 - 021000	ลูกจ้าง
4	นายภูธรวน ใจดี	19	ไทย	1 รท 1 - 017635	ลูกจ้าง

อนุญาตฉบับนี้มีอายุให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่ 1 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2528

ถึงวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. 2529

(ลายมือชื่อ) ชวีก คันกระวานิชย์ พนักงานเจ้าหน้าที่ (ลายมือชื่อ) ประสงค์ ทองคง ผู้รับเงิน
 (นายชวีก คันกระวานิชย์) (นายประสงค์ ทองคง)
 ตำแหน่ง นายอำเภอเมืองชุมพร ตำแหน่ง ประมงอำเภอเมืองชุมพร

คำเตือน (๑) ชีกรหรือความไม่ต้องการ

- (๒) บุคคลซึ่งชื่อตัวและชื่อสกุลตามที่ระบุไว้ในอนุญาตทำทำการประมงนั้นเท่านั้นมีสิทธิใช้เครื่องมือในพิคค์ทำทำการประมงได้
- (๓) ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องมือในพิคค์ ต้องนำอนุญาตฉบับนี้ติดตัวในเวลาทำการประมง

การใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำหรือทำการประมงจะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490 ซึ่งมีตัวบทกฎหมายและคำนิยามที่สมควรทราบ ดังนี้

เครื่องมือทำการประมงแบ่งออกได้เป็น 3 ชนิด คือ

1. เครื่องมือประจำที่ หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งใช้วิธีซึ่งหลักปัก ผูก รั้ง รั้ง ถ่วง หรือวิธีอื่นใด อันทำให้เครื่องมือนั้นอยู่กับที่ในเวลาทำการประมง ตามมาตรา 4 (12)
2. เครื่องมือในพิกัด หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งระบุชื่อ ลักษณะ หรือวิธีใช้ไว้ในกฎกระทรวง ตามมาตรา 4 (13)
3. เครื่องมือนอกพิกัด หมายความว่า เครื่องมือทำการประมงซึ่งไม่ได้ระบุไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยเครื่องมือในพิกัด ตามมาตรา 4 (14)

เครื่องมือทำการประมงที่ต้องขอรับอนุญาต

เครื่องมือทำการประมงที่ต้องขอรับอนุญาต คือ เครื่องมือในพิกัด ซึ่งระบุชื่อไว้ในกฎกระทรวงฉบับที่ 1 รวม 14 ประเภท ดังนี้

1. ขอนั้นชื่อ
2. ข้อนั้นชื่อ
3. ข้อนั้น
4. ข้อนั้นเหยื่อ
5. กุญแจซึ่งใช้ประกอบกับโพงพาง รั้วไซมานหรือกั้นรั้วไซมาน
6. กุญแจ
7. เรือที่ลอบหรือเรือกัศรา
8. แหยาวตั้งแต่ 4 เมตรขึ้นไป (ยังไม่ทบทเพลา)
9. ข้อนั้น ๆ ปากกว้างตั้งแต่ 3.5 เมตรขึ้นไป
10. เบ็ดราวยาวตั้งแต่ 40 เมตรขึ้นไป
11. ข่าย
12. อวนต่าง ๆ
13. เฝือก
14. เครื่องอื่น

คำขอ

คำขอมี 2 ประเภท คือ

1. คำขออาชญาบัตร (คำขอ 1)
2. คำขอจดทะเบียนการมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องมือทำการประมง (ทค.1)

การยื่นคำขอ

การยื่นคำขอรับอาชญาบัตร ให้ยื่นคำขอต่อนายอำเภอท้องที่ และมีเอกสารดังต่อไปนี้

1. คำขอ 1
2. อาชญาบัตรฉบับหลังที่สุดที่ผู้ขออาชญาบัตรได้รับสำหรับเครื่องมือในพิภพชนิดนั้น (ถ้ามี)
3. สำเนาใบอนุญาตใช้เรือและสำเนาใบทะเบียนเรือไทยของกรมเจ้าท่า ในกรณีที่จะต้องใช้เรือเป็นเครื่องมือทำการประมง
4. ในกรณีที่นิติบุคคลยื่นคำขอ จะต้องนำหลักฐานการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ซึ่งนิติบุคคลนั้นมีวัตถุประสงค์ในการทำการประมง และหลักฐานแสดงว่าผู้ยื่นคำขอมีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้นด้วย
5. ถ้าประสงค์จะให้บุคคลใดในครอบครัวหรือลูกจ้างมีสิทธิใช้เครื่องมือในพิภพนั้น ให้ระบุชื่อตัวและชื่อสกุลของบุคคลหรือลูกจ้างนั้นไว้ในคำขอ 1 ด้วย

ถ้ายื่นคำขออาชญาบัตร (คำขอ 1) เพื่อใช้เครื่องมือทำการประมงดังต่อไปนี้ คือ

1. อวนลากทุกชนิด (ระบุชื่อ)
2. อวนล้อมจับทุกชนิด (ระบุชื่อ)
3. อวนลอยทุกชนิด (ระบุชื่อ)
4. อวนรุน
5. อวนติดตา
6. เบ็ดราว

อาชญาบัตร (อนุญาต 1)

อาชญาบัตร เป็นทั้งใบอนุญาตและใบเสร็จรับเงิน (แบบพิมพ์ที่ใช้แทนตัวเงิน) ฉะนั้น การเขียนอาชญาบัตรและการเก็บรักษาอาชญาบัตรก็ดี จะต้องปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงการคลังว่าด้วยการเงิน

ค่าเดือน

ผู้ได้รับอาชญาบัตร (อนุญาต 1) คือ ผู้รับอนุญาต และผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย และระเบียบของทางราชการที่กำหนด ดังนั้น ในอาชญาบัตรจึงได้พิมพ์ค่าเดือนไว้ ส่วนล่างสุดของอาชญาบัตร รวม 2 ข้อ คือ

1. บุคคลซึ่งซื้อตัวและซื้อสกุลตามที่ระบุไว้ในอาชญาบัตรนี้เท่านั้น มีสิทธิใช้เครื่องมือในพิภคทำการประมงได้
2. ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องมือในพิภค ต้องนำอาชญาบัตรติดตัวในเวลาไปทำการประมง

แม้ในอาชญาบัตรจะมีข้อความดังกล่าวพิมพ์ปรากฏไว้แล้วก็ตาม พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อยื่นอาชญาบัตรให้ชาวประมงจะต้องกล่าวค่าเดือนดังกล่าวให้ผู้รับอนุญาตได้ทราบและถือปฏิบัติอีกครั้งหนึ่ง และควรชี้แจงเพิ่มเติมด้วยว่า ในระหว่างปีทำการประมง คือ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึงวันที่ 31 มีนาคม นั้น หากช่วงระยะเวลาใดที่ทางราชการ คือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ประกาศห้ามมิให้ใช้เครื่องมือชนิดหนึ่งชนิดใดทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำบริเวณใด ท้องที่ใด เวลาใดแล้ว แม้จะมีอาชญาบัตรก็ไม่สามารถจะทำการประมงได้ จะต้องงดเว้นการทำการประมงตามประกาศของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวคือ สิทธิทำการประมงจะตกหยุดอยู่ชั่วคราวเฉพาะระยะเวลา เครื่องมือ และบริเวณที่ออกประกาศห้ามเท่านั้น จะต้องยื่นคำขอจดทะเบียนการมีไว้ในครอบครองซึ่งเครื่องมือทำการประมง (ทค.1) ด้วย กล่าวคือ จะต้องยื่นทั้งคำขอ 1 และ ทค.1 ควบคู่กัน

ผู้ยื่นคำขอ

ผู้ยื่นคำขออาจมีได้ 2 กรณี คือ

1. ผู้ขออาชญาบัตร มายื่นคำขอด้วยตนเอง หรือ

2. ผู้ยื่นคำขอแทนผู้ขออาชญาบัตร

หน้าที่ของผู้ยื่นคำขอ

1. เขียนคำขอหรือกรอกข้อความตามแบบฟอร์มในคำขอ ถ้าผู้ยื่นคำขอเขียนหนังสือไม่ได้พนักงานเจ้าหน้าที่จะเขียนคำขอให้โดยไม่เรียกค่าตอบแทนก็ได้ (เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องบริการและให้ความสะดวกแก่ราษฎรผู้มาติดต่อตามสมควรแก่กรณี)

2. ลงลายมือชื่อ "ผู้ขอ" หรือ "ผู้ยื่นคำขอ" แล้วแต่กรณี ผู้ใดยื่นคำขอ ผู้นั้นจะต้องลงลายมือชื่อในคำขอ ผู้ยื่นคำขอแทนจะต้องลงลายมือชื่อตนแล้วให้เขียนคำว่า "แทน" อยู่ในวงเล็บไว้ด้วย

ผู้ยื่นคำขอแทนผู้อื่น จะต้องมียุติบัตรมอบหมายการยื่นคำขอแทนผู้อื่นแนบกับคำขอ 1
ด้วย

ผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรเพื่อตนเองหรือผู้ยื่นคำขอแทนผู้อื่น ไม่สามารถลงลายมือชื่อในคำขอได้ ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือของผู้ยื่นคำขอแทนการลงลายมือชื่อ โดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วยสองคน

คำขอ

คำขอเป็นแบบฟอร์มที่ทางราชการกำหนดขึ้นให้ผู้ประสงค์ที่จะใช้เครื่องมือในกิจการการประมง ยื่นคำขอเพื่อขอรับอาชญาบัตร การกรอกคำขอ จะต้องกรอกให้ครบถ้วนตามความเป็นจริง

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เครื่องมือในพิภัก

ชอนชั้นช่อ

เป็นเครื่องมือประจำที่และเป็นเครื่องมือในพิภัก ประกอบด้วยฝืนอวนชาวด้านละ 2.3 เมตร ใช้ไม้ไผ่ 4 อัน ตัดเป็นรูปครึ่งวงกลมปลายด้านหนึ่งผูกติดกับมุมของฝืนอวนแต่ละด้าน อีกด้านสอดในรูกระบอกไม้ไผ่ให้เป็นรูปร่างอยู่ได้ คันชอนยาว 2.25 เมตร วิธีการใช้เครื่องมือนี้จะหย่อนตาข่ายลงในน้ำและยกขึ้นเป็นเครื่องมือที่มีขนาดใหญ่และตั้งอยู่ประจำที่ เคลื่อนย้ายไม่ได้ พบมากในน่านน้ำจืด

ชอนชั้นช่อ

เป็นเครื่องมือในพิภักชนิดหนึ่งและเป็นเครื่องมือประจำที่ด้วย ทำด้วยอวนเป็นตาข่ายขนาดตาประมาณ 4 ซม. ฝืนตาข่ายเป็นรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่ว ก้นถูลึกประมาณ 4.5 ซม. ค้ำถ่อทำด้วยไม้ไผ่ 2 อัน ผูกไขว้กันระหว่างกึ่งกลางเป็นรูปกรวยแล้วผูกชิงฝืนตาข่ายติดกับไม้ไผ่ด้านหนึ่ง ส่วนอีกด้านหนึ่งใช้ประกบกับโครงไม้ติดอยู่กับที่เป็นเครื่องมือประจำที่ พบมากในน่านน้ำจืด

ชอนสนั่น

เครื่องมือชนิดนี้มีลักษณะคล้ายกันกับชอนชาคิมแต่ใหญ่กว่ามากใช้ติดกับหัวเรือและมีไม้รองรับคั่นชอนเพื่อช่วยกำลังให้เบาลง ในขณะที่จัดชอนขึ้นจากน้ำ ปากชอนกว้าง 7-8 เมตร ขอบชอนคอนเหนือมีค้ำยาวประมาณ 6 เมตร ขนาดช่องตาข่ายของชอนนั้น 1.50 ซม.

ชอนทางเหี่ยว

เครื่องมือชนิดนี้มีลักษณะเหมือนกับชอนสนั่นแต่เครื่องมือนี้ใช้แพเป็นพาหนะโดยติดตั้งประกบกับแพสามารถเคลื่อนย้ายไปทำการประมงในที่อื่น ๆ ได้ บางท้องถิ่นเรียกว่า "แพสะคั้ง" ชอนต่าง ๆ

อื่น ๆ นอกจากข้อนี้ ข้อหางเหยี่ยว ข้อขันช่อ จะมีลักษณะเช่นเดียวกับ ข้อขันช่อ แต่ไม่ติดอยู่กับที่ แต่อาจจะมีลักษณะ รูปร่างแตกต่างไปบ้างเล็กน้อยแต่วิธีการทำการประมงคล้ายคลึงกัน

เรือกัตรา (Fish Catching Boat)

เครื่องมือชนิดนี้ประกอบด้วยเรือชุด และเครื่องมือประกอบ มีตาข่ายและไม้กระดาน เรือยาวประมาณ 13 เมตร กว้างประมาณ 43 ซม. ลึกประมาณ 18 ซม. ตั้งตาข่ายยาว 7.20 เมตร สูง 1 เมตร ึ่งให้ติดด้วยไม้ทางกราบขวาของเรือ ส่วนทางกราบซ้ายติดไม้กระดานยาว 7.20 เมตร กว้าง 55 ซม. ทาสีขาวทางด้านนอกโดยตลอด ให้ทางยาวลงไป ในน้ำประมาณ 45 ซม.

วิธีการใช้เครื่องมือนี้ทำการในเวลากลางคืนเดือนมืด โดยทำการแจวเรือแล้วทำการโคลงเรือให้แผ่นกระดานสีขาวนั้นพลิกขยับในน้ำ ปลาตกใจก็จะกระโดดขึ้นเรือ

ข่าส

เป็นเครื่องมือประเภทอวนชนิดหนึ่ง ประกอบเป็นอวนที่มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่ค่อนข้างยาวประมาณ 80-100 เมตร ลึก 2-3 เมตร มีขนาดตาใหญ่ 5-8 ซม. ตอนเชือกคร่าวบนทำเป็นท่อนพุงให้ลอสอยู่ได้ ส่วนทางด้านล่างบางแห่งก็ใช้ตะกั่วถ่วงบางแห่งก็ไม่ใช้ ใช้ปักชิงหัวท้ายในสถานที่ซึ่งไม่มีเรือสัญจรไปมาตามหนองบึง เมื่อปลาวาฮมากกระทบก็จะติดอวน

เฟือก (Bamboo Screen)

เป็นเครื่องมือจักสานชนิดหนึ่ง ใช้ทำด้วยไม้ไผ่ผ่าและเหลาเป็นซี่ขนาดใหญ่เท่ากับ ก้านตบจากมุงหลังคาหรือใหญ่กว่านี้เล็กน้อย แล้วยกหรือกรองด้วยหวายเป็นแผง ๆ แผงหนึ่งตามปกติยาวประมาณ 8-10 เมตร ขนาดสูงของเฟือกนั้นสุดแต่ผู้ที่ต้องการใช้ในสถานที่น้ำลึกเท่าใด ถ้าใช้ในสถานที่น้ำลึกมากก็ใช้ขนาดสูงมาก ในสถานที่ตื้นก็ต่ำลงมาตามส่วน

วิธีการใช้เครื่องมือนี้ ใช้ทำการตักกันล่าคลองหรือใช้ล้อมรุกสัตว์น้ำเป็นตอน ๆ เพื่อสะดวกกับการจับ บางคราวใช้ประกอบกับเครื่องมือบางชนิด เช่น ลอบประเภทต่าง ๆ คือใช้ทำเป็นปีกเพื่อกันสัตว์น้ำให้ลงสู่ตัวลอบก็มี พบใช้ทั่วไปทั้งในน้ำจืดและน้ำเค็ม

เบ็ดราว

เครื่องมือชนิดนี้ประกอบด้วยเส้นเชือก หรือสายลวดทำเป็นสายคร่าวเบ็ด ชาวตามความต้องการที่พบใช้กันในน่านน้ำจืดนั้น มีความยาวประมาณ 100-200 เมตร ถ้าใช้ในน่านน้ำเค็มแล้วยาวถึง 1,000 เมตร หรือมากกว่านั้นก็มี เขาใช้เบ็ดเบอร์ 4-8 หรือเล็กกว่านี้ก็ได้ สุดแต่จะทำการจับปลาชนิดใด ผูกตัวเบ็ดสายทั้งยาวประมาณ 20-40 ซม. ตามจำนวนตัวเบ็ดที่ต้องการ แล้วทำการผูกกับสายคร่าวเบ็ดเป็นระยะห่าง 40-50 ซม. อีกที่หนึ่ง

วิธีการใช้เครื่องมือนี้ ทำการวางทอดขวางกระแสน้ำของหนอง บึง แม่น้ำ ล่าคลองหรือทะเลโดยผูกปลายเชือก สายคร่าวเบ็ดทั้งสองด้านกับหลักปักไว้ บางรายก็จมสายคร่าวกับพื้นดิน ด้วยการใช้ออกของหนักถ่วง มีที่ลอบเป็นเครื่องหมาย

แห

เป็นเครื่องมือในการครอบจับสัตว์น้ำชนิดหนึ่ง เป็นขนาดยาว 5 เมตร วงรอบปากแห 16 เมตร ขนาดตา 3 ซม. ปากแหมีลูกตะกั่วโดยรอบเป็นเครื่องถ่วง มีเชือกผูกกับปลายแหและท่าเพลว คือใช้เชือกผูกกับตาข่าย กางจากคันแหประมาณ 35 ซม.

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน
พ.ศ. 2523

โดยที่ปรากฏว่า ขณะนี้มีการใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้ประกอบกับเรือยนต์ทำการประมงในบริเวณอ่าวไทยและทะเลอันดามันมหาสมุทรอินเดีย จำนวนมากเกินสมควร ไม่สมดุลกับปริมาณสัตว์น้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เครื่องมื่อดังกล่าวมีประสิทธิภาพในการจับสัตว์น้ำ อันเป็นเหตุทำให้สัตว์น้ำลดจำนวนลงอย่างรวดเร็วเป็นลำดับมา หากปล่อยละเลยไว้ โดยไม่มีการควบคุมป้องกันจะเป็นการทำลายทรัพยากรสัตว์น้ำและเศรษฐกิจการประมงของประเทศในระยะเวลายาวนาน จึงจำเป็นต้องควบคุมปริมาณการจับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้ประกอบกับเรือยนต์ทำการประมงให้อยู่ในระดับที่จะให้ผลทางเศรษฐกิจอย่างเหมาะสม สมควรลดการใช้เครื่องมือให้มีปริมาณสมดุลกับปริมาณสัตว์น้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เพื่ออนุรักษ์สัตว์น้ำให้มีการใช้ประโยชน์ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกระเบียบให้กรมประมงปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุนไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากอวนรุน พ.ศ. 2523

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2526 เป็นต้นไป

ข้อ 3 เพื่อลดจำนวนการใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนให้มีปริมาณสมดุลกับทรัพยากรประมง พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งเป็นการเพิ่มจำนวนเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุน เกินจำนวนตามขนาดหรือชนิดของเครื่องมือตามที่กรมประมงกำหนดไม่ได้

ข้อ 4 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับพิจารณาค่าขอรับอาชญาบัตรเพื่อใช้เครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนทำการประมงได้ ภายในกำหนดเวลาตามที่กรมประมงประกาศกำหนดเท่านั้น หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ไม่ให้รับพิจารณาค่าขอรับนั้นไม่ว่าในกรณีใด ๆ

ข้อ 5 ในการพิจารณาค่าขอรับอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาค่าขอรับพร้อมทั้งหลักฐานดังต่อไปนี้ด้วย

- (1) สำเนาอาชญาบัตรของเครื่องมือดังกล่าวที่ได้รับอนุญาตเมื่อปีที่แล้ว
- (2) สำเนาหรือภาพถ่ายใบอนุญาตใช้เรือและสำเนาใบทะเบียนเรือไทย

ของกรมเจ้าท่า

(3) สำเนาหรือภาพถ่ายของหลักฐานที่แสดงว่า ได้ร่วมมือในการส่งมอบ สัมคูปมประมงต่อทางราชการแล้ว

(4) สำเนาหรือภาพถ่ายเอกสารตามข้อ 9 (ถ้ามี)

(5) หลักฐานอื่นตามที่ทางราชการกำหนด

ข้อ 6 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอและพิจารณาถูกต้องตามกฎหมายข้อบังคับและ ระเบียบที่กำหนดไว้แล้ว ให้เรียกเก็บเงินอากรตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ออก อาชญาบัตรวนลากหรืออวนรุน แล้วแต่กรณี เพียง 1 ฉบับต่อหนึ่งหน่วยทำการประมงให้แก่ ผู้ยื่นคำขอ

ข้อ 7 ในฤดูกาลประมงปีเดียวกัน เมื่อมีผู้รับอนุญาตแจ้งขอเปลี่ยนเรือยนต์ลำใดที่ใช้ ประกอบกับเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนที่ได้รับอาชญาบัตร เพื่อนำเรือนั้นไปทำการประมง ด้วยเครื่องมือชนิดอื่น นอกจากที่ระบุชื่อเครื่องมือไว้ในอาชญาบัตรประกอบเรือยนต์ลำนั้นแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกให้ส่งมอบอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุน แล้วแต่กรณี ก่อนที่จะออกอาชญาบัตรใหม่

เรือยนต์ที่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้กับเครื่องมือชนิดอื่นหรือใช้เครื่องมือชนิดอื่นอยู่แล้ว จะนำเรือยนต์นั้นเปลี่ยนมาใช้กับเครื่องมืออวนลากไม่ว่าชนิดใด ๆ หรืออวนรุนอีกมิได้ และ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับคำขอเปลี่ยนเรือยนต์หรือเครื่องมือในกรณีดังกล่าวโดยเด็ดขาด เว้นแต่การเปลี่ยนเรือยนต์ที่ใช้ประกอบกับเครื่องมืออวนลากเดี่ยวไปใช้กับเครื่องมืออวนลากคู่ และเปลี่ยนเรือยนต์ที่ใช้ประกอบกับเครื่องมืออวนลากคู่ไปใช้กับเครื่องมืออวนลากเดี่ยว ให้กระทำ ได้โดยถือปฏิบัติตามความในข้อ 6

ข้อ 8 ในกรณีที่เรือยนต์ที่ใช้ประกอบกับเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนที่ได้รับ อาชญาบัตร เกิดเสียหายหรือขัดข้อง ไม่สามารถทำการประมงได้ตามปกติ และผู้รับอนุญาต ยื่นคำขอเปลี่ยนเรือยนต์ก่อนออกทำการประมงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกอาชญาบัตรนั้น ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้เปลี่ยนเรือยนต์ลำใหม่ และใช้เรือยนต์ต่อไปได้ภายในระยะเวลา เท่าที่อาชญาบัตรยังไม่สิ้นอายุเท่านั้น โดยให้ผู้อนุญาตลงลายมือชื่อกำกับในส่วนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงในอาชญาบัตรนั้นไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 9 ในกรณีที่เรือยนต์ที่จะนำมาใช้ประกอบกับเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนเพื่อ ขออาชญาบัตรเป็นเรือที่อยู่ในระหว่างจำนอง การเช่าซื้อหรือการขายฝากให้ปฏิบัติดังนี้

(1) กรณีจำนอง ให้แสดงหลักฐานการจำนองซึ่งได้จดทะเบียนไว้ต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับคำขอ

(2) กรณีเช่าซื้อ ให้แสดงสัญญาเช่าซื้อต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับคำขอ

(3) กรณีชายฝาก ให้แสดงสัญญาชายฝากต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับคำขอ ถ้าสัญญาชายฝากนั้นแสดงว่าสิ้นอายุการไต่ถอนคืนแล้ว ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกอาชญาบัตรให้แก่ผู้ชายฝาก

ข้อ 10 ในกรณีที่เรือยนต์ที่ใช้ประกอบกับเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนที่ได้รับอาชญาบัตรถูกจับกุมในต่างประเทศหรือถูกโจรกรรม ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือแจ้งพร้อมหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกอาชญาบัตรนั้นทราบภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันที่ถูกรับกุมหรือถูกโจรกรรม หากไม่แจ้งภายในระยะเวลาที่กำหนดนั้น ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกอาชญาบัตรให้แก่ผู้นั้นอีกต่อไป

ข้อ 12 เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามที่กรมประมงกำหนดตามข้อ 4 ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับคำขอและออกอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนหรือต่ออายุอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุน เว้นแต่จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น และห้ามมิให้ออนอาชญาบัตรอวนลากหรืออวนรุน เว้นแต่กรณีตกทอดทางมรดกหรือได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

ข้อ 13 ผู้รับอาชญาบัตรทำการประมงด้วยเครื่องมืออวนลากและอวนรุน ต้องเขียนหมายเลขที่สัประจำเรือให้ตรงกับหมายเลขที่สัประจำเรือในอาชญาบัตรตามที่กรมประมงกำหนด

ในการต่ออายุอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนทุกคราว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจว่าผู้รับอนุญาตราชโศปฎิบัติการถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการประมงหรือระเบียบนี้หรือไม่ ถ้าปรากฏว่าปฏิบัติไม่ถูกต้อง ห้ามมิให้ออกอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุน และให้จำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนเมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

ข้อ 14 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำทะเบียนเครื่องมืออวนลากและอวนรุนพร้อมกับชื่อเรือยนต์และเลขทะเบียนเรือที่ใช้ประกอบกับเครื่องมือดังกล่าว โดยเรียงตามลำดับอักษรของชื่อผู้รับอนุญาตตามแบบที่กรมประมงกำหนด และให้รายงานทะเบียนเครื่องมือดังกล่าวแล้วส่งถึงกรมประมง ภายในวันที่ 10 ของเดือนถัดไป เพื่อตรวจสอบในปีต่อไป และในปีที่ล่วงมา หากไม่มีการออกอาชญาบัตรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำรายงานเสนอจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนนั้น

ข้อ 15 ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกอาชญาบัตรหรือต่ออายุอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากและอวนรุนเกินกว่าจำนวนที่ปรากฏตามทะเบียนเครื่องมือที่มีอยู่ในปีที่แล้ว

ไว้ไว้ ณ วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ.2523

(ลงนาม) พันตำรวจเอก กฤษ สังขทรัพย์
รัฐมนตรีช่วยว่าการ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ข้อ 2 ข้อ 7 วรรคสอง ข้อ 12 และข้อ 13 วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและ
อวนรุน (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2526

ข้อ 11 และข้อ 16 ยกเลิก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน
(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2526

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 ยกเลิกข้อ 11 แห่งระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2523 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524 และยกเลิกข้อ 16 แห่งระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2523 แก้ไขเพิ่มเติมข้อ 7 วรรคสอง ข้อ 12 และข้อ 13 วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2523 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นกับสภาวะการประมงในปัจจุบัน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกระเบียบให้กรมประมงปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุนไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2526"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2526 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

(1) ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525

(2) ข้อ 11 แห่งระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2523 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524

(3) ข้อ 16 แห่งระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2523

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความในข้อ 7 วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2523 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เรื่อนต์ที่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้กับเครื่องมือชนิดอื่นหรือใช้เครื่องมือชนิดนั้นอยู่แล้ว จะนำเรื่อนต์นั้นเปลี่ยนมาใช้กับเครื่องมืออวนลากไม่ว่าชนิดใด ๆ หรืออวนรุนอีกมิได้ และห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับคำขอเปลี่ยนเรื่อนต์หรือเครื่องมือในกรณีดังกล่าวโดยเด็ดขาด เว้นแต่การเปลี่ยนเรื่อนต์ที่ใช้ประกอบกับเครื่องมืออวนลากเดี่ยวไปใช้กับเครื่องมืออวนลากคู่ และเปลี่ยนเรื่อนต์ที่ใช้ประกอบกับเครื่องมืออวนลากคู่ไปใช้กับเครื่องมืออวนลากเดี่ยว ให้กระทำได้โดยถือปฏิบัติตามความในข้อ 6"

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความในข้อ 12 แห่งระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2523 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2524 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 12 เมื่อพนักงานกำหนดเวลาตามที่กรมประมงประกาศกำหนดตามข้อ 4 ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับคำขอและออกอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนหรือต่ออายุอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากและอวนรุน เว้นแต่จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น และห้ามมิให้โอนอาชญาบัตรอวนลากหรืออวนรุน เว้นแต่กรณีตกทอดทางมรดกหรือได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี"

ข้อ 6 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ 13 แห่งระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2523 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 13 ผู้รับอาชญาบัตรทำการประมงด้วยเครื่องมืออวนลากและอวนรุนต้องเขียนหมายเลขรหัสให้ตรงกับหมายเลขรหัสประจำเรือในอาชญาบัตรตามที่กรมประมงกำหนด"

ให้ไว้ ณ วันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2526

(ลงนาม)

บุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ

(นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี กระทรวงคมนาคม โทร.2825121

ที่ คค 0100/827 วันที่ 28 พฤษภาคม 2530

เรื่อง การพิจารณาเกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาการประมงไทย-มาเลเซีย

เรียน ท่าน ปลค.

ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ ได้พิจารณาเกี่ยวกับมาตรการป้องกันแก้ไข ปัญหาการประมงไทย-มาเลเซีย ตามวาระที่ 4.1 ข้อ 2.2 ข้อ ๓. ได้มีการเสนอความเห็น ให้แก้ไข พ.ร.บ.เรือไทย พ.ศ.2481 เพื่อโอนอำนาจการจดทะเบียนจำนวนเรือทำการ ประมงจากกรมเจ้าท่าให้กรมประมงมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบต่อไป

สำหรับเรื่องนี้ กรม.ฝ่ายเศรษฐกิจ มีมติไม่เห็นชอบด้วยกับการโอนอำนาจดังกล่าว แต่มีมติให้เจ้าหน้าที่ประชุมปรึกษาหารือกับกรมประมงว่า ในการออกใบอนุญาตจดทะเบียนเรือ ประมงให้ขอความเห็นชอบจากกรมประมงก่อน เจ้าหน้าที่จึงจะอนุญาต

จึงขอให้เจ้าหน้าที่พิจารณาดำเนินการโดยด่วนแล้วรายงานผลให้ทราบด้วย

(ลงนาม) บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำสั่งกรมเจ้าท่า

ที่ 697/2530

เรื่อง มอหมายอำนาจ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

อธิบดีกรมเจ้าท่าในฐานะ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
ขอมอหมายอำนาจ "เจ้าท่า" ให้แก่อธิบดีกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

1. มอหมายอำนาจ "เจ้าท่า" ตามมาตรา 158 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ให้เฉพาะในเรื่องการขึ้นไปตรวจบนเรือประมง เพื่อให้ทราบว่าเรือนั้นได้รับอนุญาตสำหรับเรือแล้วหรือไม่
2. มอหมายอำนาจ "เจ้าท่า" ตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 18 มกราคม 2515 ให้เฉพาะในส่วนของการตรวจว่ามีการใช้เรือกลประมงทะเลโดยได้รับอนุญาตใช้เรือแล้วหรือไม่ หรือใช้เรือที่ใบอนุญาตใช้เรือสิ้นอายุแล้วหรือไม่
3. มอหมายอำนาจ "เจ้าท่า" ตามมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 ให้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้เรือประมงออกจากท่า เพื่อประกอบกิจการประมงยังเมืองต่างประเทศ
4. มอหมายอำนาจ "เจ้าท่า" ตามมาตรา 175 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 เฉพาะการตรวจเรือประมงทุกประเภท
5. มอหมายอำนาจ "เจ้าท่า" ในการพิจารณาเปรียบเทียบปรับตามความผิดที่ระบุไว้ในข้อ 1 ถึงข้อ 4 ได้ทุกประการ

กึ่งนี้ ตั้งแต่วันที่ 31 กรกฎาคม 2530 เป็นต้นไป จนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง
เป็นอย่างอื่น

สั่ง ณ วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ.2530

(ลงชื่อ)

อำพล ตีฆาภรณ์
(นายอำพล ตีฆาภรณ์)
อธิบดีกรมเจ้าท่า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำสั่งกรมเจ้าท่า

ที่ 250/2531

เรื่อง มอบหมายอำนาจ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

ตามคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 697/2530 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2530 อธิบดีกรมเจ้าท่าในฐานะ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ได้มอบหมายอำนาจ "เจ้าท่า" ให้แก่อธิบดีกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปแล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และให้เกิดผลดีต่อทางราชการ อธิบดีกรมเจ้าท่าในฐานะ "เจ้าท่า" จึงมอบหมายอำนาจ "เจ้าท่า" เพิ่มเติมให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

1. ประมงจังหวัด
2. ผู้ช่วยประมงจังหวัด
3. ประมงอำเภอ
4. ข้าราชการกรมประมงตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ในตำแหน่งนักวิชาการประมงทะเล เจ้าหน้าที่บริหารงานประมง เจ้าพนักงานประมง เจ้าหน้าที่ประมง ซึ่งมีหน้าที่ตรวจตราและปราบปรามตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2531

(ลงชื่อ) เรือเอก ชิต อ่องสุวรรณ
(ชิต อ่องสุวรรณ)
อธิบดีกรมเจ้าท่า

บันทึกข้อตกลง
ระหว่าง
กรมเจ้าท่ากับกรมประมง
เรื่อง มาตรการในการควบคุมเรือประมง

บันทึกข้อตกลงฉบับนี้ทำขึ้นที่กรมเจ้าท่า เมื่อวันที่ 23 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2531 ระหว่างกรมเจ้าท่า โดย เรือเอกชิต อ่องสุวรรณ อธิบดีกรมเจ้าท่าและกรมประมง โดย นายวนิช วารีกุล อธิบดีกรมประมง ทั้งสองฝ่ายได้กำหนดข้อตกลงเกี่ยวกับมาตรการควบคุมเรือประมง ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. การจดทะเบียนเรือประมงที่ต่อใหม่

กรมเจ้าท่าจะรับพิจารณาจดทะเบียนเรือประมงที่ยังไม่เคยจดทะเบียนเรือประมงมาก่อนให้แก่เจ้าของเรือ ก็ต่อเมื่อมีหนังสืออนุญาตหรือให้ความยินยอมจากกรมประมง หรือประมงจังหวัด แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หนังสืออนุญาตหรือให้ความยินยอมดังกล่าวจะต้องระบุประเภทการใช้ของเรือประมงตามเครื่องมือทำการประมงไว้ด้วย

แบบฟอร์มใบอนุญาตใช้เรือ กรมเจ้าท่าจะใช้แบบฟอร์มที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน (แบบ บ.95) โดยเพิ่มข้อความระบุประเภทการใช้ของเรือประมงและสีของเรือตามที่เจ้าของเรือได้รับอนุญาตจากกรมประมงไว้ในช่อง "ประเภทการใช้" (ตามเอกสารแนบท้าย 1)

ข้อ 2. การต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือประมงประจำปี

กรมเจ้าท่าจะต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือประมงประจำปีให้แก่เจ้าของเรือเมื่อเจ้าของเรือยื่นหรือแสดงใบอาชญาบัตรการทำประมงปีปัจจุบันหรือปีที่แล้วมา (ไม่เกิน 1 ปี) ที่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายประมงเพื่อประกอบการพิจารณาในการต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือ

แบบฟอร์มใบอนุญาตใช้เรือ กรมเจ้าท่าจะใช้แบบฟอร์มที่ใช้อยู่ปัจจุบัน (แบบ บ.95) โดยเพิ่มข้อความเพื่อระบุประเภทการใช้ของเรือประมงและชื่อของเรือตามที่เจ้าของเรือได้รับอนุญาตจากกรมประมงไว้ในช่อง "ประเภทการใช้" (ตามเอกสารแนบท้าย 1)

ข้อ 3. การดำเนินการเกี่ยวกับเรือประมงที่จะไปประกอบการประมงนอก
ราชอาณาจักร

กรมเจ้าท่าได้มอบอำนาจตามมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 ให้แก่กรมประมงตามคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 697/2530 ลงวันที่ 31 กรกฎาคม 2530 และคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 250/2531 ลงวันที่ 9 มีนาคม 2531

ข้อ 4. มาตรการในการปราบปรามเรือประมงผิดกฎหมาย

กรมเจ้าท่ามอบหมายอำนาจตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ให้แก่กรมประมงดังต่อไปนี้ (ตามเอกสารแนบท้าย 2)

- 4.1 มาตรา 158 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456
- 4.2 มาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พระพุทธศักราช 2481 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 18 มกราคม 2515
- 4.3 มาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2481 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525
- 4.4 มาตรา 175 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525

ข้อ 5. การกำหนดสีที่จะใช้ทาเรือประมงแต่ละประเภท

ประเภทเรือ	บริเวณที่ต้องทาสีและสีที่ใช้ทา		หมายเหตุ
	แก่งภายนอก	เปลือกเรือเหนือแนวน้ำ	
1. อวนลาก	ขาว	แสด	ประตูหน้าต่างทาสีตามใจชอบ
2. อวนรุน	-	-	-
3. อวนล้อม	ห้ามทาสีขาว	แสด	-
4. อวนลอยอินทรี	ห้ามทาสีขาว	เขียว น้ำตาล	-

ข้อ 6. วิธีการแจ้งเพื่อออกใบอนุญาตเรือออกจากท่า

เจ้าของเรือประมงที่มีความประสงค์จะไปประกอบการประมงในต่างประเทศจะต้องนำหลักฐานใบสำคัญตามที่กำหนดในกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือตาม ม.163 มาแสดงเพื่อให้เจ้าหน้าที่ (กรมประมงหรือประมงจังหวัดแล้วแต่กรณีที่ได้รับมอบหมายอำนาจจากกรมเจ้าท่า) ตรวจสอบเพื่อพิจารณาดำเนินการออกใบอนุญาตเรือออกจากท่าให้แก่เจ้าของเรือ ต่อจากนั้นให้กรมประมงหรือประมงจังหวัดผู้ออกใบอนุญาตดังกล่าวส่งสำเนาใบอนุญาตฯ ให้แก่สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคภายในเขตท้องที่ ๆ รับผิดชอบนั้น ๆ

แบบฟอร์มใบอนุญาตเรือออกจากท่า กรมเจ้าท่าจะใช้แบบฟอร์มที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ แบบ ท.23 (ตามเอกสารแนบท้าย 3)

(ลงชื่อ) เรือเอก ชิต อ่องสุวรรณ อธิบดีกรมเจ้าท่า
(ชิต อ่องสุวรรณ)
(ลงชื่อ) วณิช วารีกุล อธิบดีกรมประมง
(นายวณิช วารีกุล)

ตราครุฑ
ประกาศกรมประมง
เรื่อง มาตรการในการควบคุมเรือประมง

ด้วยกรมประมงและกรมเจ้าท่าได้ร่วมกันลงนามในบันทึกข้อตกลงระหว่างกรมเจ้าท่ากับกรมประมง เรื่อง มาตรการในการควบคุมเรือประมง ทั้งนี้ เพื่อให้การควบคุมจำนวนเรือประมงมีความสัมพันธ์สอดคล้องเป็นไปในทางเดียวกันกับจำนวนเครื่องมือทำการประมง และมีความเหมาะสมกับศักยภาพการผลิตของทรัพยากรสัตว์น้ำตามธรรมชาติ ซึ่งบันทึกข้อตกลงดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2531

ดังนั้น กรมประมงจึงขอประกาศให้ชาวประมงทราบ ดังต่อไปนี้

1. การจดทะเบียนเรือประมงที่ต่อใหม่ ผู้ที่ประสงค์จะจดทะเบียนเรือประมงที่ต่อใหม่จะต้องไปยื่นคำขอรับหนังสือรับรองการจดทะเบียนเรือประมงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สำนักงานประมงจังหวัด ในท้องที่จังหวัดที่ตนสังกัดอยู่ สำหรับผู้ที่มิภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอที่ฝ่ายควบคุมและทะเบียน กองคุ้มครองและส่งเสริม กรมประมง พร้อมนำหลักฐานต่าง ๆ ดังนี้ ไปแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย คือ

- 1.1 สำเนาหรือภาพถ่ายสำเนาทะเบียนบ้านของเจ้าของเรือประมง
- 1.2 สำเนาหรือภาพถ่ายบัตรประชาชนของเจ้าของเรือประมง
- 1.3 สำเนาหรือภาพถ่ายบัตรประชาชนของผู้รับจ้างต่อเรือประมง
- 1.4 สำเนาหรือภาพถ่ายบัตรประชาชนของผู้ขายเครื่องยนต์
- 1.5 สำเนาหรือภาพถ่ายใบเสร็จรับเงินค่าไม้
- 1.6 สำเนาหรือภาพถ่ายใบเสร็จรับเงินค่าจ้างต่อเรือ
- 1.7 สำเนาหรือภาพถ่ายสัญญาซื้อขายเครื่องยนต์
- 1.8 ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ ต้องมีหนังสือมอบอำนาจด้วย
- 1.9 ในกรณีที่เจ้าของเรือประมงเป็นนิติบุคคลต้องแนบสำเนาหรือภาพถ่าย

ใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลและหลักฐานแสดงว่ามีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการประมง สำหรับผู้ยื่นคำขอแทนนิติบุคคลจะต้องมีใบมอบอำนาจจากนิติบุคคลนั้น

1.10 หลักฐานอื่น ๆ (ถ้ามี)

เมื่อได้รับหนังสือรับรองจากจังหวัดแล้ว ให้นำหนังสือรับรองดังกล่าวไปแสดงต่อกรมเจ้าท่าหรือเจ้าท่าเขต เพื่อขอจดทะเบียนเรือประมงตามกฎหมายของกรมเจ้าท่าต่อไป อนึ่ง กรมประมงจะไม่ออกหนังสือรับรองการจดทะเบียนเรือประมงให้แก่ชาวประมงที่ต่อเรือขึ้นมาเพื่อนำไปใช้กับเครื่องมืออวนลากและอวนรุนโดยเด็ดขาด

2. การต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือประมงประจำปี เจ้าของเรือประมงจะต้องนำอาชญาบัตรการทำประมงของปีปัจจุบัน หรือปีที่แล้วมา (ไม่เกิน 1 ปี) ที่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงไปแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่กรมเจ้าท่า กรมเจ้าท่าจึงจะต่ออายุใบอนุญาตใช้เรือประมงประจำปีให้

3. กำหนดให้เรือประมงแต่ละประเภททาสีเรือ ดังนี้

ประเภทเรือ	บริเวณที่ต้องทาสีและสีที่ใช้ทา		หมายเหตุ
	แก่งภายนอก	เปลือกเรือเหนือแนวน้ำ	
1. อวนลาก	ขาว	แสด	ประคูด้านต่างทาสีตามใจชอบ
2. อวนรุน	-	แสด	-
3. อวนล้อม	ห้ามทาสีขาว	เขียว	-
4. อวนลอยอินทรี	ห้ามทาสีขาว	น้ำตาล	-

หากไม่ทาสีหรือทาสีเรือไม่ตรงตามที่กำหนด จะมีความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 กรมเจ้าท่าจะได้ชี้แจงในรายละเอียดให้ชาวประมงทราบอีกครั้ง

4. การออกไปทำการประมงยังเมืองต่างประเทศ กรมเจ้าท่าได้มอบอำนาจให้แก่นักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมง ออกใบอนุญาตปล่อยเรือไปทำการประมงยังเมืองต่างประเทศ ดังนั้น นอกจากชาวประมงจะไปยื่นคำขอที่กรมเจ้าท่าหรือเจ้าท่าเขตแล้ว ยังสามารถนำหลักฐานใบสำคัญต่าง ๆ มายื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ประมงอำเภอหรือประมงจังหวัดได้อีกทางหนึ่งด้วย

5. นอกจากที่กรมเจ้าท่ายังมอบอำนาจให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงมีอำนาจในการตรวจเรือ ใบทะเบียนเรือ ใบอนุญาตใช้เรือ และการเปรียบเทียบปรับในความผิดในกรณีดังกล่าวด้วย

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 20 มิถุนายน พ.ศ. 2531

(ลงนาม)

วินิจ วารีกุล
(นายวินิจ วารีกุล)
อธิบดีกรมประมง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตราครุฑ

ประกาศกรมประมง

เรื่อง มาตรการในการควบคุมเรือประมง (ฉบับที่ 2)

ตามที่กรมประมงได้ออกประกาศเพื่อแจ้งให้ชาวประมงทราบบันทึกข้อตกลงระหว่างกรมเจ้าท่ากับกรมประมงเกี่ยวกับมาตรการในการควบคุมเรือประมง ซึ่ง มีรายละเอียดปรากฏตามประกาศกรมประมง ฉบับลงวันที่ 20 มิถุนายน 2531 นั้น

เพื่อมิให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติแก่ชาวประมงและเพื่อความเข้าใจถูกต้อง กรมประมงจึงขอประกาศชักชวนความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม ดังนี้

1. การจดทะเบียนเรือประมงที่ต่อใหม่ ตามบันทึกข้อตกลงระหว่างกรมเจ้าท่ากับกรมประมง ได้กำหนดให้กรมเจ้าท่าจะรับจดทะเบียนเรือประมงที่ต่อใหม่ ซึ่งยังไม่เคยจดทะเบียนเรือประมงมาก่อน ให้แก่เจ้าของเรือก็ต่อเมื่อมีหนังสือรับรองจากกรมประมง หรือประมงจังหวัดแล้วแต่กรณี

ดังนั้น เจ้าของเรือที่ประสงค์จะจดทะเบียนเรือประมง ให้ไปยื่นคำขอรับหนังสือรับรองการจดทะเบียนเรือ ที่สำนักงานประมงจังหวัดในท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่ สำหรับผู้ที่มิมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอที่ฝ่ายควบคุมการประมง กองคุ้มครองและส่งเสริม กรมประมง โดยนำหลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านของเจ้าของเรือประมง ไปแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

2. การต่อใบอนุญาตใช้เรือประมงประจำปี เจ้าของเรือประมงจะต้องนำอาชญาบัตรการทำประมงของปีปัจจุบันหรือปีที่แล้วมา (ไม่เกิน 1 ปี) ไปแสดงต่อกรมเจ้าท่า นั้น เนื่องจากชาวประมงจะต้องมีอาชญาบัตรการทำประมงอยู่แล้ว จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือไม่ได้รับความสะดวกเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว

3. การกำหนดให้เรือประมงแต่ละประเภททาสีเรือ นั้น ขณะนี้ยังไม่มีกฎหมายรองรับ จึงไม่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย

4. การมอบอำนาจให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงออกใบอนุญาตปล่อยเรือไปทำการประมงยังเมืองต่างประเทศนั้น จะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ชาวประมง คือ

นอกจากชาวประมงจะไปยื่นคำขออนุญาตปล่อยเรือเพื่อไปทำการประมงยังเมืองต่างประเทศ
ที่กรมเจ้าท่าหรือสำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคแล้ว ชาวประมงก็ยังสามารถยื่นคำขอตกลงว่าต่อ
หน่วยงานของกรมประมงในภูมิภาคได้อีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น

5. กรมเจ้าท่ามอบอำนาจให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงมีอำนาจในการ
ตรวจเรือ ใบอนุญาตใช้เรือ และการเปรียบเทียบปรับในความผิดเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวนั้น
เป็นการมอบอำนาจระหว่างส่วนราชการ ซึ่งผู้มอบมีอำนาจที่จะมอบอำนาจได้

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2531

(ลงนาม)

วนิช วารีกุล
(นายวนิช วารีกุล)
อธิบดีกรมประมง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตราครุฑ

ประกาศกรมประมง

เรื่อง กำหนดระยะเวลาและหลักเกณฑ์การยื่นคำขอรับอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลาก
และอวนรุน ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พิจารณาผ่อนผันให้ผู้ประกอบอาชีพทำการประมง
ด้วยเครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ไม่มีอาชญาบัตรทำการประมงให้สามารถมีอาชญาบัตร
อวนลากและอวนรุนทำการประมงได้โดยชอบด้วยกฎหมาย โดยกำหนดให้เจ้าของเรือประมง
อวนลากและอวนรุน ยื่นคำขอจดทะเบียนและขอรับอาชญาบัตรอวนลากและอวนรุนต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่กรมประมง ได้

กรมประมงจึงขอประกาศให้ผู้ประกอบอาชีพทำการประมงด้วยเครื่องมืออวนลากและ
อวนรุนที่ไม่มีอาชญาบัตรอวนลากและอวนรุนทำการประมงไปยื่นคำขอรับอาชญาบัตร และจด
ทะเบียนครอบครองเครื่องมืออวนลากและอวนรุนทำการประมงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ประมง
อำเภอได้ ตั้งแต่วันที่ 14 เมษายน 2532 จนถึงวันที่ 14 กรกฎาคม 2532 ภายใต้งบเงินไซ
ดังนี้

1. ผู้มีสิทธิยื่นคำขอรับอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากและอวนรุน

1.1 ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของเรือประมง หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจเป็นหนังสือ

1.2 และมีเรือประมงอยู่ในขณะยื่นคำขอ

2. ระยะเวลาในการยื่นคำขอ

ให้ยื่นคำขอรับอาชญาบัตรอวนลากและอวนรุน ได้ตั้งแต่วันที่ 14 เมษายน
2532 ไปจนถึงวันที่ 14 กรกฎาคม 2532

3. สถานที่ยื่นคำขอรับอาชญาบัตร

3.1 ให้ยื่นคำขอต่อนายอำเภอท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่

3.2 ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอ ณ ที่ว่าการอำเภอ เมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ

3.3 สำหรับผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดอื่นซึ่งไม่ใช่จังหวัดชายทะเลและ กรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอ ณ ที่ว่าการอำเภอที่เรือประมงนั้นจอดอยู่เป็นประจำ

4. เอกสารประกอบคำขอรับอาชีพบัตร

ผู้ยื่นคำขอรับอาชีพบัตรอวนลากและอวนรุนต้องแนบเอกสาร ดังนี้

- 4.1 ภาพถ่ายหรือสำเนาทะเบียนบ้านผู้เป็นเจ้าของเรือประมง
- 4.2 สำเนาบัตรประชาชน
- 4.3 ภาพถ่ายหรือสำเนาทะเบียนเรือไทย หรือใบอนุญาตใช้เรือ (ถ้ามี)

5. การออกอาชีพบัตรและเก็บเงินอากร

5.1 พนักงานเจ้าหน้าที่จะรับคำขอและตรวจสอบเอกสาร

5.2 พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกใบนัดตรวจสอบเรือประมงที่ขอรับอาชีพบัตร.

5.3 ระหว่างที่ออกใบนัดตรวจสอบเรือและยังมิได้รับอาชีพบัตร พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกหนังสือรับรองการขอมีอาชีพบัตรให้

5.4 หลังจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเรือและเห็นสมควรแล้วจะพิจารณาออกอาชีพบัตรให้พร้อมกับเรียกเก็บเงินอากรการประมง

5.5 ในกรณีที่เรือยังไม่ได้จดทะเบียนเรือไทย ประมงจังหวัดจะออกหนังสือรับรองการจดทะเบียนเรือประมงหลังจากตรวจสอบเรือแล้ว เพื่อนำไปเป็นหลักฐานในการขอจดทะเบียนเรือต่อกรมเจ้าท่าหรือเจ้าท่าภูมิภาค

5.6 ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเรือประมงตามกำหนดนัด ข้อ 5.2 แล้ว ปรากฏว่า ผู้ยื่นคำขอไม่มีเรือให้ตรวจ ณ ท่าเทียบเรือหรือคานเรือในขณะนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จะไม่ออกใบอาชีพบัตรอวนลากหรืออวนรุนให้

6. สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงด้วยเครื่องมืออวนลากและอวนรุน โดยชอบด้วยกฎหมาย ตามทะเบียนที่กรมประมงมีอยู่แล้ว

6.1 ให้ดำเนินการขอรับอาชีพบัตรอวนลากและอวนรุนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เช่นเดิมตามปกติ แต่ในครั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจสอบเรือประมงด้วย โดยจะออกใบ

นัดการตรวจสอบเรือให้ และหนังสือรับรองการใช้อาชญาบัตรในระหว่างขอมีอาชญาบัตรให้ทำการประมงได้ชั่วคราว

6.2 ผู้ยื่นคำขอต้งนำสำเนาใบทะเบียนเรือไทยหรือใบอนุญาตใช้เรือ และอาชญาบัตรปีทำการประมง 2531 แนบพร้อมคำขอด้วย

กรมประมงขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมว่า เมื่อพ้นวันที่ 14 กรกฎาคม 2532 แล้ว จะไม่รับคำขออาชญาบัตรอวนลากหรืออวนรุนที่ไม่เคยมีอาชญาบัตรอีก และจะดำเนินการตามกฎหมายอย่างเข้มงวด และในปีทำการประมงต่อไป กรมประมงจะพิจารณาออกอาชญาบัตรอวนลากและอวนรุนให้แก่ผู้ที่ทำการประมงด้วยเครื่องมือดังกล่าว เฉพาะผู้ที่เคยได้รับอนุญาตแล้วเท่านั้น

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน ขอทราบรายละเอียดได้ที่ฝ่ายควบคุมการประมง กองคุ้มครองและส่งเสริม กรมประมง สำนักงานประมงจังหวัด และสำนักงานประมงอำเภอ ชายทะเลทุกแห่ง

ประกาศ ณ วันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2532

(ลงนาม)

วินัย วารีกุล
(นายวินัย วารีกุล)
อธิบดีกรมประมง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ครุฑ

ที่ กษ 0503(3)/ว.183

กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ถนนราชดำเนินนอก กทม.10200

14 มีนาคม 2532

เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการจดทะเบียนขอรับอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากและอวนรุน

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดชายทะเลทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 2. ประกาศและคำสั่งกรมประมง
 3. แผนปฏิบัติงาน

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พิจารณาพ้องันให้ผู้ประกอบอาชีพทำการประมงด้วยเครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ไม่มีอาชญาบัตรทำการประมง ซึ่งไม่ถูกต้องตามกฎหมายให้สามารถมีอาชญาบัตรอวนลากและอวนรุนทำการประมงได้โดยชอบด้วยกฎหมาย โดยกำหนดให้เจ้าของเรือประมงอวนลากและอวนรุน มายื่นคำขอจดทะเบียนขอรับอาชญาบัตรอวนลากและอวนรุนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

กรมประมงจึงประกาศให้ผู้ประกอบอาชีพทำการประมงที่ไม่มีอาชญาบัตรดังกล่าวไปยื่นคำขอรับอาชญาบัตรอวนลากและอวนรุน ตั้งแต่วันที่ 14 เมษายน 2532 จนถึงวันที่ 14 กรกฎาคม 2532 และได้แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการในเรื่องนี้ โดยมีรายละเอียดตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประกาศคำสั่งกรมประมง และแผนปฏิบัติงาน ที่ได้แนบมาพร้อมนี้ อนึ่ง ในการออกหนังสือรับรองการจดทะเบียนเรือประมงซึ่งห้ามมิให้ออกหนังสือรับรองการจดทะเบียนเรือประมงอวนลากและอวนรุนให้แก่ชาวประมงนั้น ในครั้งนี้ให้ประมงจังหวัดออกหนังสือรับรองดังกล่าวให้แก่กรมประมง เพื่อนำไปจดทะเบียนเรือไทยต่อกรมเจ้าท่าหรือเจ้าท่าภูมิภาคได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดสั่งการให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถือเป็น
แนวทางปฏิบัติต่อไปด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(ลงนาม) วนิช วารีกุล
(นายวนิช วารีกุล)
อธิบดีกรมประมง

กองคุ้มครองและส่งเสริม
โทร. 2810629

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตราครุฑ
คำสั่งกรมประมง
ที่ 246/2532

เรื่อง การจัดตั้งศูนย์อำนวยการและคณะกรรมการอำนวยการ จดทะเบียนขอรับอาชญาบัตร
เครื่องมืออวนลากและอวนรุน และให้ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พิจารณาผ่อนผันให้ผู้ประกอบอาชีพทำการประมง
ด้วยเครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ไม่มีอาชญาบัตรทำการประมง ซึ่งไม่ถูกต้องตามกฎหมาย
ให้สามารถมีอาชญาบัตรอวนลากและอวนรุนทำการประมงได้โดยชอบด้วยกฎหมาย โดยกำหนด
ให้เจ้าของเรือประมงอวนลากและอวนรุนมาขึ้นคำขอจดทะเบียนและขอรับอาชญาบัตรอวนลาก
และอวนรุนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวบรรลุผลและเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามเจตนารมณ์
ของทางราชการ กรมประมงจึงจัดตั้งศูนย์อำนวยการและคณะกรรมการอำนวยการ
จดทะเบียนขอรับอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากและอวนรุนขึ้นเป็นการภายใน โดยให้หน่วยงาน
ฝ่ายควบคุมการประมง กองคุ้มครองและส่งเสริม เป็นศูนย์ปฏิบัติการ ดังนี้

1. คณะกรรมการอำนวยการ ประกอบด้วย

1. รองอธิบดีกรมประมง	เป็นประธานคณะกรรมการ
2. ผู้อำนวยการกองคุ้มครองและส่งเสริม	เป็นคณะกรรมการ
3. ผู้อำนวยการกองประมงทะเล	เป็นคณะกรรมการ
4. ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผนงาน
ประมง	เป็นคณะกรรมการ
5. ผู้อำนวยการกองส่งเสริมประมง	เป็นคณะกรรมการ
6. หัวหน้าฝ่ายควบคุมการประมง	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการอำนวยการมีหน้าที่อำนวยการให้คำแนะนำ ปกษาแก่เจ้าหน้าที่
ผู้ปฏิบัติให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2. พนักงานเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ปฏิบัติการ

1. หัวหน้าฝ่ายควบคุมการประมง กองคุ้มครองและส่งเสริม รับผิดชอบเป็น
เจ้าของเรื่อง รับรายงาน ตอบข้อหารือ รวบรวมข้อมูลเบื้องต้น และดำเนินการในส่วนที่
เกี่ยวข้อง
2. หัวหน้าฝ่ายประมงสาหร่ายทะเล กองส่งเสริมประมง รับผิดชอบ เกี่ยวกับการ
การประชาสัมพันธ์ และจัดทำใบปลิว โปสเตอร์ และอื่น ๆ เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์

3. หัวหน้าฝ่ายสถิติและหัวหน้าฝ่ายคอมพิวเตอร์ กองนโยบายและแผนงาน ประมง รับผิดชอบ เกี่ยวกับการเก็บข้อมูล และสนับสนุนกำลังเจ้าหน้าที่ และการรายงานผล

4. หัวหน้าฝ่ายวิเทศคมนาคม กองคุ้มครองและส่งเสริม รับผิดชอบ เกี่ยวกับการสื่อสาร การรายงานข้อมูลระหว่างอำเภอกับจังหวัด จังหวัดกับหน่วยตรวจเรือและศูนย์ปฏิบัติการฯ

5. หัวหน้าฝ่ายตรวจการประมงทะเล รับผิดชอบ เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ และเร่งรัดชาวประมงให้มาขึ้นคำขอรับอนุญาตประมงในระยะเวลาที่กำหนด

ให้หัวหน้าฝ่ายที่รับผิดชอบมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ในฝ่ายไปปฏิบัติงานประจำศูนย์ได้

3. ให้กองประมงทะเล จัดตั้งหน่วยตรวจสอบเรือเพื่อช่วยเหลือพนักงานเจ้าหน้าที่ จังหวัดและอำเภอในการตรวจสอบเรือประมง และให้การสนับสนุนกำลังคน ตลอดจนงบประมาณ

4. ให้สำนักงานประมงจังหวัดเป็นศูนย์อำนาจการระดับจังหวัด มีหน้าที่ประชาสัมพันธ์ อำนาจความสะดวก อำนาจการต่าง ๆ ให้คำแนะนำ ปรึกษาแก่อำเภอต่าง ๆ ในเขตที่รับผิดชอบตรวจสอบเรือ การออกหนังสือรับรองการจดทะเบียนเรือประมง การรายงาน การประสานงานกับหน่วยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการให้การสนับสนุนในด้านกำลังเจ้าหน้าที่และงบประมาณให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

5. ให้สำนักงานประมงอำเภอมีหน้าที่ประชาสัมพันธ์ รับคำขอ ออกใบนัดตรวจสอบเรือประมง ดำเนินการออกหนังสือรับรองการขอมืออาชีพตรวจสอบเรือประมง ออกใบอนุญาตอาชีพประมง และการรายงาน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป จนกว่าการปฏิบัติงานดังกล่าวแล้วเสร็จ

สั่ง ณ วันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2532

(ลงนาม) วณิช วารีกุล
(นายวณิช วารีกุล)
อธิบดีกรมประมง

ตราครุฑ
ใบนี้ตรวจสอบเรือประมง

เลขที่/.....

ที่ว่าการอำเภอ.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้ นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี
มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....เจ้าของเรือประมงชื่อ.....หมายเลขทะเบียน.....
ได้ยื่นคำขอมืออาชญาบัตรเครื่องมือ.....ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามทะเบียนรับคำขอเลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ได้นัดหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบเรือประมงที่ทำเทียบเรือ.....
ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลาประมาณ.....น.
และหากในวันนัดดังกล่าวมิได้นำเรือประมงมาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ
ก็ตามให้ถือว่า "ไม่มีเรือประมง" และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยกเลิกคำขอมืออาชญาบัตรดังกล่าวได้

(ลงชื่อ).....เจ้าของเรือ/ผู้รับมอบอำนาจ
(.....)

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่
(.....)
ตำแหน่ง.....

- หมายเหตุ 1. ใบนี้จะต้องเขียน 2 ฉบับ มอบให้ผู้ยื่นคำขอ 1 ฉบับ เก็บสำเนาไว้ที่คำขอ
1 ฉบับ
2. พนักงานเจ้าหน้าที่ประมงเป็นผู้ลงนามหนังสือนี้

คำเตือน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจเรือประมงแล้ว ขอให้เจ้าของเรือประมงไปเสียเงิน
อากร (ค่าน้ำ) ที่สำนักงานประมงอำเภอโดยทันที

ตราครุฑ

หนังสือรับรองการตรวจสอบเรือประมง

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้ ข้าพเจ้าผู้มีนามข้างท้ายนี้ ได้ตรวจสอบเรือประมงตามใบนัดตรวจเรือ
 เลขที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ซึ่ง นาย/
 นาง/นางสาว.....เป็นเจ้าของเรือประมงชื่อ.....
 หมายเลขทะเบียน.....แล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า นาย/นาง/นางสาว.....มีเรือประมง
 ชื่อ.....หมายเลขทะเบียน.....เป็นเรือขนาดยาว
 ประมาณ.....เมตร ขนาดกว้างประมาณ.....เมตร และลึก
 ประมาณ.....เมตร ใช้เครื่องยนต์.....หมายเลข
 เครื่องยนต์.....ขนาด.....แรงม้า อยู่จริง เห็นสมควรออกใบอนุญาตอาชีพบัตร
 ให้ต่อเรือ

ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบเรือแล้ว ปรากฏว่า นาย/นาง/นางสาว.....
 ไม่สามารถนำเรือมาให้ตรวจสอบได้

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....ผู้รับการตรวจสอบ

(.....)

ตราครุฑ
หนังสือรับรองการขอมืออาชญาบัตร

เลขที่.....

ที่ว่าการอำเภอ.....

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อรับรองว่า นาย/นาง/นางสาว.....
อายุ.....ปี มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....เจ้าของเรือประมงชื่อ.....
หมายเลขทะเบียนเรือ.....ได้ยื่นคำขอมืออาชญาบัตรเครื่องมือ.....
ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามทะเบียนคำขอเลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....
พ.ศ..... ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาออกอาชญาบัตร

หนังสือนี้มีผลใช้ได้จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

- หมายเหตุ 1. นายอำเภอหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจเป็นผู้ลงนาม
2. ประทับตราประจำตำแหน่งเป็นสำคัญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง การแก้ไขระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลด
จำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2523 และฉบับที่ 4 พ.ศ. 2526
ไว้จนถึงวันที่ 14 ธันวาคม 2532

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้พิจารณาสมควรแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของ
ชาวประมง กรณีเรือประมงอวนลากและอวนรุนไม่มีอำนาจบัตรทำการประมง ให้สามารถทำ
การประมงได้โดยชอบด้วยกฎหมาย และสอดคล้องกับทรัพยากรสัตว์น้ำ กระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์ จึงผ่อนผันโดยแก้ไขระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการ
ลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2523 และฉบับที่ 4 พ.ศ. 2526 ไว้เป็นการ
ชั่วคราว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ให้แก้ไขระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวน
เครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2523 ลงวันที่ 26 มีนาคม 2523 และระเบียบกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน
(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2526 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2526 เป็นการชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ 14 เมษายน
2532 จนถึงวันที่ 14 ธันวาคม 2532 และให้ใช้ระเบียบเดิมปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม
2532 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2532

(ลงชื่อ)

เจริญ คันทวงศ์

(นายเจริญ คันทวงศ์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกรมประมง

เรื่อง เตือนให้ชาวประมงมาขึ้นค่าช้อรับอาชีพบัตรเครื่องมืออวนลากและอวนรุน

ตามประกาศกรมประมง กำหนดระยะเวลาและหลักเกณฑ์การขึ้นค่าช้อรับอาชีพบัตรเครื่องมืออวนลากและอวนรุน ลงวันที่ 14 มีนาคม 2532 โดยกำหนดให้ผู้ที่ประกอบอาชีพทำการประมงด้วยเครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ไม่มีอาชีพบัตรทำการประมง มาขึ้นค่าช้อรับอาชีพบัตร และจดทะเบียนเครื่องมืออวนลากและอวนรุนทำการประมงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ประมงอำเภอได้ ตั้งแต่วันที่ 14 เมษายน 2532 จนถึงวันที่ 14 กรกฎาคม 2532 นั้น

บัดนี้ ใกล้เคียงสิ้นสุดเวลาช้อรับอาชีพบัตรและจดทะเบียนเครื่องมืออวนลากและอวนรุนดังกล่าวแล้ว กรมประมงจึงขอประกาศเตือนให้ผู้ประกอบอาชีพทำการประมงด้วยเครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ไม่มีอาชีพบัตร ไปขึ้นค่าช้อรับอาชีพบัตรเครื่องมืออวนลากและอวนรุนโดยด่วน หากพ้นกำหนดวันที่ 14 กรกฎาคม 2532 แล้ว กรมประมงจะไม่รับค่าช้อรับอาชีพบัตรเครื่องมืออวนลากและอวนรุนอีก และจะดำเนินการตามกฎหมายอย่างเข้มงวดต่อไป

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2532

(ลงนาม) ปลอดประสพ สุวีสวัสดิ์

(นายปลอดประสพ สุวีสวัสดิ์)

อธิบดีกรมประมง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตราครุฑ
ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน
พ.ศ. 2532

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2523 และระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2526 เสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น สอดคล้องกับสภาวะการประมงในปัจจุบัน ซึ่งปรากฏว่า ในขณะนี้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้ประกอบกับเรือยนต์ประมงในบริเวณอ่าวไทยและบริเวณทะเลอันดามันมีเป็นจำนวนมากเกินควร ทำให้ไม่สมดุลกับปริมาณสัตว์น้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เพราะเครื่องมือดังกล่าวมีประสิทธิภาพในการจับสัตว์น้ำสูง จึงเป็นเหตุให้สัตว์น้ำลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว หากปล่อยให้เป็นไปในลักษณะเช่นนี้ โดยไม่มีการควบคุมจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุนให้มีจำนวนที่เหมาะสมแล้ว ทรัพยากรสัตว์น้ำก็จะถูกทำลายโดยสิ้นเชิง ซึ่งมีผลกระทบต่อการครองชีพของประชาชนทั่วไปด้วย จึงจำเป็นต้องบริหารและควบคุมการทำประมงด้วยเครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ใช้ประกอบกับเรือยนต์ประมงให้อยู่ในระดับที่มีจำนวนพอเหมาะสมกับปริมาณสัตว์น้ำที่มีอยู่และเหมาะสมกับการเจริญเติบโตของสัตว์น้ำกับเพื่อเปิดโอกาสให้ชาวประมงผู้ใช้เครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนได้ประกอบอาชีพด้วยเครื่องมือประเภทอื่นได้ในโอกาสเดียวกันด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอย่างสูงสุดจากสัตว์น้ำเหล่านั้นอย่างถาวรและต่อเนื่องตลอดไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2590 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงวางระเบียบให้กรมประมงปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุนไว้ดังต่อไปนี้

หมวด 1

บททั่วไป

- ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการควบคุมจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2532"
- ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2532 เป็นต้นไป
- ข้อ 3 ให้ยกเลิก

3.1 ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน พ.ศ. 2523

3.2 ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับการลดจำนวนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2526

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวด 2

การอนุญาต

ข้อ 4 พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนให้แก่ผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งเป็นการเพิ่มจำนวนเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนเกินกว่าจำนวนหรือชนิดของเครื่องมือตามที่กรมประมงกำหนดไม่ได้

ข้อ 5 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับพิจารณาคำขอรับอาชญาบัตรเพื่อใช้เครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนทำการประมงได้ ภายในกำหนดเวลาตามที่กรมประมงกำหนดเท่านั้น หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับพิจารณาคำขอนั้นไม่ว่าในกรณีใด ๆ

ข้อ 6 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณารับคำขออาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุน หรืออนุญาตให้ใช้เครื่องมืออวนลากหรืออวนรุน เฉพาะผู้ที่เคยได้รับอนุญาตให้ทำการประมงด้วยเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนในปีที่แล้ว ซึ่งปรากฏตามทะเบียนของแต่ละอำเภอเท่านั้น

ข้อ 7 ในการพิจารณารับคำขออาชญาบัตรเครื่องมืออวนลาก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณารับคำขอพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) สำเนา หรืออาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากซึ่งได้รับอนุญาตในปีที่แล้ว
- (2) สำเนา หรือ ภาพถ่ายทะเบียนเรือไทย และใบอนุญาตใช้เรือ
- (3) หลักฐานอื่นตามที่ทางราชการกำหนด

ในการพิจารณารับคำขออาชญาบัตรเครื่องมืออวนรุน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณารับคำขอพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้

- (1) สำเนา หรืออาชญาบัตรเครื่องมืออวนรุนซึ่งได้รับอนุญาตในปีที่แล้ว
- (2) สำเนา หรือภาพถ่ายทะเบียนเรือไทย และใบอนุญาตใช้เรือ (ถ้ามี)
- (3) หลักฐานอื่นตามที่ทางราชการกำหนด

ข้อ 8 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอ และพิจารณาถูกต้องตามข้อบังคับและระเบียบนี้แล้ว ให้เรียกเก็บเงินอากรตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และให้ออกอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากเดี่ยวหรืออวนรุนให้แก่ผู้ยื่นคำขอเพียง 1 ฉบับ หรือ 1 หน่วยทำการประมง ต่อเรือชนิดประมง 1 ลำ สำหรับเครื่องมืออวนลากคู่ซึ่งใช้ประกอบกับเรือชนิดประมง 2 ลำ ให้ออกอาชญาบัตร 1 ฉบับ หรือ 1 หน่วยทำการประมง

ข้อ 9 สำหรับผู้รับอาชญาบัตรซึ่งได้รับจดทะเบียนเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนไว้แล้ว หากมีความประสงค์จะจดทะเบียนขอรับอาชญาบัตรอวนลากคู่ อวนลากเดี่ยว และอวนรุนอีกก็ให้กระทำได้ และให้เรียกเก็บเงินอากรทุกเครื่องมือ

ข้อ 10 ผู้ที่ได้รับอนุญาตอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนแล้ว หากมีความประสงค์จะทำการประมงด้วยเครื่องมือในพิภพประเภทอื่นทำการประมง ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกอาชญาบัตรนั้น ๆ ให้แก่ผู้รับอนุญาตได้ โดยให้เรียกเก็บเงินอากรตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ข้อ 11 ในกรณีที่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ปรากฏตามทะเบียนเรือเกินกว่าหนึ่งคนขึ้นไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกอาชญาบัตรให้แก่ผู้ยื่นคำขอซึ่งปรากฏตามทะเบียนเรือ หรือให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมเพียง 1 ฉบับเท่านั้น แต่ถ้ามีผู้คัดค้าน ให้คู่กรณีทำบันทึกตกลงกันไว้แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกอาชญาบัตรมาแก้ไขชื่อผู้รับอนุญาตตามที่ปรากฏตามทะเบียนเรือตามที่ได้ตกลงกันไว้ หากคู่กรณีไม่ตกลงกันก็ให้คู่กรณีไปดำเนินการทางศาล เมื่อศาลสั่งประการใดแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล

ข้อ 12 ในกรณีที่เรือชนิดที่จะนำมาใช้ประกอบกับเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนเพื่อขออาชญาบัตรเป็นเรือที่อยู่ในระหว่างการจำนอง การเช่าซื้อ และการขายฝาก ให้ปฏิบัติดังนี้

- (1) กรณีจำนอง ให้แสดงหลักฐานการจำนองซึ่งได้จดทะเบียนไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับคำขอ
 - (2) กรณีเช่าซื้อ ให้แสดงสัญญาเช่าซื้อต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับคำขอ
 - (3) กรณีขายฝาก ให้แสดงสัญญาขายฝากต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รับคำขอ
- ถ้าสัญญาขายฝากนั้นสิ้นอายุการไถ่ถอนคืนแล้ว ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกอาชญาบัตรให้แก่ผู้ขายฝาก

ข้อ 13 เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามที่กรมประมงประกาศกำหนดตามข้อ 5 แล้ว ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับคำขอและออกอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุน หรือต่ออาชญาบัตรดังกล่าว เว้นแต่จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

หมวด 3

การต่ออาชญาบัตร

ข้อ 14 ในการต่ออาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากและอวนรุน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณารับคำขออาชญาบัตรจากผู้ที่เคยได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนตามข้อ 4 และ 6 พร้อมกับหลักฐานตามข้อ 7 และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่าถูกต้องตามระเบียบนี้หรือไม่ ถ้าถูกต้องก็ให้ต่ออาชญาบัตรอวนลากหรืออวนรุนให้แก่ผู้รับอนุญาตต่อไป ถ้าไม่ถูกต้องห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต่ออาชญาบัตรดังกล่าว และให้ลบชื่อออกจากทะเบียนเมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490

ข้อ 15 ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกอาชญาบัตร หรือต่ออาชญาบัตร เครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนเกินกว่าจำนวนเรือที่ปรากฏตามทะเบียนเครื่องมืออวนลากและอวนรุนที่ได้รับอนุญาตในปีที่แล้ว

หมวด 4

การเปลี่ยนแปลงเครื่องมือและเรือ

ข้อ 16 ในฤดูกาลประมงปีเดียวกัน เมื่อผู้รับอนุญาตได้รับอนุญาตให้เรือยนต์ประมงลำใดใช้เครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนทำการประมงแล้ว หากมีความประสงค์จะขอรับอาชญาบัตรเครื่องมือในอีกประเภทอื่นทำการประมงอีก ให้กระทำได้

ข้อ 17 ในกรณีการเปลี่ยนเรือยนต์ที่ใช้ประกอบด้วยเครื่องมืออวนลากคู่ ไปใช้ประกอบด้วยเครื่องมืออวนลากเดี่ยวเป็น 2 ฉบับ หรือ 2 หน่วยทำการประมง หรือการเปลี่ยนเรือยนต์ที่ใช้ประกอบด้วยเครื่องมืออวนลากเดี่ยว 2 ฉบับ หรือ 2 หน่วยทำการประมง ไปใช้ประกอบด้วยเครื่องมืออวนลากคู่เพียง 1 ฉบับ หรือ 1 หน่วยทำการประมง หรือการเปลี่ยนเรือยนต์ที่ใช้ประกอบด้วยเครื่องมืออวนรุนไปใช้ประกอบด้วยเครื่องมืออวนลากให้กระทำได้

ข้อ 18 ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับคำขออาชญาบัตร เพื่อเปลี่ยนเรือยนต์ที่ใช้ประกอบด้วยเครื่องมือทำการประมงประเภทอื่น เช่น อวนลอย อวนล้อม เป็นต้น ไปใช้ประกอบเป็นเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนโดยเด็ดขาด เว้นแต่เรือยนต์ที่ใช้ประกอบด้วย

เครื่องมืออวนลากหรืออวนรุน ซึ่งได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เปลี่ยนแปลงไปทำการประมงด้วยเครื่องมือประเภทอื่นตามข้อ 16 และเป็นเรือซึ่งได้รับอนุญาตปรากฏตามทะเบียนเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนในปีที่แล้ว ในกรณีเช่นนี้ให้กระทำได้

ข้อ 19 ในกรณีที่เรือยนต์ที่ใช้ประกอบกับเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนที่ได้รับอนุญาตแล้วเกิดเสียหาย หรือขัดข้องไม่สามารถทำการประมงได้ตามปกติ และผู้รับอนุญาตยื่นคำขอเปลี่ยนเรือยนต์ก่อนออกทำการประมงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ออกอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้เปลี่ยนเรือยนต์ลำใหม่ได้ และใช้เรือยนต์นั้นต่อไปได้ภายในระยะเวลาเท่าที่อนุญาตยังไม่สิ้นอายุเท่านั้น โดยให้ผู้อนุญาตลงลายมือชื่อกำกับในส่วนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงในอนุญาตนั้นไว้เป็นหลักฐาน

หมวด 5

เรือถูกจับกุม หรือถูกโจรกรรม

ข้อ 20 ในกรณีที่เรือยนต์ที่ใช้ประกอบกับเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนที่ได้รับอนุญาตถูกจับกุมในต่างประเทศ หรือถูกโจรกรรม หรือมีเหตุอื่นใดที่ไม่สามารถนำมาใช้ประกอบทำการประมงได้ ให้เจ้าของเรือหรือผู้ครอบครองเรือแจ้งพร้อมด้วยหลักฐานที่เกี่วข้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกอนุญาตนั้นทราบภายใน 60 วัน นับแต่วันที่ถูกจับกุมหรือถูกโจรกรรม หรือเหตุที่ไม่สามารถนำมาใช้ประกอบทำการประมงได้ ให้ถือว่าผู้นั้นมีสิทธิได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนเมื่อได้รับเรือคืน โดยให้หมายเหตุไว้ในทะเบียนเครื่องมืออวนลากและอวนรุนด้วย หากไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกอนุญาตดังกล่าวให้แก่ผู้นั้นอีกต่อไป

หมวด 6

การโอนอนุญาตและการย้ายภูมิลำเนา

ข้อ 21 ในกรณีที่ซื้อขายเรือยนต์ประมงที่ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงด้วยเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุน ถ้าผู้ขายเรือมีความประสงค์จะโอนอนุญาตอวนลากหรืออวนรุนให้แก่ผู้ซื้อ ให้ยื่นเรื่องราวค่อนายอำเภอท้องที่ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับเรื่องราว และได้พิจารณาเห็นว่าถูกต้อง ก็อนุญาตให้โอนอนุญาตกันได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การโอนอนุญาต และให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการโอนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง และให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอหรือผู้ทำการแทนแล้วแต่กรณี สลักหลังการโอนและชื่อผู้รับโอนในอนุญาตนั้น และมอบอนุญาตให้แก่ผู้รับโอนต่อไปแล้วรายงาน

จังหวัด เพื่อจังหวัดจะได้แก้ไขทะเบียนและรายงานกรมประมงแก้ไขทะเบียนให้ถูกต้องตรงกันต่อไป

ข้อ 22 ในกรณีที่ได้รับอนุญาตเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนถึงแก่กรรม ให้โอนอาชญาบัตรดังกล่าวแก่ทายาทผู้รับมรดก เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องมืออวนลากและอวนรุนต่อไปได้

ข้อ 23 ในกรณีที่ได้รับอนุญาตย้ายภูมิลำเนา หรือผู้รับโอนประสงค์จะขอย้ายอาชญาบัตรอวนลากหรืออวนรุนไปยังอำเภอท้องที่ตนมีภูมิลำเนาอยู่ ให้อำเภอที่ผู้รับอนุญาตหรือผู้รับโอนที่มีชื่อปรากฏในทะเบียนผู้รับอาชญาบัตรเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุน ออกหนังสือรับอนุญาตหรือผู้รับโอนตามแบบที่กรมประมงกำหนด และลบชื่อผู้รับอนุญาตหรือผู้รับโอนอาชญาบัตรนั้นออกจากทะเบียนอวนลากหรืออวนรุนแล้ว ให้รายงานจังหวัด และจังหวัดรายงานกรมประมง และเมื่ออำเภอที่ผู้รับอนุญาตอาชญาบัตรหรือผู้รับโอนมีภูมิลำเนาครั้งสุดท้ายครั้งสุดท้ายได้รับการแจ้ง การย้ายดังกล่าวแล้ว ให้เพิ่มชื่อผู้รับอนุญาตอาชญาบัตรหรือผู้รับโอนลงในทะเบียนอวนลากหรืออวนรุน และออกอาชญาบัตรใหม่ให้ในกรณีที่อาชญาบัตรเดิมหมดอายุ แล้วรายงานจังหวัดเพื่อจังหวัดจะได้เพิ่มชื่อและรายงานกรมประมงแก้ไขทะเบียนให้ถูกต้องตรงกันต่อไป

หมวด 7

การรายงานและการจำหน่ายชื่อผู้รับอนุญาตออกจากทะเบียน

ข้อ 24 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำทะเบียนเครื่องมืออวนลากและอวนรุน อันประกอบด้วยชื่อที่อยู่ของผู้รับอนุญาต ชื่อเรือ เลขทะเบียนเรือ และขนาดของเรือที่ใช้ประกอบกับเครื่องมืออวนลากหรืออวนรุนตามแบบที่กรมประมงกำหนด และให้อำเภอรายงานทะเบียนเครื่องมือดังกล่าวให้จังหวัดภายในวันที่ 7 ของเดือนถัดไป จังหวัดรายงานให้กรมประมงทราบภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบและอนุญาตในปีต่อไป และในปีที่ล่วงมาหากผู้รับอนุญาตรายเดิมไม่มาขอรับอาชญาบัตรให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำรายงานเสนอเพื่อจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนนั้น แล้วรายงานจังหวัด เพื่อจังหวัดจะได้รายงานให้กรมประมงแก้ไขทะเบียนให้ถูกต้องตรงกันต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2532

(ลงนาม) เจริญ คັນธวงค์

(นายเจริญ คັນธวงค์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ปริมาณการจับสัตว์น้ำหน้าดิน การลงแรงประมง และอัตราการจับสัตว์น้ำด้วยอวนลากใน
อ่าวไทยระหว่างปี พ.ศ. 2510-2528

ปี	ปริมาณการลงแรง (1,000 ชั่วโมงลากอวน)	ปริมาณการจับ สัตว์น้ำหน้าดิน (1,000 ตัน)	อัตราการจับ กิโลกรัม/ชั่วโมง
2510	2,773	437.4	157.7
2511	3,493	513.4	147.0
2512	3,621	518.7	143.2
2513	3,875	530.9	137.0
2514	6,065	608.6	100.3
2515	7,362	711.3	96.6
2516	8,644	805.8	84.7
2517	6,382	594.9	93.2
2518	9,273	714.7	77.1
2519	7,726	714.7	92.5
2520	10,265	770.0	75.0
2521	8,806	710.4	81.3
2522	8,923	685.2	79.7
2523	8,847	641.0	62.0
2524	11,470	571.8	49.8
2525	12,296	604.7	49.2
2526	13,351	610.3	45.7
2527	10,396	625.1	60.1
2528	11,928	644.1	54.0

มีกนา บุญซุบล และสมศักดิ์ ปราโมกษ์ชุตินา, การประมงอวนลากในอ่าวไทย
(รายงานการสัมมนาวิทยาศาสตร์ทางทะเลแห่งชาติ ครั้งที่ 2, สำนักงานคณะกรรมการสภาวิจัย
แห่งชาติ 2525), หน้า 106-132.

ตาราง จำนวนเรือประมงที่ขอรับอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมง ค.ศ. 1975-1980-
1985-1989.

ชนิดของเครื่องมือ		ขนาดเรือ	1975	1980	1985	1989
อวนลาก (trawl net)	อวนลากแผ่นตะเฆ่	14 ม.	1,598	4,409	3,357	2,557
		14-18 ม.	1,571	2,132	1,962	1,815
		18-25 ม.	528	1,384	1,468	1,273
		> 25 ม.	119	206	181	121
	จำนวนทั้งหมด		<u>3,816</u>	<u>8,131</u>	<u>6,968</u>	<u>5,766</u>
อวนลากคู่		14 ม.	112	65	37	33
		14-18 ม.	379	565	524	436
		18-25 ม.	356	593	654	663
		> 25 ม.	5	7	3	-
	จำนวนทั้งหมด		<u>852</u>	<u>1,230</u>	<u>1,218</u>	<u>1,132</u>
เรือใช้อวนล้อม (seine net vessel)	คำ-ฉลอม ตั้งเก	14 ม.	89	129	166	163
	กะตัก ล้อมตั้ง	14-18 ม.	250	283	266	292
		18-25 ม.	286	366	585	991
		> 25 ม.	-	3	16	19
	จำนวนทั้งหมด		<u>625</u>	<u>781</u>	<u>1,033</u>	<u>1,465</u>
เรือใช้อวนลอย (gill net vessel)	ลอยอินทรี	14 ม.	1,085	5,178	4,409	4,340
	ลอยจะละเม็ด	14-18 ม.	137	259	220	435
	ติดปลาทุ ลอยอื่น ๆ	18-25 ม.	15	111	132	294
	ลอยปลาทุ	> 25 ม.	-	-	2	-
	ลอยปู ลอยปลาอกแคว					
	ลอยปลากระบอก					
	ลอยปลาทุเรา					
ลอยกุ้ง						
จำนวนทั้งหมด		<u>1,237</u>	<u>5,548</u>	<u>4,763</u>	<u>5,069</u>	

<u>ชนิดของเครื่องมือ</u>	<u>ขนาดเรือ</u>	<u>1975</u>	<u>1980</u>	<u>1985</u>	<u>1989</u>
เรือใช้อวนรุน	14 ม.	1,058	2,193	731	499
(push net boat)	14-18 ม.	17	68	28	30
	18-25 ม.	-	1	-	2
จำนวนทั้งหมด		<u>1,075</u>	<u>2,262</u>	<u>759</u>	<u>531</u>
เรือทั่วไปรวมทั้ง	14 ม.	341	1,537	1,033	1,098
อวนลากคานถ่าง อวนอื่น ๆ	14-18 ม.	17	22	130	353
และเบ็ดราว (beam	18-25 ม.	-	-	57	135
trawler)	> 25 ม.	-	-	7	1
จำนวนทั้งหมด		<u>358</u>	<u>1,559</u>	<u>1,227</u>	<u>1,587</u>
รวมเรือประมงที่จดทะเบียน		7,963	19,511	15,968	15,550
ขออาชญาบัตร					

ที่มา ฝ่ายสถิติการประมง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถิติเรือและลูกเรือประมงไทยถูกทางการต่างประเทศจับกุม

ปี 2524-2533

พ.ศ. ประเทศ	2524		2525		2526		2527		2528	
	B	C	B	C	B	C	B	C	B	C
มาเลเซีย	18	96	3	70	9	99	6	44	43	367
เวียดนาม	24	155	3	-	38	238	21	101	39	366
พม่า	10	20	5	98	33	378	4	30	16	148
อินเดีย	15	254	3	9	2	35	2	-	2	-
อินโดนีเซีย	4	75	4	87	2	31	1	19	4	19
กัมพูชา	5	-	9	-	10	12	-	-	-	-

พ.ศ. ประเทศ	2529		2530		2531		2532		2533	
	B	C	B	C	B	C	B	C	B	C
มาเลเซีย	53	357	83	894	60	627	71	927	60	618
เวียดนาม	7	135	30	508	36	269	51	973	37	720
พม่า	24	412	35	379	33	427	36	582	28	398
อินเดีย	14	233	4	67	2	-	1	10	9	137
อินโดนีเซีย	-	-	3	69	6	91	24	395	7	20
กัมพูชา	-	-	7	90	-	-	-	-	-	-

ที่มา: ฝ่ายประมงระหว่างประเทศ กรมประมง

หมายเหตุ: B = จำนวนลูกเรือ (คน)

C = จำนวนเรือ (ลำ)

สถิติเรือและลูกเรือประมงไทยถูกทางการต่างประเทศจับกุม

ปี 2533

เดือน ประเทศ	มกราคม		กุมภาพันธ์		มีนาคม		เมษายน		พฤษภาคม	
	B	C	B	C	B	C	B	C	B	C
มาเลเซีย	12	117	5	81	10	109	9	67	8	20
เวียดนาม	4	80	7	140	1	20	5	80	-	-
พม่า	11	147	5	89	6	73	5	81	1	8
อินเดีย	-	-	-	-	3	43	-	-	6	94
อินโดนีเซีย	-	-	-	-	7	20	-	-	-	-
กัมพูชา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

เดือน ประเทศ	มิถุนายน		กรกฎาคม		สิงหาคม		กันยายน	
	B	C	B	C	B	C	B	C
มาเลเซีย	-	-	-	-	9	90	7	7
เวียดนาม	3	60	7	140	8	160	2	40
พม่า	-	-	-	-	-	-	-	-
อินเดีย	-	-	-	-	-	-	-	-
อินโดนีเซีย	-	-	-	-	-	-	-	-
กัมพูชา	-	-	-	-	-	-	-	-

ที่มา: ฝ่ายประมงระหว่างประเทศ กรมประมง

หมายเหตุ: B = จำนวนลูกเรือ (คน)

C = จำนวนเรือ (ลำ)

สถิติการช่วยเหลือลูกเรือประมงไทยที่ถูกจับกุมในต่างประเทศเดินทางกลับ
ภูมิลำเนาในประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2530-2533

ปี พ.ศ.	เวียดนาม		พม่า		อินเดีย	
	B	C	B	C	B	C
2530	313	9,279,090.00	304	1,004,664.32	109	638,126.33
2531	642	12,124,372.00	959	2,379,794.10	-	-
2532	909	28,485,791.00	298	710,885.00	29	222,097.00
2533	506	17,004,000.00	274	445,798.00	-	-

ปี พ.ศ.	มาเลเซีย		บังกลาเทศ		อินโดนีเซีย	
	B	C	B	C	B	C
2530	1,594	121,926.21	22	54,318.33	53	-
2531	475	-	-	-	-	-
2532	-	-	-	-	53	25,684.00
2533	-	-	-	-	89	57,395.08

ที่มา : ฝ่ายคุ้มครองและดูแลผลประโยชน์คนไทยในต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ

หมายเหตุ (1) B = จำนวนลูกเรือ (คน)

(2) C = จำนวนเงิน (บาท)

(3) ปี 2530-33 รับลูกเรือกลับจำนวน 6,629 คน เสียค่าใช้จ่ายรวม

72,553,941.37 บาท

ประกาศ

เขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทยด้านอ่าวไทย
ส่วนที่ประชิดกับเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศมาเลเซีย

มีพระบรมราชโองการให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

โดยที่ได้มีประกาศลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2524 เรื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะของ
ราชอาณาจักรไทย กำหนดว่า เขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทยได้แก่บริเวณที่อยู่
ถัดไปจากทะเลอาณาเขตของราชอาณาจักรไทยมีความกว้าง 200 ไมล์ทะเล วัดจากเส้นฐาน
ที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต นั้น

บัดนี้ เป็นการสมควรที่จะประกาศเพิ่มเติม โดยถือตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ
อันเป็นที่อมรับนับถือกันทั่วไปว่าขอบเขตรอบนอกของเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักร
ไทยด้านอ่าวไทย ส่วนที่ประชิดกับเขตเศรษฐกิจจำเพาะของประเทศมาเลเซีย ได้แก่
เส้นเชื่อมกันตามจุดพิกัดภูมิศาสตร์ของแต่ละจุด ดังต่อไปนี้

จุดหมายเลข	ละติจูดเหนือ	ลองจิจูดตะวันออก
1.	6° 14' 5"	102° 05' 6"
2.	6° 27' 5"	102° 10' 0"
3.	6° 27' 8"	102° 09' 6"
4.	6° 50' 0"	102° 21' 2"
5.	6° 53' 0"	102° 34' 0"
6.	7° 03' 0"	103° 06' 0"
7.	7° 20' 0"	103° 39' 0"
8.	7° 22' 0"	103° 42' 5"

ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ 16 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2531 เป็นปีที่ 43 ในรัชกาล
ปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุลลานนท์
นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 105 ตอนที่ 27 (18 กุมภาพันธ์ 2531)

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศ

เขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทยด้านทะเลอันดามัน

มีพระบรมราชโองการให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

โดยที่ได้มีประกาศลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2524 เรื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทย กำหนดว่า เขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทย ได้แก่ บริเวณที่อยู่ถัดออกไปจากทะเลอาณาเขตของราชอาณาจักรไทย มีความกว้าง 200 ไมล์ทะเล วัดจากเส้นฐานที่ใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต นั้น

บัดนี้ เป็นการสมควรที่จะประกาศเพิ่มเติม โดยถือตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ อันเป็นที่ยอมรับนับถือกันทั่วไป ว่าขอบเขตรอบนอกของเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทยด้านทะเลอันดามัน ได้แก่ เส้นเชื่อมกันตามจุดพิกัดภูมิศาสตร์ของแต่ละจุด ดังต่อไปนี้

จุดหมายเลข	ละติจูดเหนือ	ลองจิจูดตะวันออก
1.	6° 28' 30"	99° 39' 12"
2.	6° 30' 12"	99° 33' 24"
3.	6° 28' 54"	99° 30' 42"
4.	6° 18' 24"	99° 27' 30"
5.	6° 16' 18"	99° 19' 18"
6.	6° 18' 00"	99° 06' 42"
7.	5° 57' 00"	98° 01' 30"
8.	6° 21' 48"	97° 54' 00"
9.	7° 05' 48"	96° 36' 30"
10.	7° 46' 06"	95° 33' 06"
11.	7° 47' 00"	95° 31' 48"
12.	7° 48' 00"	95° 32' 48"
13.	7° 57' 30"	95° 41' 48"
14.	8° 09' 54"	95° 39' 16"
15.	8° 13' 47"	95° 39' 11"

จุดหมายเลข	ละติจูดเหนือ	ลองจิจูดตะวันออก
16.	8° 45' 11"	95° 37' 42"
17.	8° 48' 04"	95° 37' 40"
18.	9° 17' 18"	95° 36' 31"
19.	9° 38' 00"	95° 35' 25"
20.	9° 45' 30"	96° 29' 35"
21.	9° 40' 35"	97° 26' 36"
22.	9° 37' 24"	97° 37' 36"
23.	9° 36' 02"	97° 43' 29"
24.	9° 35' 39"	97° 45' 29"
25.	9° 34' 54"	97° 51' 12"
26.	9° 34' 29"	97° 52' 10"
27.	9° 32' 15"	97° 56' 20"

ทั้งนี้ ตามแผนที่ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ. 2531

เป็นปีที่ 43 ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตติยสุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 105 ตอนที่ 120 (26 กรกฎาคม 2531)

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยสิทธิการประมง ในเขตการประมงไทย
พุทธศักราช 2482

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480)

อาทิตยทิพอาภา

พล.อ.เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ 30 กันยายน พุทธศักราช 2482

เป็นปีที่ 6 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมง ในเขตการประมงไทย พุทธศักราช 2482"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม พุทธศักราช 2482 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำในเขตจับสัตว์น้ำสยาม พุทธศักราช 2477 และพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิจับสัตว์น้ำในเขตจับสัตว์น้ำ

สยามแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2478

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“การประมง” หมายความว่า การจับสัตว์น้ำด้วยเครื่องมือ หรือวิธีอย่างหนึ่งอย่างใดในที่แห่งหนึ่งแห่งใดในเขตการประมงไทย รวมทั้งการใช้เรือทำการจับสัตว์น้ำ หรือเป็นพาหนะไปทำการจับสัตว์น้ำด้วย

“เขตการประมงไทย” หมายความว่า เขตน่านน้ำไทย หรือน่านน้ำอื่นใดซึ่งประเทศไทย ใช้ออยู่หรือมีสิทธิที่จะใช้ต่อไปในการจับสัตว์น้ำโดยที่น่านน้ำเหล่านั้นปรากฏโดยทั่วไปว่ามีขอบเขต ตามกฎหมายท้องถิ่นหรือธรรมเนียมประเพณี หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามสนธิสัญญา หรือด้วยประการใด ๆ

“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด

“ผู้ควบคุมเรือ” หมายความว่า นายเรือ สรั่ง ไต้ก๋ง นายท้าย คนถือท้าย หรือบุคคลอื่นใด ผู้มีหน้าที่บังคับเรือ และรับผิดชอบในเรือ แต่ไม่หมายความว่าผู้นำร่อง

“คนต่างด้าว” หมายความว่า คนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานประมง กรมการจังหวัด กรมการอำเภอ เจ้าท่า พนักงานศุลกากร ผู้บังคับเรือ หรือผู้บังคับบัญชาทหารหน่วยแห่งราชนาวี และเจ้าพนักงานอื่น ๆ ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตสำหรับทำการประมงให้แก่

(ก) คนต่างด้าวคนใดคนหนึ่ง หรือ

(ข) ห้างหุ้นส่วนสามัญใด ๆ เว้นแต่ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดมีสัญชาติไทย หรือ

(ค) ห้างหุ้นส่วนจำกัดใด ๆ เว้นแต่ผู้เป็นหุ้นส่วนทั้งหมดซึ่งต้องรับผิดชอบร่วมกันโดย ไม่จำกัดจำนวนมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ ต้องเป็นของ บุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทยหรือ

(ง) บริษัทจำกัดใด ๆ เว้นแต่กรรมการส่วนมากมีสัญชาติไทย และทุนของบริษัทนั้นไม่ น้อยกว่าร้อยละสิบ ต้องเป็นของบุคคลธรรมดา ซึ่งมีสัญชาติไทย และบริษัทนั้นต้องไม่มีข้อบังคับ อนุญาตให้ออกหุ้นผู้ถือ

ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่มีสิทธิได้รับอนุญาตดังกล่าวนี้ ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสำนักงานใหญ่ของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทตั้งอยู่ในราชอาณาจักรไทยด้วย

มาตรา 6 ถ้าบุคคล หรือห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใดได้รับใบอนุญาตสำหรับทำการประมง ไปแล้ว ภายหลังตกเป็นผู้ไม่มีสิทธิได้รับใบอนุญาตสำหรับทำการประมงตามความในมาตรา 5 ให้ บุคคลหรือผู้จัดการห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นแล้วแต่กรณี แจ้งให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตทราบ ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่บุคคลหรือห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นตกเป็นผู้ไม่มีสิทธิดังที่กล่าวแล้วและ

ให้ส่งคืนใบอนุญาตไปยังเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตพร้อมกันด้วย ในกรณีเช่นนี้ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตชี้ค้ำใบอนุญาตนั้นเสีย

มาตรา 7 นอกจากมีความตกลงกับต่างประเทศเป็นอย่างอื่น ห้ามมิให้ใช้เรือต่อไปนี้ทำการประมงในเขตการประมงไทย

(1) เรือที่มีสัญชาติต่างประเทศ หรือเรือที่เป็นของคนต่างด้าว หรือของนิติบุคคลที่มีสัญชาติต่างประเทศ

(2) เรือสยามซึ่งมีคนประจำเรือไม่ว่าอยู่ในฐานะใด ๆ เป็นคนต่างด้าวรวมอยู่ด้วย แต่คนต่างด้าวผู้ได้อาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี ก่อนวันที่ 28 ตุลาคม พุทธศักราช 2477 ย่อมเป็นคนประจำเรือสยาม สำหรับทำการประมงได้ ถ้าหากคนต่างด้าวนั้นได้จดทะเบียนและปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว และรวมกันไม่มากกว่าร้อยละยี่สิบห้าแห่งจำนวนคนประจำเรือ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ มิให้ถือว่าคนประจำเรือเป็นคนต่างด้าว ถ้าหากคนต่างด้าวนั้นเป็นครูสอนวิชาการประมง ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากรัฐบาลให้ทำการสอนในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนประชาบาลหรือเทศบาลในกรณีที่เป็นครูในโรงเรียนประชาบาลหรือเทศบาลต้องไม่เกินโรงเรียนละห้าคน และต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งเพื่อการนั้น

มาตรา 8 บุคคลผู้ทำการประมงโดยใช้เรือในเขตการประมงไทย ต้องมีใบอนุญาตที่ได้รับสำหรับทำการประมงประจำไปกับเรือด้วยในขณะทำการประมง

มาตรา 9 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะตรวจและค้นเรือลำหนึ่งลำใดที่ใช้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการประมงโดยละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจยึดเครื่องมือที่ใช้ในการประมง เอกสารและวัตถุอื่นใดอันพึงใช้เป็นพยานหลักฐานในการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งสัตว์น้ำที่พบอยู่ในเรือ อันควรสงสัยว่าได้จับในเขตการประมงไทยด้วย

มาตรา 10 พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับและยึดเรือที่ได้กระทำผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจที่จะพ่วงเรือนั้น หรือบังคับให้ผู้ควบคุมเรือกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อนำไปยังท่าเรือที่ใกล้ที่สุด ซึ่งเหมาะแก่การที่จะสอบสวนหรือทำการอย่างอื่น เพื่อฟ้องร้องตามกฎหมาย

การสอบสวนความผิดอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการจับกุมหรือสั่งให้จับกุมนั้น มีอำนาจทำการสอบสวนได้

เรือที่ได้ใช้ในการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ เครื่องมือจับสัตว์น้ำอย่างหนึ่งอย่างใด และสัตว์น้ำซึ่งแสดงให้เห็นว่าจับได้ในเขตการประมงไทยที่พบอยู่ในเรือที่กล่าวนั้น ให้ศาลมีอำนาจริบเสียได้

มาตรา 11 ถ้ามีการใช้เรือทำการประมง หรือพยายามทำการประมงในเขตการประมงไทย ละเมิดต่อพระราชบัญญัตินี้ เจ้าของเรือที่อยู่ในเรือนั้นขณะที่มีการละเมิด หรือถ้าเจ้าของเรือไม่อยู่ ผู้

ควบคุมเรือ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับ ทั้งจำ

ถ้าไม่ได้ตัวเจ้าของเรือ หรือผู้ควบคุมเรือมาพิจารณา หรือไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นเจ้าของเรือ หรือผู้ควบคุมเรือ ให้ถือว่าทุกคนที่อยู่ในเรือนั้น ขณะที่มีการละเมิด มีความผิดต้องระวางโทษตามที่ กำหนดไว้ในวรรคก่อน

มาตรา 12 ผู้ใดกระทำการละเมิดต่อมาตรา 6 หรือมาตรา 8 มีความผิดต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 13 การฟ้องคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการสังกัดกรม อัยการ หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารซึ่งรัฐมนตรีได้ตั้งขึ้นให้มีอำนาจและหน้าที่ฟ้องได้ด้วย

การตั้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารให้มีอำนาจและหน้าที่ตามความในวรรคก่อน ให้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 14 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการมีหน้าที่รักษาการ ให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

บทบัญญัติเฉพาะกาล

มาตรา 15 คนต่างด้าวผู้ได้รับใบอนุญาตสำหรับทำการประมงอยู่แล้ว ในวันใช้พระราช- บัญญัตินี้ จะทำการประมงต่อไปเท่าที่ได้รับอนุญาต และจะขอต่อใบอนุญาตอีกก็ได้ภายในกำหนด เวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้นั้นมิได้ฝ่าฝืนบทบัญญัติใด ๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นว่าด้วยการประมงหรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมาย อื่นนั้น

ในกรณีอนุญาตให้ทำการประมงในที่น้ำเค็มตลอดปีนั้น ห้ามมิให้นำกำหนดเวลาดังกล่าว ในวรรคก่อนมาใช้บังคับ

คนต่างด้าวผู้มีสิทธิตามความในสองวรรคก่อน ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายมีสิทธิใช้เรือ ของตนทำการประมงตามที่ตนได้รับอนุญาตนั้นได้ ในเมื่อคนประจำเรือไม่ว่าอยู่ในฐานะใด ๆ เป็น คนสัญชาติไทย หรือถ้ามีคนต่างด้าวรวมอยู่ด้วยก็ต้องไม่มากกว่าร้อยละสิบห้าแห่งจำนวนคนประจำ เรือ และคนต่างด้าวนั้นจะต้องเป็นบุคคลตามที่กล่าวในมาตรา 7 วรรค 2 ด้วย ในกรณีเช่นนี้ห้ามมิให้ นำความในมาตรา 7 (1) มาใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 45

โดยที่คณะปฏิวัติเห็นสมควรจะส่งเสริมให้มีการลงทุนในกิจการประมงทะเลอันจะเป็นผลทำให้ประเทศไทยผลิตสัตว์น้ำได้มากขึ้น เพื่อความประสงค์นี้ เป็นการสมควรที่จะผ่อนผันให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตทำการประมงในทะเลได้มีครูสอนหรือผู้ฝึกทำการประมงซึ่งเป็นคนต่างด้าวมาทำการแนะนำในเรื่องการใช้เครื่องมือทำการประมง และอุปกรณ์เกี่ยวกับการประมงที่มีประสิทธิภาพในการเพิ่มผลผลิตได้

หัวหน้าคณะปฏิวัติ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1. เรือไทยที่มีคนต่างด้าวเป็นคนประจำเรือ ถ้าคนต่างด้าวนั้นเป็นบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นคนประจำเรือตามความในประกาศนี้ ให้มีสิทธิทำการประมงในเขตการประมงไทยได้ ภายในข้อกำหนดของกระทรวงเกษตรซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น โดยมีให้นำความใน (2) ของมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พุทธศักราช 2482 มาใช้บังคับ

ข้อ 2. ให้กระทรวงเกษตรมีอำนาจออกใบอนุญาตให้คนต่างด้าวทำหน้าที่เป็นครูสอนหรือเป็นผู้ฝึกทำการประมง โดยให้เป็นคนประจำเรือไทยที่ใช้ในการทำการประมงในเขตการประมงไทย ไม่เกินจำนวนที่กำหนดเมื่อได้ทำการสอบสวนแล้วเห็นว่าเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติสมควรที่จะได้เป็นครูหรือผู้ฝึกทำการประมง

ข้อ 3. ให้กระทรวงเกษตรกำหนดจำนวนคนต่างด้าวที่พึงได้รับอนุญาตให้เป็นครูสอนหรือผู้ฝึกทำการประมง และกำหนดเขตพื้นที่ทำการสอนหรือทำการฝึกและระยะเวลาทำการสอนหรือทำการฝึกเป็นครั้งคราวตามที่เห็นสมควร

ข้อ 4. ประกาศนี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของคนต่างด้าวและเรือไทยที่มีคนต่างด้าวเป็นคนประจำเรือที่พึงมี ตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พุทธศักราช

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 11 มกราคม 2502
จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์
หัวหน้าคณะปฏิวัติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำพิพากษา

ตราครุฑ

คดีหมายเลขคำที่ 1641/2531

คดีหมายเลขแดงที่ 1590/2531

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดภูเก็ต

วันที่ 26 เดือนตุลาคม พุทธศักราช 2531

ความอาญา

พนักงานอัยการจังหวัดภูเก็ต

โจทก์

ระหว่าง

นายหง ชิน เฉิน หรือ หง ชิน

เงิน ที่ 1, นายเจียน เทียน จิน ที่ 2

นายชุน เทียน หย่าง หรือนายชุน เทียน

หย่ง ที่ 3

จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย

คดีนี้โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2531 เวลากลางวัน จำเลยทั้งสามซึ่งเป็นคนต่างด้าว สัญชาติจีนได้วันได้บังอาจร่วมกันควบคุมเรือประมงไฟเบอร์กลาสจำนวน 3 ลำ ชื่อ "คิง เหลียง พะ" หรือ "ตง หลง พะ" ะวางรับน้ำหนัก 67.50 ตัน เครื่องยนต์ขนาด 400 แรงม้า เครื่องไฟฟ้าอันมาร์ 60 แรงม้า พร้อมอุปกรณ์ทำการประมงจำนวน 1 ลำ เรือประมงไฟเบอร์กลาส ชื่อ "เอฟวี จิงหู พะ หมายเลข 12" หรือ "เอฟวี กิน ฮู พะ หมายเลข 12" ะวางรับน้ำหนัก 30 ตัน เครื่องยนต์ขนาด 380 แรงม้า เครื่องไฟฟ้าอันมาร์ 38 แรงม้า พร้อมอุปกรณ์ทำการประมงจำนวน 1 ลำ และเรือประมงไฟเบอร์กลาส ชื่อ "เอฟวี ฟู มิง ฮู หมายเลข 11" หรือ "เอฟวี ฟู หมิง หวี หมายเลข 11" ะวางรับน้ำหนัก 30 ตัน เครื่องยนต์ขนาด 435

แรงม้า เครื่องไฟฟ้าอัฐสุ พร้อมอุปกรณ์ทำการประมง จำนวน 1 ลำ รวม 3 ลำ ซึ่งเรือประมงทั้ง 3 ลำดังกล่าว มีสัญชาติต่างประเทศได้ร่วมกันบรรทุกเข้ามาในเขตการประมงไทย ในทะเลห่างจากเกาะภูเก็ต 50 ไมล์ทะเล ซึ่งอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทย แล้วจำเลยทั้งสามคนได้ร่วมกันบังอาจใช้เรือประมงทั้ง 3 ลำ พร้อมอุปกรณ์การประมงในเรือทั้ง 3 ลำดังกล่าว ทำการประมงจับสัตว์น้ำ โดยใช้ทุ่นสัญญาณวิทยุและทุ่นเบ็ดราววางเป็นระยะ ๆ ในเขตการประมงไทย อันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. 2482 ทั้งนี้ โดยจำเลยทั้งหมดไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามวันเวลาดังกล่าว เจ้าพนักงานจับจำเลยทั้งสามได้พร้อมด้วยเรือประมงไฟเบอร์กลาส ชื่อ "ตุง เหลียง พะ" หรือ "ตง หลงพะ" ระวางจับน้ำหนัก 67.50 ตัน เครื่องยนต์ขนาด 400 แรงม้า เครื่องไฟฟ้าอินมาร์ 60 แรงม้า พร้อมอุปกรณ์ทำการประมงจำนวน 1 ลำ เรือประมงไฟเบอร์กลาส ชื่อ "เอฟวี จิง หยู พะ หมายเลข 12" หรือ "เอฟวี กิน ฮู พะ หมายเลข 12" ระวางจับน้ำหนัก 30 ตัน เครื่องยนต์ขนาด 380 แรงม้า เครื่องไฟฟ้าอินมาร์ 38 แรงม้า พร้อมอุปกรณ์ทำการประมง จำนวน 1 ลำ เรือประมงไฟเบอร์กลาส ชื่อ "เอฟวี ฟู มิง ฮู หมายเลข 11" หรือ "เอฟวี ฟู หมิง หวี หมายเลข 11" ระวางจับน้ำหนัก 30 ตัน เครื่องยนต์ขนาด 435 แรงม้า เครื่องไฟฟ้าอัฐสุพร้อมอุปกรณ์ทำการประมงจำนวน 1 ลำ รวมเรือประมงจำนวน 3 ลำ ทุ่นวิทยุพร้อมสายเบ็ดจำนวน 7 ทุ่น สายเบ็ดราวจำนวน 25 สาย เบ็ดตกปลาจำนวน 250 ตัว ปลาเหยื่อเกี่ยวเบ็ดน้ำหนัก 1,000 กิโลกรัม อันเป็นอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ในการประมงจับสัตว์น้ำดังกล่าวและปลาทะเลชนิดต่าง ๆ น้ำหนัก 19,257 กิโลกรัม ซึ่งจำเลยทั้งสามได้มาจากการกระทำผิดดังกล่าวเป็นของกลาง เหตุเกิดที่ในทะเลห่างจากเกาะภูเก็ตไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ 50 ไมล์ทะเล อันเป็นเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทย

พิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. 2482 มาตรา 5, 7, 10, 11 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 83, 32, 33 จำคุกคนละ 1 ปี และปรับคนละ 2,000 บาท จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงจำคุกคนละ 6 เดือน และปรับคนละ 1,000 บาท พิเคราะห์แล้วไม่เห็นควรรอกการลงโทษจำเลย ริบของกลางทั้งหมด

นายวัฒนา วิทกุล

นายถนน อินทรมพรรษ์

ตราครุฑ

คำสั่ง

คดีหมายเลขคำที่ 1641/2531
คดีหมายเลขแดงที่ 1590/2531

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดภูเก็ต

วันที่ 26 เดือนเมษายน พุทธศักราช 2532

ความอาญา

ระหว่าง

พนักงานอัยการจังหวัดภูเก็ต	โจทก์
นายฉุย อู๋ มิ่ง ที่ 1, นายชุ่น เหล่า ฉื่อ ที่ 2, นายก๊วะ เหลียง ซิง ที่ 3	ผู้ร้อง
นายหง ชิน เจิน ที่ 1, นายเจียน เกียน จิน ที่ 2, นายชุ่น เกียน หย่าง หรือ นายชุ่น เกียน หย่ง ที่ 3	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย
(ชั้นขอคืนของกลาง)

คดีนี้เดิมโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงใน
เขตประมงไทย พ.ศ.2482 มาตรา 5,7,10,11 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83,32,33
จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ ศาลพิพากษาลงโทษจำเลยสี่รับเรือประมงชื่อตงหลงพะ
หรือตุงเหลียงพะ กับ เอฟวี ฟู มิ่ง อู๋ หมายเลข 11 หรือเอฟวี ฟู หมิง วี หมายเลข 11
หรือฟู หมิง หวี 11 และเอฟวี จิง อู๋ พะ หมายเลข 12 หรือเอฟวี กิน อู๋ พะ หมายเลข
12 ของกลาง ทั้งสามลำ และคดีถึงที่สุดแล้ว

ผู้ร้องทั้งสามยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องที่ 1 เป็นเจ้าของเรือตงหลงพะ ผู้ร้องที่ 2 เป็นเจ้าของเรือ ฟุ หมิง ทวี 11 และผู้ร้องที่ 3 เป็นเจ้าของเรือ กิน ฮู พะ 12 ตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข 1, 2 และ 3 ผู้ร้องทั้งสามให้นายอน นาน ชวง ชาวจีนจากประเทศสิงคโปร์ เข้าไปทำการประมงตั้งแต่วันที่ 20 มกราคม 2531 ถึงวันที่ 20 มกราคม 2532 ตามเอกสารท้ายคำร้องหมายเลข 4 ถึง 6 พร้อมค่าแปล ผู้ร้องทั้งสามมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับและรู้เห็นเป็นใจในการกระทำผิดของจำเลยทั้งสามขอให้มีคำสั่งคืนเรือแก่ผู้ร้องทั้งสาม

โจทก์ยื่นคำร้องคัดค้านว่า ตามเอกสารหลักฐานทะเบียนเรือหมายเลข 1, 2 และ 3 และเอกสารหลักฐานการเช่าเรือหมายเลข 4, 5 และ 6 ท้ายคำร้อง ล้วนเป็นเอกสารที่ทำขึ้นในต่างประเทศและเป็นภาษาต่างประเทศทั้งหมด เมื่อผู้ร้องทั้งสามอ้างถึงข้อความในเอกสารดังกล่าว ผู้ร้องจะต้องให้โน้ตารีปับลิก ในไต้หวัน กงสุลไทยและกระทรวงการต่างประเทศแห่งประเทศไทยรับรองถึงความถูกต้องว่าเอกสารดังกล่าวได้ทำขึ้นจริงเสียก่อน เมื่อไม่มีการรับรองผู้ร้องทั้งสามใช้เอกสารดังกล่าวยืนยันว่าเป็นเจ้าของเรือที่แท้จริงและผู้ให้เช่าเรือไม่ได้ ค่าแปลของเอกสารหลักฐานทะเบียนเรือและหลักฐานการเช่าเรือไม่ปรากฏว่าผู้แปลมีความรู้ภาษาจีนเพียงแต่ระบุรับรองลอย ๆ จึงไม่เชื่อว่าผู้แปลได้แปลเอกสารถูกต้องตามคำร้องที่ผู้ร้องทั้งสามได้ให้เช่าเรือทั้งสามลำ พร้อมลูกเรือด้วยนั้น มีลักษณะเป็นพิรุธว่าได้มีการเช่าจริงหรือไม่ เพราะตามปกติผู้เช่าจะต้องหาลูกเรือของตนเองเพื่อสะดวกในการบังคับบัญชาและแม้จะมีการเช่ากันจริง ก็ยังเป็นพิรุธว่าผู้ร้องทั้งสามซึ่งเป็นผู้ให้เช่าเรือได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำผิดของผู้เช่าเรือ โดยให้ลูกเรือของผู้ร้องทั้งสามลงไปทำการประมงด้วย และในวันเกิดเหตุไม่ปรากฏว่าผู้เช่าได้ไปกับเรือประมงทั้งสามลำ คงไปเฉพาะลูกเรือที่เป็นลูกจ้างเดิมของผู้ร้อง

ทางใต้ส่วนผู้ร้องทั้งสามนำสืบว่า ผู้ร้องที่ 1 เป็นเจ้าของเรือตงหลงพะ ปรากฏตามทะเบียนเรือพร้อมค่าแปลหมายเลข ร.1, ร.2 ผู้ร้องที่ 2 เป็นเจ้าของเรือฟุ หมิง ทวี 11 ปรากฏตามทะเบียนเรือพร้อมค่าแปลหมายเลข ร.6, ร.7 และผู้ร้องที่ 3 เป็นเจ้าของเรือกิน ฮู พะ 12 ปรากฏตามทะเบียนเรือพร้อมค่าแปลหมายเลข ร.11, ร.12 ผู้ร้องทั้งสามได้ให้นายอน นาน ชวง เช่าเรือของกลางทั้งสามลำไปตั้งแต่วันที่ 20 มกราคม 2531 มีกำหนดเวลา 1 ปี ค่าเช่า 1,200,000 เหรียญไต้หวัน ปรากฏตามสัญญาเช่าพร้อมค่าแปลหมายเลข ร.3, ร.4, ร.8, ร.9, ร.13 และ ร.14 การเช่าดังกล่าวได้ให้เช่าทั้งเรือ ลูกเรือ และผู้ควบคุมเรือ หากเรือประสบอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ใด ๆ ผู้เช่าจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ผู้ร้องทั้งสามไม่ได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำผิดของจำเลยทั้งสาม

โจทก์นำสืบว่า เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2531 ร้อยตำรวจโทอนุชาติ ทองอาภรณ์ ควบคุมจำเลยทั้งสามกับพวกมามอบให้ร้อยตำรวจเอกอนุสรณ์ พันธโชติ กล่าวหาว่าทำการ ประมงในเขตน่านน้ำไทย และจับกุมได้เมื่อวันที่ 17 เดือนเดียวกัน ตามบันทึกจับกุมหมายเลข จ.1 ในจำนวนผู้ต้องหาทั้งหมด มีผู้ทำหน้าที่เป็นกัปตัน 3 คน ประจำเรือของกลางลำละ 1 คน กัปตันทั้งสามคนให้การขึ้นสอบสวนว่ารับจ้างจากนายออน นาน ชวง แต่ไม่ได้ให้การว่าเรือ ดังกล่าวถูกเข้ามา ปรากฏตามบันทึกคำให้การหมายเลข จ.2 ถึง จ.4

พิเคราะห์พยานหลักฐานผู้ร้องและโจทก์แล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ในเบื้องต้นว่า เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2531 จำเลยทั้งสามซึ่งเป็นคนต่างด้าว สัญชาติจีนไต้หวัน ใช้เรือประมง ของกลางทั้งสามลำทำการประมงจับสัตว์น้ำในเขตการประมงไทย โดยไม่ได้รับอนุญาต ปัญหา วินิจฉัยมีว่า ผู้ร้องทั้งสามเป็นเจ้าของเรือของกลางและรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิด ของจำเลยทั้งสามหรือไม่ นอกจากผู้ร้องทั้งสามแล้ว ผู้ร้องมีจำเลยทั้งสามและนายออน นาน ชวง เบิกความทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องที่ 1 เป็นเจ้าของเรือชื่อ ตงหลงพะ ผู้ร้องที่ 2 เป็น เจ้าของเรือชื่อ ฟุ หมิง หวี 11 ผู้ร้องที่ 3 เป็นเจ้าของเรือชื่อ กิน ฮู พะ 12 ปรากฏตาม ทะเบียนเรือหมายเลข ร.1, ร.6 และ ร.11 ตามลำดับ ผู้ร้องทั้งสามให้นายออน นาน ชวง เข้าเรือทั้งสามลำไปตั้งแต่วันที่ 20 มกราคม 2531 ปรากฏตามสัญญาเช่าหมายเลข ร.3, ร.8 และ ร.13 ตามลำดับ พิจารณาแล้ว เอกสารหมายเลข ร.1, ร.6 และ ร.11 ทำขึ้นเป็นภาษา ต่างประเทศปรากฏในคำแปลหมายเลข ร.2, ร.7 และ ร.12 ว่ารัฐมนตรีคมนาคม กิวหนานหง และนายทะเบียนกรมเจ้าท่าตั้งชื่อหวี ลงนาม แต่ไม่ปรากฏเซ็นชื่อลงนามในทะเบียนเรือ หมายเลข ร.1, ร.6 และ ร.11 คงมีเฉพาะตัวอักษรซึ่งเป็นตัวพิมพ์ ไม่เหมือนกับการเซ็นชื่อ ลงนามทั่ว ๆ ไป ผู้ร้องไม่ได้นำสืบให้ได้ความว่ารัฐมนตรีคมนาคม และนายทะเบียนกรมเจ้าท่า ลงนามโดยวิธีใด ในส่วนใดบ้างของเอกสารทะเบียนเรือ นอกจากนี้โจทก์ก็ยื่นคำคัดค้านถึง ความถูกต้องแท้จริงของทะเบียนเรือ หมายเลข ร.1, ร.6 และ ร.11 เห็นว่าการอ้างเอกสาร ที่ทำขึ้นในต่างประเทศเป็นพยานหลักฐานให้มีน้ำหนักน่าเชื่อถืออาจทำได้โดยวิธีซึ่งเทียบเคียง ได้กับการอ้างหนังสือมอบอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา 47 วรรค 3 ซึ่งเมื่อมีเหตุอันควรสงสัย ควรให้กงสุลไทยรับรองเสียก่อน เมื่อไม่มีกงสุลไทยก็ให้ เจ้าพนักงานโนตารีปับลิกหรือแมกิสเตร็ด ในไต้หวันรับรองถึงความถูกต้องแท้จริงของเอกสาร แต่อย่างไรก็ตามผู้ร้องทั้งสามมีตัวผู้ร้อง เบิกความยืนยันว่าผู้ร้องต่างเป็นเจ้าของเรือพิพาท และมีจำเลยทั้งสามเบิกความสนับสนุน ทั้งจำเลยทั้งสามก็เคยให้การต่อพนักงานสอบสวนว่าตน เป็นลูกจ้าง นายออน นาน ชวง ชาวจีนซึ่งประจำอยู่ที่ประเทศสิงคโปร์ และนายออน นาน ชวง ก็เบิกความยืนยันด้วยว่า ตนเป็นผู้เช่าเรือพิพาทมาจากผู้ร้อง หลังเกิดเหตุแล้วได้ความว่า

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอคืนเรือของกลางจากเจ้าพนักงานตำรวจ ซึ่งในเรื่องนี้พยานโจทก์ก็เบิกความ
 เจือสม แม้สัญญาเช่าเรือพิพาทจะมีคำว่าเช่า แต่หากพิจารณาข้อความโดยตลอดแล้ว จะได้
 ความเป็นการเช่า ข้อเท็จจริงมีเหตุผลให้น่าเชื่ออย่างผู้ร้องนำสืบ ฝ่ายโจทก์ไม่ได้นำสืบให้
 เห็นเป็นอย่างอื่น จึงฟังได้ว่าผู้ร้องทั้งสามต่างเป็นเจ้าของเรือพิพาท

ปัญหาต่อไปมีว่า ขณะเกิดเหตุผู้ร้องรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดหรือไม่
 พิจารณาสัญญาเช่า ซึ่งมีข้อความว่า หากเรือที่เช่าถูกยึด ผู้เช่าต้องรับผิดชอบ ไม่มีทางแปลได้
 ว่าเจ้าของเรือรู้เห็นเป็นใจให้ผู้เช่านำไปใช้กระทำความผิด เพราะสัญญาดังกล่าวเป็นเพียง
 ข้อตกลงทั่ว ๆ ไป ที่เจ้าของกรรมสิทธิ์จะพึงสงวนสิทธิ์ของตนไว้ แสดงว่าเจ้าของเรือให้ผู้เช่า
 นำเรือไปใช้ทำการประมง เพื่อประโยชน์แก่การเช่าเท่านั้น หากได้รู้เห็นเกี่ยวกับการทำ
 ประมงของผู้เช่าไม่ ฟังไม่ได้ว่าผู้ร้องทั้งสามรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดของจำเลย
 ทั้งสาม

จึงมีคำสั่งให้คืนเรือของกลางทั้งสามลำให้แก่ผู้ร้องทั้งสามผู้เป็นเจ้าของไป.

นายวัฒนา วิกษกุล

นายสมาน เวทวินิจ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE 1972 AGREEMENT ON MUTUAL FISHING PRACTICES (Canada and France)

Signed at Ottawa on 27 March 1972. Entered into force on the same day.

Art. 1 The Government of France renounces the privileges established to its advantage in fishery matters by the Convention signed at London, on April 8, 1904, between the United Kingdom and France. The present agreement supersedes all previous treaty provisions relating to fishing by French nationals off the Atlantic coast of Canada.

Art. 2 In return, the Canadian Government undertakes in the event of a modification to the juridicial regime relating to the waters situated beyond the present limits of the territorial sea and fishing zones of Canada on the Atlantic coast, to recognize the right of French nationals to fish in these waters subject to possible measures for the conservation of resources, including the establishment of quotas. The French Government undertakes for its part to grant reciprocity to Canadian national off the coast of Saint-Pierre and Miquelon.

Art. 3 Fishing vessels registered in metropolitan France may continue to fish from January 15 to May 15 each year, up to May 15, 1986, on an equal footing with Canadian vessels, in the Canadian fishing zone within the Gulf of St. Lawrence, east of the meridian of longitude 61 degrees 30 mins west, subject to the provisions of Articles 5 and 6.

Art. 4 In view of the special situation of Saint-Pierre and Miquelon and as an arrangement between neighbours:

(a) French coastal fishing boats registered in Saint-Pierre and Miquelon may continue to fish in the areas where they have traditionally fished along the coasts of Newfoundland, and Newfoundland coastal fishing boats shall enjoy the same right along the coasts of Saint-Pierre and Miquelon;

(b) A maximum of ten French trawlers registered in Saint-Pierre and Miquelon, of a maximum length of 50 metres, may continue to fish along the coasts of Newfoundland, of Nova Scotia (with the exception of the Bay of Fundy), and in the Canadian fishing zone within the Gulf of St. Lawrence, on an equal footing with Canadian trawlers; Canadian trawlers registered in the ports on the Atlantic coast of Canada may continue to fish along the coasts of Saint-Pierre and Miquelon on an equal footing with French trawlers.

Art. 5 French fishing vessels covered by the provision of Article 3 must not direct their fishing effort to the taking of species other than those which they have traditionally exploited in the five-year period immediately preceding this agreement, nor shall they substantially increase the level of such effort.

Art. 6 1. Canadian fishery regulations shall be applied without discrimination in fact or in law to the French fishing vessels covered by Articles 3 and 4, including regulations concerning the dimensions of vessels authorized to fish less than 12 miles from the Atlantic coast of Canada.

2. French fishery regulations shall be applied under the same conditions to the Canadian fishing vessels covered by Article 4.

3. Before promulgating new regulations applicable to these vessels, the authorities of each of the parties shall give three months prior notice to the authorities of the other party.

Art. 7 The French patrol vessel which usually accompanies the French fishing fleet may continue to exercise its functions of assistance in the Gulf of St. Lawrence.

Art. 8 The line defined in the annex to the present agreement determines, in the area between Newfoundland and the islands of Saint-Pierre and Miquelon, the limit of the territorial waters of Canada and of the zones submitted to the fishery jurisdiction of France.

Art. 9 No provision of the present agreement shall be interpreted as prejudicing the views and future claims of either party concerning internal waters, territorial waters or jurisdiction with respect to fisheries or the resources of the continental shelf, or the bilateral or multilateral agreements to which either government is a party.

Art. 10 1. The contracting parties shall establish a Commission to consider all disputes concerning the application of this agreement.

2. The Commission shall consist of one national expert nominated by each of the parties for ten years. In addition, the two Governments shall designate by mutual agreement a third expert who shall not be a national of either party.

3. If, in connection with any dispute referred to the Commission by either of the contracting parties, the Commission has not within one month reached a decision acceptable to the contracting parties, reference shall be made to the third expert. The Commission shall then sit as an arbitral tribunal under the chairmanship of the third expert.

4. Decisions of the Commission sitting as an arbitral tribunal shall be taken by a majority, and shall be binding on the contracting parties.

The international law of the ocean development. vol.2, 1975.
pp. 144-146

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ARBITRAL TRIBUNAL
ESTABLISHED BY AGREEMENT
OF OCTOBER, 23, 1985.
BETWEEN CANADA AND FRANCE

DISPUTE CONCERNING FILLETING
WITHIN THE GULF
OF ST. LAWRENCE

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Award of July 17, 1986

XI FILLETING AT SEA AND CONSERVATION OF FISHING RESOURCES

59. Filleting, the use of which by Saint-Pierre and Miquelon trawlers is at issue in the present dispute, is a processing method whereby as soon as it has been caught the fish is headed, gutted, filleted and frozen in that state in the ship's hold. Of all the processing methods this seems, at the present time, the best one to ensure efficient protection against spoilage when the fish frozen on board has to be thawed ashore to be filleted before being frozen a second time for transport and marketing purposes. Not only is the filleting vessel able to spend more time in the fishing grounds with a considerable saving in fuel but, as it only keeps fillets on board, it can stock a far greater quantity of marketable fish than non-filleting vessel of the same size. Filleting on board inevitably has a negative impact on the workload of shore-based processing plants, as illustrated by the protests of Saint-Pierre and Miquelon islanders when "La Bretagne" came into service in the course of 1984.

The Tribunal notes already at this juncture that the introduction by France of filleting vessels could not have a similar effect on the Canadian population because French trawlers do not land their catch on the Canadian shore. However when Canada conducted feasibility study on its own filleting policy with the support of some Nova Scotian circles, opposition to the idea seemed to come mainly from Newfoundland which has a number of fish processing plants.

60. In order to assess the potential effect of filleting at sea on fishing resources, the Tribunal first points out that, at the beginning of the talks and negotiations which led to the signing of the Agreement of March 27, 1972, the existence of

filleting trawlers was known to the Parties, as is shown by the Canadian Memorial which states that factory freezer trawlers first appeared in the Gulf of St. Lawrence in the 1950s and 1960s (p. 11 and footnote 17). That type of vessel, which was then used by the French metropolitan fishing in the Gulf, did not exist in Saint-Pierre and Miquelon at the time the Agreement was concluded; it is difficult therefore to determine with certainty what the Parties would have decided if their attention had been drawn to the possible introduction of a freezer and filleting trawler in Saint-Pierre and Miquelon. Without intending to draw a final conclusion from that finding, the Tribunal recalls what was stated by the Permanent Court of International Justice in its Advisory Opinion on the Convention concerning Employment of Women during the Night: "The mere fact that, at the time when the Convention..... was concluded, certain facts or situations, which the terms of the Convention in their ordinary meaning are wide enough to cover, were not thought of, does not justify interpreting those of its provisions which are general in scope otherwise than in accordance with their terms." (PCIJ, Series A/B, No.50, p.377).

61. The Tribunal considers that while a filleting trawler with a maximum length of 50 metres is a trawler and formally fulfils the requirements laid down in Article 4 (b) of the Agreement, it is not however ruled out that, when drafting the Article, the Contracting Parties who were aware of the existence of the filleting technology had in view the fishing capacity of ten wetfish trawlers with a maximum length of 50 metres.

As it is moreover indisputable that a filleting factory freezer trawler has a far greater stocking capacity than a wetfish trawler of the same size and therefore a greater fishing

capacity, further increased by its ability to stay out at sea for a longer period than wetfish trawlers which have to go back to port more often to land their catch, the question arises whether that alone is reason enough to justify the prohibition of filleting in the case of "La Bretagne".

The French Party answered this question in the negative, recalling that the trawlers mentioned in Article 4 (b) of the Agreement are subject to fishing quotas set by Canada. In its written pleadings, France always maintained that the quotas had been complied with and recalled that they were controlled on board by Canadian inspectors. It is true that Canada which did not challenge France's intention to ensure compliance with the quotas allocated to Saint-Pierre and Miquelon fishermen, did however state before the Tribunal that the sharing of catches between Canadian fishermen first imposed in the Gulf in 1971 implied a series of delicate negotiations at the federal and provincial levels with fishing companies and representatives of fishermen settled in the Gulf. As there now is, according to counsel for Canada, a general fishing overcapacity so that "the existing Canadian fleet could harvest annually double the groundfish catch that is now taken in the Gulf" (Verbatim Records, No.5, p.101), the Canadian authorities setting the total allowable catch are the subject of considerable pressure which jeopardizes the system's stability and justifies the use of other means to protect the resource.

The Tribunal can scarcely accept that a sovereign state should, when complying with its international commitments, refer to pressure from private interests which are mainly made up of its own nationals, in order to justify the use of regulations which are an obstacle to the technological progress of filleting at sea by the beneficiaries of a fishing agreement.

The Tribunal also points out that according to the data provided by Canada, while there are approximately 6,000 fishing vessels in the Gulf manned by some 25,000 fishermen, this geographical sector is fished only by 12 Canadian Gulf-based trawlers of over 30 metres in length and by 33 similar non-Gulf-based trawlers with a maximum horsepower of 1050 CV. That means therefore that the resource is also threatened by Canadian boats of a limited size.

62. The Tribunal is well aware of the threats posed to the fishing resources of the St. Lawrence Gulf which, within the framework of the arrangement between neighbours under Article 4 (b), call for joint Canadian and French action to ensure compliance with the set quotas. Reinforced control of the effective catch by the Canadian authorities and controlled restraint in the increase of the fishing effort by Saint-Pierre and Miquelon registered vessels, along the lines of the assurances given by France during the negotiations leading up to the 1972 Agreement, are some of the means liable to help achieve such compliance.

XII. FINAL CONSIDERATIONS

63. By agreeing that the number of trawlers registered in Saint-Pierre and Miquelon and authorized to fish in the Gulf of St. Lawrence could be raised to 10 not exceeding 50 metres in length, the Parties set a double limit on the fishing effort allowed these trawlers in the Gulf. The Tribunal does not rule out the possibility that, in so doing, they also contemplated giving these vessels a total fishing capacity comparable to that possessed by 10 wetfish trawlers of the same size.

If that were the case, the prohibition of filleting at sea could only be warranted to the extent that the introduction of filleting trawlers was calculated, inevitably and in practice, to result in a surplus catch over and above the TAC likely to be allocated to 10 wetfish trawlers of the same size registered in Saint-Pierre and Miquelon.

The Tribunal considers that it must set aside this possibility in the case before it, not only on the grounds already given, but also for the following reasons, which derive from the conditions that must be observed if the 1972 Agreement is to be applied in future in a reasonable and durable manner.

(1) Irrespective of the storage capacity of a filleting trawler operating in the Gulf, any over-fishing on the part of that trawler would have to be treated as a breach of good faith involving liability on the part of France which, as a Party to the 1972 Agreement, has a duty to ensure that its nationals scrupulously respect the international commitments it has entered into on their behalf.

(2) During the oral proceedings before the Tribunal, the Agent of the French Government constantly argued from the existence of quotas for the catch that a filleting vessel operating in the Gulf was thereby limited in its fishing effort, even going so far as to say, during the hearing on Tuesday, June 4, 1986, when speaking of the filleting trawlers, that whether they filleted on board or not, "they will not catch a single kilo of cod over and above the authorized quota" (PV No.3, p.112). Having regard to the circumstances in which it was made, the tribunal is bound to consider that such a statement commits France to use all the means in its power to ensure, in conjunction

with the Canadian authorities, that the commitment is respected.

(3) The third reason leading the Tribunal to consider that there is no warrant for the prohibition of on-board filleting by the French trawlers covered by Article 4 (b) of the 1972 Agreement lies in the supervision exercised by the Canadian authorities themselves over the volume of actual catches, mainly through the assignment of inspectors to foreign trawlers for that purpose.

The arrangements for supervision could be further strengthened either unilaterally by Canada or by the Parties acting jointly through the commission of experts provided for in Article 10 of the Agreement, which might be assisted by technical experts recruited from international specialized agencies.

The three foregoing reasons all converge on the conservation, protection and balanced management of fishery resources which, as already stated, the Tribunal regards as the over-riding purpose of the changes that have taken place in the international law of the sea, with which it was sought to bring the 1972 Agreement into line, as well as the over-riding purpose of the Canadian fisheries protection legislation.

It follows that the right to fish granted to the French trawlers covered by Article 4 (b) of the Agreement of March 27, 1972 must be exercised with reasonable regard for the concerns of Canada which bears sole responsibility for the conservation, protection and management of the living resources in its fishing zone, which implies that the modernization and the development of the fishing capacity of these vessels must not infringe the commitments made by France to Canada.

For the foregoing reasons, the Tribunal decides by two votes to one that the Agreement of March 27, 1972, interpreted in its context in the light of its subject and purpose, and having regard to the circumstances in which it was concluded and applied by the Parties, does not entitle Canada to forbid the French trawlers registered in Saint-Pierre and Miquelon to fillet their catch in the Gulf of St. Lawrence.

Done in Geneva in English and French on 17 July 1986, both versions being equally authentic, in three original copies, one of which shall be deposited in the records of the Tribunal, and the other two shall be transmitted respectively to the Government of Canada and to the Government of the French Republic.

The Chairman:

The Members:

The Registrar:

In signing the Award, I avail myself of the right to attach my dissenting opinion, pursuant to Article 10, paragraph 3, of the Special Agreement.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายพิภพ นามสกุล เหล่าพัดจัน

เกิด วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2490 อายุ 44 ปี

สถานะครอบครัว สมรสกับ นางสาวสุนันทา แดงล้วนทอง อาชีพ พยาบาล
มีบุตร 2 คน

การศึกษา

ประถมศึกษา	โรงเรียนวันรับสันวิทยา
มัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร
มัธยมศึกษาตอนปลาย	(ม.ศ.4-5) โรงเรียนอานวยศิลป์
อุดมศึกษา	ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (ประมง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2513) ปริญญานิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2527)

หน้าที่การงาน

2514-2527	รับราชการกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ ตำแหน่ง นักวิทยาศาสตร์ 5 (2527)
2527-ปัจจุบัน	โอนรับราชการกรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตำแหน่งนิติกร 6 (2534)

ศึกษาและผลงาน

กันยายน-ตุลาคม 2526	ผลงานเกี่ยวกับการวิเคราะห์คุณภาพโลหะมีค่า (เงินและทอง) ๗ ประเทศเยอรมัน สวีตเซอร์แลนด์ เนเธอร์แลนด์ และ เบลเยียม และเข้าศึกษาอบรม ณ สถาบัน Assay Office กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ (เป็นเวลา 4 สัปดาห์)
1-12 พฤษภาคม 2530	ศึกษาอบรมหลักสูตรกฎหมายทะเล (Boundary making) ๗ ประเทศสิงคโปร์ ทู ICOD-SEAPOL
10 ตุลาคม-16 ธันวาคม 2531	ศึกษาอบรมหลักสูตรกฎหมายทะเล (Marine affairs) ๗ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ทู IOI
11 มิถุนายน-17 สิงหาคม 2533	ศึกษาอบรมหลักสูตรกฎหมายทะเล (Exclusive economic zone management ๗ Dalhousie University เมือง Halifax ประเทศแคนาดา ทู IOI